

ദാരതത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജ്ഞാനവും സാംസ്കാരികപൈതൃകവും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹദ്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, അവയുടെ മൂല്യവും വ്യക്തതയും ഒട്ടും ചോർന്നുപോകാതെതന്നെ, നൂതന സാങ്കേതികവിദ്യ ഉപയോഗിച്ച് പരിരക്ഷിക്കുകയും ജിജ്ഞാസുകൾക്ക് സൗജന്യമായി പകർന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന ശ്രേയസ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ ലക്ഷ്യ സാക്ഷാത്കാരമാണ് ശ്രേയസ് ഓൺലൈൻ ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറി.

ഗ്രന്ഥശാലകളുടെയും ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും വ്യക്തികളുടെയും സഹകരണത്തോടെ കോർത്തിണക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ ഓൺലൈൻ ലൈബ്രറിയിൽ അപൂർവ്വങ്ങളായ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ സ്കാൻ ചെയ്ത് മികവാർന്ന ചെറിയ പി ഡി എഫ് ഫയലുകളായി ലഭ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവ കമ്പ്യൂട്ടറിലോ പ്രിന്റ് ചെയ്തോ എളുപ്പത്തിൽ വായിക്കാവുന്നതാണ്.

ശ്രേയസ് ഓൺലൈൻ ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറിയിൽ ലഭ്യമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൗജന്യമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ വാണിജ്യപരവും മറ്റുമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി ഇവ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തീർച്ചയായും അനുവദനീയമല്ല.

ഈ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിന് മുതൽക്കൂട്ടായ ഈ പുണ്യഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാവിനും പ്രകാശകർക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ശ്രേയസ് ഓൺലൈൻ ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറിയെക്കുറിച്ചും ശ്രേയസ് ഫൗണ്ടേഷനെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയാനും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാകാനും ശ്രേയസ് വെബ്സൈറ്റ് സന്ദർശിക്കുക.

<http://sreyas.in>

ശ്രീ വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം

(അർത്ഥവും നാമാവലിയും)

ശ്രീരാമകൃഷ്ണമഠം

പുറന്താട്ടുകര, തൃശ്ശൂർ - 680 551.

ശ്രീ
വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം
(നാമാവലി സഹിതം)

വ്യാഖ്യാതാ:
നെയ്യാട്ടിൽ മായവവരിയർ

ശ്രീരാമകൃഷ്ണമഠം
പുറനാട്ടുകര - 680 551, തൃശ്ശിവപേരൂർ

Sri Vishnu Sahasranamastotram

(with Malayalam Meaning)

By

Neyyottill Madhava Variyar

First Edition 1984

Copies in previous four impressions 9,500

Second Edition September, 2001 Copies 12,000

Published by

President,

Sri Ramakrishna Math

Puranattukara - 680 551, Thrissur.

All Rights reserved by the Publisher

Price: Rs. 15/-

മുഖവുര

വിഷ്ണുസഹസ്രനാമത്തെപ്പറ്റി കേട്ടറിയാത്തവർ ഭാരതത്തിൽ, വിശേഷിച്ച് ഹിന്ദുക്കളുടെയിടയിൽ, ഏറേപേർ ഉണ്ടായിരിക്കാറിട്ടയില്ല. മരണസമയത്ത് സഹസ്രനാമം ചൊല്ലികേൾപ്പിക്കുകയെന്നത് ഒരു ചടങ്ങായി ഇന്നും ഭാരതത്തിന്റെ പല സ്ഥലത്തും ആചരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

ഭാരതയുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് ദേഹം വെടിയാൻ ഉത്തരായണകാലം കാത്തു ശരശയ്യയിൽ കിടക്കുന്ന ഭീഷ്മപിതാമഹനിൽനിന്ന്, വിജയം കൈവരിച്ചെങ്കിലും വിഷാദഗ്രസ്തനായ യുധിഷ്ഠിരൻ ധർമ്മപരമായും മറ്റും തനിക്കുള്ള പല സംശയങ്ങൾക്കും തക്കതായ സമാധാനം ലഭിച്ചിട്ടും തൃപ്തിവരാതെ വീണ്ടും ചോദിച്ചു: 'ലോകത്തു മുഖ്യമായ ഒരേ ഒരു ദൈവതം ഏതാണ്? ആശ്രയിക്കാൻ പറ്റിയ ഒരു ദേവൻ ഏതാണ്? ആരെ സ്തുതിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്താൽ മനുഷ്യർക്കു നന്മയുണ്ടാവും? ധർമ്മങ്ങളിൽവെച്ച് അങ്ങേക്കേറ്റവും അഭിമതമായ ധർമ്മം ഏതാണ്? എന്തു ജപിച്ചാൽ ജീവി ജനനമരണരൂപമായ സംസാരബന്ധനത്തിൽനിന്നു മുക്തനാവും? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ആ പുണ്യശ്ലോകൻ നൽകിയ ഒറ്റമൂലികയാണ് ശ്രീവിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം.

ഇതിലെ പല നാമങ്ങളും പ്രഥമദ്യഷ്ടാ വിഷ്ണുപരങ്ങളല്ലെന്നു തോന്നാം. ത്രിമൂർത്തികളെക്കുറിച്ചും അഷ്ടദിക്പാലകന്മാരെക്കുറിച്ചും, എന്നുവേണ്ട പ്രപഞ്ചത്തിലെ ചരങ്ങളും അചരങ്ങളുമായ അനേകം പദാർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രകീർത്തിച്ചതായിത്തോന്നാവുന്ന നാമങ്ങൾ ഇതിൽ വിരളമല്ല. പുല്ലിംഗം, സ്ത്രീലിംഗം, നപുംസകലിംഗം എന്ന വിവേചനവും ഇതിലില്ല.

ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ ഇതിലെ വിഷ്ണു ശബ്ദം വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിൽ ബ്രഹ്മവാചിയാണെന്നു കരുതണം. പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഈശ്വരനെയും ഈശ്വരനിൽ പ്രപഞ്ചത്തെയും കണ്ടുകൊണ്ടുള്ള അദ്വൈതഭാവനയാണ് ഈ സ്തോത്രത്തിലെ ഉള്ളടക്കം.

അർത്ഥവിചാരമൊന്നും കൂടാതെ വെറുതെ ഉച്ചരിച്ചാലും ഫലപ്രദമാണ് നാമജപം എന്നതു പരക്കെ അംഗീകരിച്ച ഒരു വസ്തുതയാണെങ്കിലും അർത്ഥഗ്രഹണം അനാവശ്യമാണെന്നു വരുന്നില്ല. കഴിയുമെങ്കിൽ അർത്ഥവും അതുൾക്കൊള്ളുന്ന കഥാശവും സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രദ്ധയോടും ഭക്തിയോടുംകൂടിത്തന്നെയാണ് നാമം ജപിക്കേണ്ടത്. അതിന്നു വേണ്ടിതന്നെയാണല്ലോ ഭഗവാൻ ആദിശങ്കരൻ മുതൽ പല പുണ്യാത്മാക്കളും ഈ സ്തോത്രത്തിന് ഭാഷ്യവും മറ്റും നിർമ്മിച്ചത്.

ആ പുണ്യപുരുഷന്മാരുടെ കാൽപ്പാടുകൾ പിൻതുടർന്ന് അവരുടെ വാക്കുകൾതന്നെ എടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ നാമങ്ങൾക്കു ചുരുക്കം അർത്ഥംകൊടുത്ത് ഈ ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. എന്റെ അറിവില്ലായ്മയാൽ വല്ല അബദ്ധവും ഇതിൽ പറ്റിപ്പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ സജ്ജനങ്ങൾ അതു പൊറുത്തു മാപ്പുതരണം. സംസ്കൃതഭാഷ തീരെ അറിയാത്തവർക്ക് ഇത് അല്പമെങ്കിലും ഉപകരിക്കുമെങ്കിൽ എന്റെ പ്രയത്നം വിഫലമല്ല. ഗുരുവായൂരപ്പൻ കടാക്ഷിക്കട്ടെ!

‘ഏഷ മേ സർവ്വധർമ്മാണാം
ധർമ്മോധികതമോ മതഃ
യദ്ഭക്ത്യാ പുണ്ഡരീകാക്ഷം
സ്തവൈരർച്ചേന്നരഃ സദാ.’

സജ്ജനവിധേയൻ
നെയ്യാട്ടിൽ മാധവവാരീയർ

ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ

അവതാരിക

"ഗേയം ഗീതാനാമസഹസ്രം" എന്നാണല്ലോ ആചാര്യ ശാസനം. നാവ് മുഖ്യമായി നാമം ചൊല്ലാനാണ്. അത് അർത്ഥബോധത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണമെന്ന് ശാസ്ത്രവിധി യുണ്ട്. "തജ്ജപസ്തദർത്ഥഭാവനം." അങ്ങനെ അർത്ഥം മനനം ചെയ്തുകൊണ്ടു ജപിക്കുമ്പോഴേ ഹൃദയം ഭാവസ്സന്ദിതമാവുകയുള്ളൂ.

പാവനമാകും നാമജപത്താൽ
ഭാവസ്സന്ദനമാകുമ്പോൾ
പുളകച്ചാർത്തടിമുടിയെന്മെയ്യിൽ
മുളപൊട്ടീടും ദിനമെങ്ങോ?

അപ്പോൾ മാത്രമേ ജപത്തിന്റെ ഫലം പൂർണ്ണമായി ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. അങ്ങനെ നമ്മുടെ മുഖ്യമായ ധർമ്മം യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന ഒരു പുണ്യഗ്രന്ഥമാണ് അർത്ഥത്തോടുകൂടിയ ഈ വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം. നിത്യപാരായണത്തിന് സ്തോത്രം ആദ്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് ഓരോ ശ്ലോകത്തിലെയും പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം നമ്പരിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ശ്ലോകത്തിന്റെ നമ്പർകൂടി കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വാക്കുകൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും വിഷമമുണ്ടാവുകയില്ല. ഇത് സജ്ജനങ്ങൾ സാഹ്യാദം സ്വീകരിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടെ സജ്ജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അനല്പമായ സന്തോഷമുണ്ട്.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണമഠം

പുറനാട്ടുകര

പ്രസാധകൻ

31 - 1 - 1984

ഈ പുതിയ പതിപ്പിൽ രേർച്ചകരുടെ സൗകര്യത്തിനായി 'നാമാവലി'കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പുറനാട്ടുകര

പ്രസാധകൻ

1 - 3 - 1999

ശുക്ലാംബരധരം വിഷ്ണും
ശശിവർണ്ണം ചതുർഭുജം
പ്രസന്നവദനം ധ്യായേത്
സർവ്വവിഘ്നോപശാന്തയേ.

നമോസ്തനന്തായ സഹസ്രമൂർത്തയേ
സഹസ്രപാദാക്ഷിശിരോരുബാഹവേ
സഹസ്രനാമ്യേ പുരുഷായ ശാശ്വതേ
സഹസ്രകോടീയഗധാരിണേ നമഃ.

ശ്രീ വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്തോത്രം

ധ്യാനം

ശാന്താകാരം ഭുജഗശയനം പദ്മനാഭം സുരേശം
വിശ്വാധാരം ഗഗനസദൃശം മേഘവർണ്ണം ശുഭാംഗം
ലക്ഷ്മീകാന്തം കമലനയനം യോഗിഭിര്യുഗനഗമ്യം
വന്ദേ വിഷ്ണും ഭവഭയഹരം സർവ്വലോകൈകനാഥം

സശംഖചക്രം സകിരീടകുണ്ഡലം
സപീതവസ്ത്രം സരസീരുഹേക്ഷണം
സഹാരവക്ഷഃസ്ഥലകൗസ്തുഭശ്രീയം
നമാമി വിഷ്ണും ശിരസാ ചതുർഭുജം

യസ്യ സ്മരണമാത്രേണ ജന്മസംസാരബന്ധനാദ്
വിമുച്യതേ നമസ്തസ്മൈ വിഷ്ണവേ പ്രഭവിഷ്ണവേ
നമഃ സമസ്തഭൂതാനാമാദിഭൂതായ ഭൂഭൂതേ
അനേകരൂപരൂപായ വിഷ്ണവേ പ്രഭവിഷ്ണവേ.

വൈശമ്പായന ഉവാച

ശ്രുത്വാ ധർമ്മാനശേഷേണ പാവനാനി ച സർവ്വശഃ
യുധിഷ്ഠിരഃ ശാന്തനവം പുനരേവാഭ്യഭാഷത

യുധിഷ്ഠിര ഉവാച

കിമേകം ദൈവതം ലോകേ കിം വാപ്യേകം പരായണം
സ്തുവന്തഃ കം കമർച്ചന്തഃ പ്രാപ്തയുർമ്മാനവാഃ ശുഭം.
കോ ധർമ്മഃ സർവ്വധർമ്മാണാം ഭവതഃ പരമോ മതഃ.
കിം ജപന്മുച്യതേ ജന്തുർജന്മസംസാരബന്ധനാത്

ഭീഷ്മ ഉവാച

ജഗത്പ്രഭും ദേവദേവമനന്തം പുരുഷോത്തമം
സ്തുവന്നാമസഹസ്രേണ പുരുഷഃ സതതോത്ഥിതഃ

തമേവ ചാർച്ചയന്നിത്യം ഭക്ത്യാ പുരുഷമവ്യയം
 ധ്യായൻ സ്തുവന്നമസ്യംശ്ച യജമാനസ്തമേവ ച
 അനാദിനിധനം വിഷ്ണും സർവ്വലോകമഹേശ്വരം
 ലോകാധ്യക്ഷം സ്തുവന്നിത്യം സർവ്വഭൂഃഖാതിഗോ ഭവേത്
 ബ്രഹ്മണ്യം സർവ്വധർമ്മജ്ഞം ലോകാനാം കീർത്തിവർദ്ധനം
 ലോകനാഥം മഹദ്ഭൂതം സർവ്വഭൂതഭവോദ്ഭവം
 ഏഷ മേ സർവ്വധർമ്മാണാം ധർമ്മോദ്ധികതമോ മതഃ
 യദ്ഭക്ത്യാ പുണ്ഡരീകാക്ഷം സ്തവൈരർച്ചേന്നരഃ സദാ
 പരമം യോ മഹത്തേജഃ പരമം യോ മഹാത്തപഃ
 പരമം യോ മഹദ്ബ്രഹ്മ പരമം യഃ പരായണം
 പവിത്രാണാം പവിത്രം യോ മംഗലാനാം ച മംഗലം
 ദൈവതം ദേവതാനാം ച ഭൂതാനാം യോദ്വ്യയഃ പിതാ
 യതഃ സർവ്വാണി ഭൂതാനി ഭവന്ത്യാദിയുഗാഗമേ
 യസ്മിംശ്ച പ്രലയം യാന്തി പുനരേവ യുഗക്ഷയേ
 തസ്യ ലോകപ്രധാനസ്യ ജഗന്നാഥസ്യ ഭൂപതേ
 വിഷ്ണോർനാമസഹസ്രം മേ ശൃണു പാപഭയാപഹം
 യാനി നാമാനി ഗൗണാനി വിഖ്യാതാനി മഹാത്മനഃ
 ജ്ഞിഭിഃ പരിഗീതാനി താനി വക്ഷ്യാമി ഭൂതയേ

-
- ഓംവിശ്വം വിഷ്ണുർവഷ്ട്കാരോ ഭൂതഭവ്യഭവത്പ്രഭുഃ
 ഭൂതകൃദ്ഭൂതഭൃദ്ഭാവോ ഭൂതാത്മാ ഭൂതഭാവനഃ 1
 പൂതാത്മാ പരമാത്മാ ച മൂക്താനാം പരമാ ഗതിഃ
 അവ്യയഃ പുരുഷഃ സാക്ഷീ ക്ഷേത്രജ്ഞോഽക്ഷര ഏവ ച 2
 യോഗോ യോഗവിദാം നേതാ പ്രധാനപുരുഷേശ്വരഃ
 നാരസിംഹവപുഃ ശ്രീമാൻ കേശവഃ പുരുഷോത്തമഃ 3
 സർവ്വഃ ശർവ്വഃ ശിവഃ സ്ഥാണുർഭൂതാദിർനിധിരവ്യയഃ
 സംഭവോ ഭാവനോ ഭർത്താ പ്രഭവഃ പ്രഭുരീശ്വരഃ 4

- സ്വയംഭൂഃ ശംഭുരാദിത്യഃ പുഷ്കരാക്ഷോ മഹാസ്വനഃ
അനാദിനിധനോ ധാതാ വിധാതാ ധാതുരുത്തമഃ 5
- അപ്രമേയോ ഹൃഷീകേശഃ പദ്മനാഭോമരപ്രഭുഃ
വിശ്വകർമ്മാ മനുസ്താഷ്ടാ സ്ഥവിഷ്ഠഃ സ്ഥവിരോ ധ്രുവഃ
അഗ്രാഹ്യഃ ശാശ്വതഃ കൃഷ്ണോ ലോഹിതാക്ഷഃ പ്രതർദനഃ
പ്രഭുതസ്ത്രികുബ്ധാമ പവിത്രം മങ്ഗലം പരം 7
- ഈശാനഃ പ്രാണദഃ പ്രാണോ ജ്യേഷ്ഠഃ ശ്രേഷ്ഠഃ പ്രജാപതിഃ
ഹിരണ്യഗർഭോ ഭുഗർഭോ മാധവോ മധുസൂദനഃ 8
- ഈശരോ വിക്രമീ ധനീ മേധാവീ വിക്രമഃ ക്രമഃ
അനുത്തമോ ദുരാധർഷഃ കൃതജ്ഞഃ കൃതിരാത്മവാൻ 9
- സുരേശഃ ശരണം ശർമ്മ വിശ്വരേതാഃ പ്രജാഭവഃ
അഹഃ സംവത്സരോ വ്യാലഃ പ്രത്യയഃ സർവ്വദർശനഃ 10
- അജഃ സർവ്വേശ്വരഃ സിദ്ധഃ സിദ്ധിഃ സർവ്വാദിരച്യുതഃ¹
വൃഷാകപിരമേയാത്മാ സർവ്വയോഗവിനിഃസൃതഃ 11
- വസുർവ്വസുമനഃ സത്യഃ സമാത്മാ സമ്മിതഃ സമഃ
അമോഘഃ പുണ്ഡരീകാക്ഷോ വൃഷകർമ്മാ വൃഷാകൃതിഃ
രുദ്രോ ബഹുശിരോ ബഭ്രുർവിശ്വയോനിഃ ശുചിശ്രവാഃ
അമൃതഃ ശാശ്വതഃ സ്ഥാണുർവ്വരാഭോഹോ മഹാതപാഃ 13
- സർവ്വഗഃ സർവ്വവിദ്ഭാനുർവ്വിഷ്വക്സേനോ ജനാർദ്ദനഃ
വേദോ വേദവിദവൃങ്ഗോ വേദാങ്ഗോ വേദവിതകവിഃ 14
- ലോകാധ്യക്ഷഃ സുരാധ്യക്ഷോ ധർമ്മാധ്യക്ഷഃ കൃതാകൃതഃ
ചതുരാത്മാ ചതുർവ്വൃഹശ്ചതുർദംഷ്ട്രശ്ചതുർഭുജഃ 15
- ഭ്രാജിഷ്ണുർഭോജനം ഭോക്താ സഹിഷ്ണുർജഗദാദിജഃ
അനഘോ വിജയോ ജേതാ വിശ്വയോനിഃ പുനർവ്വസുഃ 16
- ഉപേന്ദ്രോ വാമനഃ പ്രാംശുരമോഘഃ ശുചിരൂർജിതഃ
അതീന്ദ്രഃ സംഗ്രഹഃ സർഗ്ഗോ ധൃതാത്മാ നിയമോ യമഃ 17
- വേദ്യോ വൈദ്യഃ സദായോഗീ വീരഹാ മാധവോ മധുഃ
അതീന്ദ്രിയോ മഹാമായോ മഹോത്സാഹോ മഹാബലഃ 18

¹ ഒരുനൂറു നാമം; ഇങ്ങനെ ഇത്രയുമെണ്ണെശ്ശ അത്രയും നൂറിനെ കാണിക്കുന്നു.

- മഹാബുദ്ധിർമഹാവീര്യോ മഹാശക്തിർമഹാദ്യുതിഃ
അനിർദ്ദേശ്യവപുഃ ശ്രീമാനമേയാത്മാ മഹാദ്രിധ്യക് 19
- മഹേഷ്വാസോ മഹീഭർത്താ ശ്രീനിവാസഃ സതാംഗതിഃ
അനിരുദ്ധഃ സുരാനന്ദോ ഗോവിന്ദോ ഗോവിദാംപതിഃ 20
- മരീചിർദമനോ ഹംസഃ സുപർണോ ഭുജഗോത്തമഃ
ഹിരണ്യനാഭഃ സുതപഃ പദ്മനാഭഃ പ്രജാപതിഃ 21
- അമൃത്യുഃ സർവ്വദ്യക് സിംഹഃ സന്ധാതാ സന്ധിമാൻ സ്ഥിരഃ
അജോ ദുർമ്മർഷണഃ ശാസ്താ വിശ്രുതാത്മാ സുരാരിഹാ
ഗുരുർഗുരുതമോ ധാമ സത്യഃ സത്യപരാക്രമഃ
നിമിഷോഽനിമിഷഃ സ്രഗീ വാചസ്పതിരുദാരധീഃ 23
- അഗ്രണീർഗ്രാമണീ ശ്രീമാൻ ന്യായോ നേതാ സമീരണഃ
സഹസ്രമൂർധാ വിശ്വാത്മാ സഹസ്രാക്ഷഃ സഹസ്രപാത്
ആവർത്തനോ നിവൃത്താത്മാ സംവൃതഃ സംപ്രമർദനഃ
അഹഃ സംവർത്തകോ വഹ്നിരനിലോ ധരണീധരഃ 25
- സുപ്രസാദഃ പ്രസന്നാത്മാ വിശ്വധൃഗ്വിശ്വഭുഗ്വിഭുഃ
സത്കർത്താ സത്കൃതഃ സാധുർജഹ്നുർനാരായണോ നരഃ
അസംഖ്യേയോഽപ്രമേയാത്മാ വിശിഷ്ടഃ ശിഷ്ടകൃച്ഛുചിഃ
സിദ്ധാർത്ഥഃ സിദ്ധസങ്കല്പഃ സിദ്ധിദഃ സിദ്ധിസാധനഃ 27
- വൃഷാഹീ വൃഷഭോ വിഷ്ണുർവൃഷപർവ്വാ വൃഷോദരഃ
വർദ്ധനോ വർദ്ധമാനശ്ച വിവികതഃ ശ്രുതിസാഗരഃ 28
- സുഭുജോ ദുർദ്ധരോ വാഗ്മീ മഹേന്ദ്രോ വസുദോ വസുഃ
നൈകരൂപോ ബൃഹദ്രൂപഃ ശിപിവിഷ്ടഃ പ്രകാശനഃ 29
- ഓജസ്തേജോദ്യുതിധരഃ പ്രകാശാത്മാ പ്രതാപനഃ
ഋദ്ധഃ സ്തഷ്ടാക്ഷരോ മന്ത്രശ്ചന്ദ്രാംശൂർഭാസ്കരദ്യുതിഃ 30
- അമൃതാംശൂർഭവോ ഭാനുഃ ശശബിന്ദുഃ സുരേശ്വരഃ
ഔഷധം ജഗതഃ സേതുഃ സത്യധർമ്മപരാക്രമഃ 31
- ഭൂതഭവഭവന്നാഥഃ പവനഃ പാവനോഽനലഃ
കാമഹാ കാമകൃത് കാന്തഃ കാമഃ കാമപ്രദഃ പ്രഭുഃ 32
- യുഗാദികൃദ് യുഗാവർത്തോ നൈകമായോ മഹാശനഃ
അദ്യശ്ചോഽവ്യക്തരൂപശ്ച സഹസ്രജിദനന്തജിത് 33

ഇഷ്ടോ വിശിഷ്ടഃ ശിഷ്ടേഷ്ടഃ ശിവണ്ഡീ നഹുഷോ വൃഷഃ
 ക്രോധഹാ ക്രോധകൃത് കർത്താ വിശ്വബാഹുർമഹീധരഃ 34
 അച്യുതഃ പ്രഥിതഃ പ്രാണഃ പ്രാണഭോ വാസവാനുജഃ
 അപാഘ്നിധിരധിഷ്ഠാനമപ്രമത്തഃ പ്രതിഷ്ഠിതഃ 35
 സ്കന്ദഃ സ്കന്ദധരോ ധൃത്യോ വരഭോ വായുവാഹനഃ
 വാസുദേവോ ബൃഹദ്ഭാനുരാദിദേവഃ പുരന്ദരഃ 36
 അശോകസ്താരണസ്താരഃ ശൂരഃ ശൗരിജനേശ്വരഃ
 അനുകൂലഃ ശതാവർത്തഃ പദ്മീ പദ്മനിഭേക്ഷണഃ 37
 പദ്മനാഭോഽരവിന്ദാക്ഷഃ പദ്മഗർഭഃ ശരീരഭൃത്
 മഹർദ്ധിർജ്ജഭോ വൃദ്ധാത്മാ മഹാക്ഷോ ഗരുഡധാജഃ 38
 അതുലഃ ശരഭോ ഭീമഃ സമയജേണാ ഹവിർഹരിഃ
 സർവ്വലക്ഷണലക്ഷണോ ലക്ഷ്മീവാൻ സമിതിജ്ഞയഃ 39
 വിക്ഷരോ രോഹിതോ മാർഗ്ഗോ ഹേതുർദാമോദരഃ സഹഃ
 മഹീധരോ മഹാഭാഗോ വേഗവാനമിതാശനഃ 40
 ഉദ്ഭവഃ ക്ഷോഭണോ ദേവഃ ശ്രീഗർഭഃ പരമേശ്വരഃ
 കരണം കാരണം കർത്താ വികർത്താ ഗഹനോ ഗുഹഃ 41
 വ്യവസായോ വ്യവസ്ഥാനഃ സംസ്ഥാനഃ സ്ഥാനഭോ ധ്രുവഃ
 പരർദ്ധിഃ പരമസ്സഷ്ടസ്സൃഷ്ടഃ പുഷ്ടഃ ശുഭേക്ഷണഃ⁴ 42
 രാമോ വിരാമോ വിരജോ മാർഗ്ഗോ നേയോ നയോഽനയഃ
 വീരഃ ശക്തിമതാം ശ്രേഷ്ഠോ ധർമ്മോ ധർമ്മവിദുത്തമഃ 43
 വൈകുണ്ഠഃ പുരുഷഃ പ്രാണഃ പ്രാണഭഃ പ്രണവഃ പൃഥുഃ
 ഹിരണ്യഗർഭഃ ശത്രുഘ്നോ വ്യാപ്നോ വായുരധോക്ഷജഃ 44
 ജ്ഞാനസുദർശനഃ കാലഃ പരമേഷ്ഠീ പരിഗ്രഹഃ
 ഉഗ്രഃ സംവത്സരോ ദക്ഷോ വിശ്രാമോ വിശ്വദക്ഷിണഃ 45
 വിസ്നാരഃ സ്ഥാവരഃ സ്ഥാനുഃ പ്രമാണം ബീജമവ്യയം
 അർത്ഥ്മോഽനർത്ഥ്മോ മഹാകോശോ മഹാഭോഗോ മഹാധനഃ
 അനിർവിണ്ണഃ സ്ഥവിഷ്ഠോഽഭൂർധർമ്മയുപോ മഹാമഖഃ
 നക്ഷത്രനേമിരനക്ഷത്രീ ക്ഷമഃ ക്ഷാമഃ സമീഹനഃ 47
 യജ്ഞ ഇജ്യോ മഹേജ്യശ്ച ക്രതുഃ സത്രം സതാംഗതിഃ
 സർവ്വദർശീ വിമുക്താത്മാ സർവ്വജ്ഞോ ജ്ഞാനമുത്തമം

സുവ്രതഃ സുമുഖഃ സുകുഷ്മഃ സുഘോഷഃ സുഖദഃ സുഹൃത്
 മനോഹരോ ജിതക്രോധോ വീരബാഹുർവിദാരണഃ 49
 സ്വാപനഃ സ്വവശോ വ്യാപീ നൈകാത്മാ നൈകകർമ്മകൃത്
 വത്സരോ വത്സലോ വത്സീ രത്നഗർഭോ ധനേശ്വരഃ 50
 ധർമ്മഗുബ്ധർമ്മകൃദ് ധർമ്മീ സദസത്ക്ഷരമക്ഷരം
 അവിജ്ഞാതാ സഹസ്രാംശുർവിധാതാ കൃതലക്ഷണഃ 51
 ഗഭസ്തിനേമിഃ സത്ത്വസ്ഥഃ സിംഹോ ഭൂതമഹേശ്വരഃ
 ആദിദേവോ മഹാദേവോ ദേവേശോ ദേവഭൃദ്ഗുരുഃ 52
 ഉത്തരോ ഗോപതിർഗോപ്താ ജ്ഞാനഗമ്യഃ പുരാതനഃ
 ശരീരഭൂതഭൃദ് ഭോക്താ⁵ കപീന്ദ്രോ ഭൂരിദക്ഷിണഃ 53
 സോമപോർമൃതപഃ സോമഃ പുരുജിത് പുരുസത്തമഃ
 വിനയോ ജയഃ സത്യസന്ധോ ദാശാർഹഃ സാത്യാത്മാപതിഃ 54
 ജീവോ വിനയിതാസാക്ഷീ മുകുന്ദോഽമിതവിക്രമഃ
 അംഭോനിധിരനന്താത്മാ മഹാദധിശ്ചോന്മതഃ 55
 അജോ മഹാർഹഃ സ്വാഭാവ്യോ ജിതാമിത്രഃ പ്രമോദനഃ
 ആനന്ദോ നന്ദനോ നന്ദഃ സത്യധർമ്മാ ത്രിവിക്രമഃ 56
 മഹർഷിഃ കപിലാചാര്യഃ കൃതജ്ഞോ മേദിനീപതിഃ
 ത്രിപദസ്ത്രിദശാദ്ധ്യക്ഷോ മഹാശൂൺഗഃ കൃതാന്തകൃത് 57
 മഹാവരാഹോ ഗോവിന്ദഃ സുഷേണഃ കനകാങ്ഗദീ
 ഗുഹ്യോ ഗഭീരോ ഗഹനോ ഗുപ്തശ്ചക്രഗദായരഃ 58
 വേധാഃ സ്വാങ്ഗോജിതഃ കൃഷ്ണോ ദൃഢഃസങ്കർഷണോഽധ്യുതഃ
 വരുണോ വാരുണോ വൃക്ഷഃ പുഷ്കരാക്ഷോ മഹാമനഃ 59
 ഭഗവാൻ ഭഗഹാനനീ വനമാലീ ഹലായുധഃ
 ആദിത്യോ ജ്യോതിരാദിത്യഃ സഹിഷ്ണുർഗതിസത്തമഃ 60
 സുധന്വാ ഖണ്ഡപരശുർദാരുണോ ദ്രവിണപ്രദഃ
 ദിവഃസ്തക് സർവ്വഭൂഗ് വ്യാസോ വാചസ്പതിര്യോനിജഃ 61
 ത്രിസാമാ സാമഗഃ സാമ നിർവ്വാണം ഭേഷജം ഭിഷക്
 സന്നയാസകൃച്ഛമഃ ശാന്തോ നിഷ്ഠാ ശാന്തിഃ പരായണഃ 62
 ശുഭാങ്ഗഃ ശാന്തിദഃ സ്രഷ്ടാ കുമുദഃ കുവലേശയഃ
 ഗോഹിതോ ഗോപതിർഗോപ്താ വൃഷഭാക്ഷോ വൃഷപ്രിയഃ 63

- അനിവർത്തി നിവൃത്താത്മാ സംക്ഷേപ്ത ക്ഷേമകൃച്ഛിവഃ⁶
 ശ്രീവത്സവക്ഷാഃ ശ്രീവാസഃ ശ്രീപതിഃ ശ്രീമതാംവരഃ 64
- ശ്രീദഃ ശ്രീശഃ ശ്രീനിവാസഃ ശ്രീനിധിഃ ശ്രീവിഭാവനഃ
 ശ്രീധരഃ ശ്രീകരഃ ശ്രേയഃ ശ്രീമാംല്ലോകത്രയാശ്രയഃ 65
- സ്വക്ഷഃ സ്വബ്ധഃ ശതാനന്ദോ നന്ദിർജ്യോതിർഗണേശ്വരഃ
 വിജിതാത്മാ വിധേയാത്മാ സത്കീർത്തിശ്ചരിന്നസംശയഃ 66
- ഉദീർണ്ണഃ സർവ്വതത്ത്വക്ഷുരനീശഃ ശാശ്വതഃ സ്ഥിരഃ
 ഭൃശയോ ഭൃഷണോ ഭൃതിർവിശോകഃ ശോകനാശനഃ 67
- അർച്ചിഷ്ഠാനർച്ചിതഃ കുന്ദോ വിശുദ്ധാത്മാ വിശോധനഃ
 അനിരുദ്ധോഽപ്രതിരഥഃ പ്രദ്യുജ്ഞോഽമിതവിക്രമഃ 68
- കാലനേമിനിഹാ വീരഃ ശൗരിഃ ശുരജനേശ്വരഃ
 ത്രിലോകാത്മാ ത്രിലോകേശഃ കേശവഃ കേശിഹാ ഹരിഃ 69
- കാമദേവഃ കാമപാലഃ കാമീ കാന്തഃ കൃതാഗമഃ
 അനിർദ്ദേശ്യവപുർവിഷ്ണുർവീരോഽനന്തോ ധനഞ്ജയഃ 70
- ബ്രഹ്മണ്യോ ബ്രഹ്മകൃദ് ബ്രഹ്മാ ബ്രഹ്മ ബ്രഹ്മവിവർദ്ധനഃ
 ബ്രഹ്മവിദ് ബ്രഹ്മണോബ്രഹ്മീബ്രഹ്മജ്ഞോബ്രഹ്മണപ്രിയഃ
 മഹാക്രമോ മഹാകർമ്മാ മഹാതേജാ മഹോരഗഃ
 മഹാക്രതുർമഹായജാ മഹായജ്ഞോ മഹാഹവിഃ 72
- സ്തവ്യഃ സ്തവപ്രിയഃ സ്തോത്രം സ്തുതിഃ സ്തോതാ രണപ്രിയഃ
 പൂർണ്ണഃ പൂരയിതാ പുണ്യഃ പുണ്യകീർത്തിരനാമയഃ 73
- മനോജവസ്തീർത്ഥകരോ വസുരേതാ വസുപ്രഭഃ
 വസുപ്രഭോ വാസുദേവോ വസുർവസുമനാ ഹവിഃ 74
- സദ്ഗതിഃ സത്കൃതിഃ⁷ സത്താ സദ്ഭൃതിഃ സത്പരായണഃ
 ശുരസേനോ യദുശ്രേഷ്ഠഃ സന്ന'വാസഃ സുയാമുനഃ 75
- ഭൃതാവാസോ വാസുദേവഃ സർവ്വാസുനിലയോഽനലഃ
 ദർപ്പഹാ ദർപ്പദോ ദൃഷ്ടോ ദുർഃചരോഽഥാപരാജിതഃ 76
- വിശ്വമൂർത്തിർ മഹാമൂർത്തിർ ദീപ്തമൂർത്തിരമൂർത്തിമാൻ
 അനേകമൂർത്തിരവ്യക്തഃ ശതമൂർത്തിഃ ശതാനനഃ 77
- ഏകോ നൈകഃ സവഃ കഃ കിം യത്തത് പദമനുത്തമം
 ലോകബന്ധുർലോകനാഥോ മാധവോ ഭക്തവത്സലഃ 78

- സുവർണ്ണവർണ്ണോ ഹേമാംഗ്ഗോ വരാംഗശ്ചന്ദനാംഗ്ഗീ
 വീരഹാ വിഷമഃ ശൂന്യോ ഘൃതാശീരചലശ്ചലഃ 79
- അമാനീ മാനദോ മാന്യോ ലോകസ്വാമീ ത്രിലോകധ്യക്
 സുമേധാ മേധജോ ധന്യഃ സത്യമേധാ ധരാധരഃ 80
- തേജോവൃഷോ ദ്വുതിയരഃ സർവ്വശസ്ത്രഭൂതാംവരഃ
 പ്രഗ്രഹോ നിഗ്രഹോ വ്യഗ്രോ നൈകശൂൺഗോ ഗദാഗ്രജഃ 81
- ചതുർമൂർത്തിശ്ചതുർബാഹുശ്ചതുർവ്യുഹശ്ചതുർഗതിഃ
 ചതുരാത്മാ ചതുർഭാവശ്ചതുർവേദവിദേകപാത് 82
- സമാവർത്തേന്ദ്രനിവൃത്താത്മാ ദുർജയോ ദുരതിക്രമഃ
 ദുർലഭോ ദുർഗ്ഗമോ ദുർഗോ ദുരാവാസോ ദുരാതിഹാ 83
- ശുഭാംഗ്ഗോ ലോകസാരംഗഃ സുതന്തുസ്തന്തുവർദ്ധനഃ
 ഇന്ദ്രകർമ്മാ മഹാകർമ്മാ കൃതകർമ്മാ കൃതാഗമഃ 84
- ഉദ്ഭവഃ സുന്ദരഃ സുന്ദോ രത്നനാഭഃ സുലോചനഃ
 അർക്കോ വാജസനഃ ശൂൺഗീ ജയന്തഃ സർവ്വവിജ്ജയീ 85
- സുവർണ്ണബിന്ദുരക്ഷോഭ്യഃ സർവ്വവാഗീശ്വരേശരഃ
 മഹാഹരദോ മഹാഗർത്തോ മഹാഭൂതോ മഹാനിധിഃ 86
- കുമുദഃ കുന്ദരഃ കുന്ദഃ പർജ്ജന്യഃ പാവനേന്ദ്രനിലഃ
 അമൃതാശോർമൃതവപുഃ സർവ്വജ്ഞഃ സർവ്വതോമുഖഃ 87
- സുലഭഃ സുവ്രതഃ സിദ്ധഃ ശത്രുജിച്ഛതൃതാപനഃ
 ന്യഗ്രോധോദുഃഖരോശ്ചാത്മശ്ചാണുരാന്ധ്രനിഷുദനഃ 88
- സഹസ്രാർച്ചിഃ സപ്തജിഹ്വഃ സപ്തധ്വജഃ സപ്തവാഹനഃ
 അമൂർത്തിരനഘോർചിന്ത്യോ ഭയകൃദ്ഭയനാശനഃ 89
- അണുർബൃഹത്കൃശഃ സ്ഥൂലോ ഗുണഭൂന്നിർഗുണോ മഹാൻ
 അധ്യുതഃ സ്വധ്യുതഃ സ്വാന്യഃ പ്രാഗ്വംശോ വംശവർദ്ധനഃ 90
- ഭാരഭൂതകമിതോ യോഗീ യോഗീശഃ സർവ്വകാമദഃ
 ആശ്രമഃ ശ്രമണഃ ക്ഷാമഃ സുപർണ്ണോ വായുവാഹനഃ 91
- ധനുർധരോ ധനുർവേദോ ദണ്ഡോ ദമയീതാ ദമഃ
 അപരാജിതഃ സർവ്വസഹോ നിയന്താ നിയമോ യമഃ 92

- സത്ത്വവാൻ സാത്തതികഃ സത്യഃ സത്യധർമ്മപരായണഃ
 അഭിപ്രായഃ പ്രിയാർഹോർഹഃ പ്രിയകൃത് പ്രീതിവർദ്ധനഃ 93
 വിഹായസഗതിർജ്യോതിഃ സുരുചിർഹുതഭുഗ്വിഭുഃ
 രവിർവരോചനഃ സൂര്യഃ സവിതാ രവിലോചനഃ 94
 അനന്തോ ഹുതഭുഗ്ഭോക്താ സുഖദോ നൈകജ്ഞോഗ്രജഃ
 അനിർവിണ്ണഃ സദാമർഷീ ലോകാധിഷ്ഠാനമദ്ഭുതഃ 95
 സനാത്സനാതനതമഃ കപിലഃ കപിരവ്യയഃ⁹
 സ്വസ്തിദഃ സ്വസ്തികൃത് സ്വസ്തി സ്വസ്തിഭുക് സ്വസ്തിദക്ഷിണഃ 96
 അരൗദ്രഃ കുണ്ഡലീ ചക്രീ വിക്രമ്യർജിതശാസനഃ
 ശബ്ദാതിഗഃ ശബ്ദസഹഃ ശിശിരഃ ശർവ്വരീകരഃ 97
 അക്രൂരഃ പേശലോ ദക്ഷോ ദക്ഷിണഃ ക്ഷമിണാംവരഃ
 വിദ്വത്തമോ വീതഭയഃ പുണ്യശ്രവണകീർത്തനഃ 98
 ഉത്താരണോ ദുഷ്കൃതിഹാ പുണ്യോ ദുഃസ്വപ്നാശനഃ
 വീരഹാ രക്ഷണഃ സന്തോ ജീവനഃ പര്യവസ്ഥിതഃ 99
 അനന്തരൂപോന്നതശ്രീർജിതമന്യൂർഭയാപഹഃ
 ചതുരശ്രോ ഗഭീരാത്മാ വിദിശോ വ്യാദിശോ ദിശഃ 100
 അനാദിർഭൂർഭൂവോ ലക്ഷ്മീഃ സുവീരോ രുചിരാങ്ഗദഃ
 ജനനോ ജനജന്മാദിർഭീമോ ഭീമപരാക്രമഃ 101
 ആധാരനിലയോ ധാതാ പുഷ്പഹാസഃ പ്രജാഗരഃ
 ഊർദ്ധ്വഗഃ സത്പഥാചാരഃ പ്രാണദഃ പ്രണവഃ പണഃ 102
 പ്രമാണം പ്രാണനിലയഃ പ്രാണഭൂത് പ്രാണജീവനഃ
 തത്ത്വം തത്ത്വവിദേകാത്മാ ജന്മമൃത്യുജരാതിഗഃ 103
 ഭൂർഭൂവഃ സ്വസ്തരുസ്താരഃ സവിതാ പ്രപിതാമഹഃ
 യജ്ഞോ യജ്ഞപതിർയജ്ഞാ യജ്ഞാങ്ഗോ യജ്ഞവാഹനഃ
 യജ്ഞഭൂദ്യജ്ഞകൃദ്യജ്ഞീ യജ്ഞഭുഗ്യജ്ഞസാധനഃ
 യജ്ഞാന്തകൃദ്യജ്ഞഗുഹ്യമന്നമന്നാദ ഏവ ച 105
 ആത്മയോനിഃ സ്വയംജാതോ വൈഖാനഃ സാമഗായനഃ
 ദേവകീനന്ദനഃ സ്രഷ്ടാ ക്ഷിതീശഃ പാപനാശനഃ 106
 ശബ്ദഭ്യന്നദകീ ചക്രീ ശാർദ്ദഗ്ധനാ ഗദായരഃ
 രമാങ്ഗപാണിരക്ഷോഭ്യഃ സർവ്വപ്രഹരണോയുധഃ¹⁰ 107

സർവ്വപ്രഹരണോയുധഃ ഓം നമ ഇതി.

ഫലശ്രുതി

ഇതീദം കീർത്തനീയസ്യ കേശവസ്യ മഹാത്മനഃ
 നാമ്നാ സഹസ്രം ദിവ്യാനാമശേഷേണ പ്രകീർത്തിതം 108
 യ ഇദം ശൃണുയാന്നിത്യം യശ്ചാപി പരികീർത്തയേത്
 നാശൂഭം പ്രാപ്നുയാത് കിഞ്ചിത് സോമ്യത്രേഹ ച മാനവഃ
 വേദാന്തഗോ ബ്രഹ്മണഃ സ്മാത് ക്ഷത്രിയോ വിജയീ ഭവേത്
 വൈശ്യോ ധനസമൃദ്ധഃ സ്വാച്ഛന്ദ്രഃ സുഖമവാപ്നുയാത് 110
 ധർമ്മാർത്ഥീ പ്രാപ്നുയാദ്ധർമ്മമർമാർത്ഥീ ചാർത്ഥമാപ്നുയാത്
 കാമാനവാപ്നുയാത് കാമീ പ്രജാർത്ഥീ പ്രാപ്നുയാത്പ്രജാം
 ഭക്തിമാൻ യഃ സദോത്ഥായ ശുചിസ്തർക്കതമാനസഃ 111
 സഹസ്രം വാസുദേവസ്യ നാമ്നാമേതത് പ്രകീർത്തയേത് 112
 യശഃ പ്രാപ്നോതി വിപുലം ജ്ഞാതിപ്രാധാന്യമേവ ച
 അചലാം ശ്രീയമാപ്നോതി ശ്രേയഃ പ്രാപ്നോത്യനുത്തമം 113
 ന ഭയം ക്ഷചിദാപ്നോതി വീര്യം തേജശ്ച വിന്ദതി
 ഭവത്യരോഗോ ദ്യുതിമാൻ ബലരുപഗുണാനിതഃ 114
 രോഗാർത്തോ മുച്യതേ രോഗാദ്ബലോ മുച്യേത ബന്ധനാത്
 ഭയാൻമുച്യേത ഭീതസ്തു മുച്യേതാപന ആപദഃ 115
 ദുർഗാണൃതിതരത്യാശു പുരുഷഃ പുരുഷോത്തമഃ
 സ്തുവന്നാമസഹസ്രേണ നിത്യം ഭക്തിസമനിതഃ 116
 വാസുദേവാശ്രയോ മർത്തേത്യാ വാസുദേവപരായണഃ
 സർവ്വപാപവിശുദ്ധാത്മാ യാതി ബ്രഹ്മ സനാതനം 117
 ന വാസുദേവഭക്താനാമശൂഭം വിദ്യതേ ക്ഷചിത്
 ജന്മമൃത്യുജരാവ്യാധിഭയം നൈവോപജായതേ 118
 ഇമം സ്തുവമധീയാനഃ ശ്രദ്ധാഭക്തിസമനിതഃ
 യുജ്യേതാത്മസുഖക്ഷാന്തി ശ്രീധൃതിസ്സുതികീർത്തിഭിഃ 119
 ന ക്രോധോ ന ച മാത്സര്യം ന ലോഭോ നാശൂഭാ മതിഃ
 ഭവന്തി കൃതപുണ്യാനാം ഭക്താനാം പുരുഷോത്തമേ 120
 ദൃഢഃ സചന്ദ്രാർക്കനക്ഷത്രോ ഖം ദിശോ ഭൂർമഹോദധിഃ
 വാസുദേവസ്യ വീര്യേണ വിധൃതാനി മഹാത്മനഃ 121

സസുരാസുരഗന്ധർവ്വം സയക്ഷാരഗരാക്ഷസം
 ജഗദ്വശേ വർത്തതേദം കൃഷ്ണസ്യ സചരാചരം 122
 ഇന്ദ്രിയാണി മനോ ബുദ്ധിഃ സത്ത്വം തേജോ ബലം ധൃതിഃ
 വാസുദേവാത്മകാന്യാഹുഃ ക്ഷേത്രം ക്ഷേത്രജ്ഞ ഏവ ച
 സർവ്വാഗമാനാമാചാരഃ പ്രഥമം പരികല്പ്യതേ
 ആചാരപ്രഭവോ ധർമ്മോ ധർമ്മസ്യ പ്രഭുരച്യുതഃ 124
 ഋഷയഃ പിതരോ ദേവാ മഹാഭൂതാനി ധാതവഃ
 ജങ്ഗമാജങ്ഗമം ചേദം ജഗന്നാരായണോദ്ഭവം 125
 യോഗോ ജ്ഞാനം തഥാ സാംഖ്യം വിദ്യാഃ ശില്പാദി കർമ്മ ച
 വേദാഃ ശാസ്ത്രാണി വിജ്ഞാനമേതത് സർവ്വം ജനാർദ്ദനാത്
 ഏകോ വിഷ്ണുർമഹദ്ഭൂതം പൃഥഗ്ഭൂതാനൃണേകശഃ
 ത്രീംശ്ലോകാൻ വ്യാപ്യ ഭൂതാത്മാ ഭൂങ്ക്തേ വിശ്വഭൂഗവ്യയഃ
 ഇമം സ്തവം ഭഗവതോ വിഷ്ണോർവ്യാസേന കീർത്തിതം
 പരോദ്യ ഇച്ഛേത് പുരുഷഃ ശ്രേയഃ പ്രാപ്തും സുഖാനി ച 128
 വിശ്വേശ്വരമജം ദേവം ജഗതഃ പ്രഭവാപ്യയം
 ഭജന്തി യേ പുഷ്പകരാക്ഷം ന തേ യാന്തി പരാഭവം 129

ഓം തത്സദിതി ശ്രീമഹാഭാരതേ ശതസാഹസ്ര്യാം
 സംഹിതായാം വൈയാസികൃതാമാ നൃശാസനികേ പർവ്വണി
 ഭീഷ്മയുധിഷ്ഠിരസംവാദേ
 ശ്രീവിഷ്ണോർഭിവൃസഹസ്രനാമ സ്തോത്രം സമാപ്തം.

നാമങ്ങളുടെ അർത്ഥങ്ങൾ

ശ്ലോകം 1

- 1 വിശ്വം - ജഗത്തിന്റെ കാരണവും കാര്യവും ആയ ബ്രഹ്മം.
- 2 വിഷ്ണുഃ - എങ്ങും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നവൻ.
- 3 വഷ്ട്കാരഃ - യജ്ഞസ്വരൂപൻ.
- 4 ഭൂതഭവ്യഭവത്പ്രഭുഃ - ഭൂതഭാവിവർത്തമാനകാലങ്ങളുടെ നാഥൻ.
- 5 ഭൂതകൃത് - ഭൂതങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും സംഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.
- 6 ഭൂതഭൂത് - ഭൂതങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നവൻ.
- 7 ഭാവഃ - പ്രപഞ്ചരൂപമായി ഭവിച്ചവൻ.
- 8 ഭൂതാത്മാ - ഭൂതങ്ങളുടെ ആത്മാവായിട്ടുള്ളവൻ.
- 9 ഭൂതഭാവനഃ - ഭൂതങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 2

- 10 പുതാത്മാ - പരിശുദ്ധമായ ആത്മാവുള്ളവൻ.
- 11 പരമാത്മാ - ഉത്കൃഷ്ടമായ ആത്മാവ്.
- 12 മൂക്താനാം പരമാ ഗതിഃ - മോക്ഷം സിദ്ധിച്ചവർക്ക് എന്തേണ്ട ഉത്തമസ്ഥാനം.
- 13 അവ്യയഃ - നാശമോ മാറ്റമോ ഇല്ലാത്തവൻ.
- 14 പുരുഷഃ - ശരീരത്തിൽ ശയിക്കുന്നവൻ (ജീവാത്മാവ്)
- 15 സാക്ഷീ - ഒരു മറയുമില്ലാതെ എല്ലാം കാണുന്നവൻ.
- 16 ക്ഷേത്രജ്ഞഃ അക്ഷരഃ - ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവും ആയവൻ.

ശ്ലോകം 3

- 17 യോഗഃ - യോഗത്താൽ പ്രാപിക്കത്തക്കവൻ.
- 18 യോഗവിദാം നേതാ - യോഗം അറിയുന്നവരെ നയിക്കുന്നവൻ.

- 19 പ്രധാനപുരുഷേശ്വരഃ - പ്രകൃതിയുടെയും പുരുഷന്റെയും ഈശ്വരൻ.
- 20 നാരസിംഹവപുഃ - മനുഷ്യന്റെയും സിംഹത്തിന്റെയും അവയവങ്ങളുള്ളവൻ.
- 21 ശ്രീമാൻ - മാറിടത്തിൽ എപ്പോഴും ശ്രീഭഗവതിയുള്ളവൻ.
- 22 കേശവഃ - ഭംഗിയുള്ള തലമുടിയുള്ളവൻ; അഥവാ വെള്ളത്തിൽ പള്ളികൊള്ളുന്നവൻ.
- 23 പുരുഷോത്തമഃ - പുരുഷന്മാരിൽപെച്ച് ഉത്തമൻ.

ശ്ലോകം 4

- 24 സർവ്വഃ - എല്ലാമെല്ലാമായവൻ.
- 25 ശർവ്വഃ - (കല്പാന്തത്തിൽ) എല്ലാം സംഹരിക്കുന്നവൻ.
- 26 ശിവഃ - പരിശുദ്ധൻ.
- 27 സ്ഥാനുഃ - എന്നും മാറ്റമില്ലാത്തവൻ.
- 28 ഭൂതാദിഃ - ഭൂതങ്ങളുടെ ആദികാരണമായിട്ടുള്ളവൻ.
- 29 നിധിഃ അവ്യയഃ - (പ്രളയകാലത്ത് സകലജീവജാലങ്ങളും ഭഗവാനിൽ നില്ക്കുന്നതിനാൽ) നശിക്കാത്ത നിധി.
- 30 സംഭവഃ - ഉത്തമമായ ജന്മത്തോടുകൂടിയവൻ.
- 31 ഭാവനഃ - (ശുഭാശുഭങ്ങളെ) ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നവൻ.
- 32 ഭർത്താ - (പ്രപഞ്ചത്തെ) ഭരിക്കുന്നവൻ.
- 33 പ്രഭവഃ - (പ്രപഞ്ചോൽപത്തിക്ക്) സ്ഥാനമായവൻ.
- 34 പ്രഭുഃ - സർവ്വശക്തൻ.
- 35 ഈശ്വരഃ - എല്ലാ ഐശ്വര്യങ്ങളോടും കൂടിയവൻ.

ശ്ലോകം 5

- 36 സ്വായംഭുഃ - സ്വയം ഉണ്ടായവൻ.
- 37 ശംഭുഃ - ശുഭം നല്കുന്നവൻ.
- 38 ആദിത്യഃ - അദിതിയുടെ പുത്രൻ (സൂര്യൻ)
- 39 പുഷ്കരാക്ഷഃ - താമരപ്പൂവുപോലെ ഭംഗിയുള്ള കണ്ണുകളുള്ളവൻ.
- 40 മഹാസ്വനഃ - വേദസ്വരൂപൻ.
- 41 അനാദിനിധനഃ - ജനനമരണങ്ങളില്ലാത്തവൻ.

- 42 ധാതാ - (വിശ്വത്തെ) ധരിക്കുന്നവൻ.
 43 വിധാതാ - കർമ്മങ്ങളുടെയും കർമ്മഫലങ്ങളുടെയും കർത്താവ്.
 44 ധാതുഃ ഉത്തമഃ - ബ്രഹ്മാവിനെക്കാൾ ഉത്തമൻ.

ശ്ലോകം 6

- 45 അപ്രമേയഃ - ഇന്നവിധമെന്നു കണക്കാക്കാൻ കഴിയാത്തവൻ.
 46 ഹൃഷീകേശഃ - ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ നാഥൻ.
 47 പദ്മനാഭഃ - നാഭിയിൽ (സർവ്വജഗത്കാരണമായ) താമരപ്പൂവുള്ളവൻ.
 48 അമരപ്രഭുഃ - ദേവന്മാരുടെ സ്വാമി.
 49 വിശ്വകർമ്മാ - പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ.
 50 മനുഃ - മന്ത്രസാരൂപൻ.
 51 താഷ്ടാ - (പ്രളയകാലത്തു സർവ്വത്തെയും) അതൃപ്തമാക്കുന്നവൻ.
 52 സ്ഥവിഷ്ഠഃ - ഏറ്റവും തടിച്ചവൻ.
 53 സ്ഥവിരഃ ധ്രുവഃ - പഴക്കമുള്ളവനും മാറ്റമില്ലാത്തവനും.

ശ്ലോകം 7

- 54 അഗ്രാഹ്യഃ - ഇന്ദ്രിയങ്ങളാൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവൻ.
 55 ശാശ്വതഃ - ഏതു കാലത്തും മാറ്റമില്ലാത്തവൻ.
 56 കൃഷ്ണഃ - നിത്യാനന്ദസാരൂപൻ.
 57 ലോഹിതാക്ഷഃ - തുടുത്ത കണ്ണുകളുള്ളവൻ.
 58 പ്രതർദ്ദനഃ - (പ്രളയകാലത്ത്) സർവ്വത്തെയും ഹിംസിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 59 പ്രഭുതഃ - (ജ്ഞാനം, വൈരാഗ്യം മുതലായവയാൽ) പരിപൂർണ്ണൻ.
 60 ത്രികുബ്ധാമ - മേൽഭാഗത്തിന്നും കീഴ്ഭാഗത്തിന്നും മധ്യഭാഗത്തിന്നും ആശ്രയമായിട്ടുള്ളവൻ.
 61 പവിത്രം - ശുദ്ധമാക്കുന്നവൻ.

62 മങ്ഗലം - മംഗളസ്വരൂപൻ.

63 പരം - പരമോൽക്കൃഷ്ടൻ.

ശ്ലോകം 8

64 ഈശാനഃ (സകലഭൂതങ്ങളെയും) നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ.

65 പ്രാണദഃ - പ്രാണനെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൻ.

66 പ്രാണഃ - ജീവാത്മാവ്.

67 ജ്യേഷ്ഠഃ - ഏറ്റവും മുത്തവൻ

68 ശ്രേഷ്ഠഃ - ഏറ്റവും പ്രശംസിക്കത്തക്കവൻ.

69 പ്രജാപതിഃ - പ്രജകളെ പരിപാലിക്കുന്നവൻ.

70 ഹിരണ്യഗർഭഃ - വിരിഞ്ചസ്വരൂപൻ.

71 ഭൂഗർഭഃ - ഉദരത്തിൽ ഭൂമിയുള്ളവൻ.

72 മായവഃ - ലക്ഷ്മീപതി.

73 മധുസൂദനഃ - മധു എന്ന അസുരനെ വധിച്ചവൻ.

ശ്ലോകം 9

74 ഈശ്വരഃ - സകലശക്തികളും തികഞ്ഞവൻ.

75 വിക്രമീ - ശൂരൻ.

76 ധന്വീ - വില്ലാളി.

77 മേധാവീ - ബുദ്ധിശക്തിയുള്ളവൻ.

78 വിക്രമഃ - (ലോകത്തെ) മൂന്ന് അടിയായി അളന്നവൻ.

79 ക്രമഃ - വ്യാപിക്കുന്നവൻ.

80 അനുത്തമഃ - തന്നെക്കാൾ ഉത്തമനായി മറ്റൊരാൾ ഇല്ലാത്തവൻ.

81 ദുരായർഷഃ - ആർക്കും എതിരിടാൻ കഴിയാത്തവൻ

82 കൃതജ്ഞഃ - (പ്രാണികളുടെ) സുകൃതദുഷ്ടകൃതങ്ങളെ അറിയുന്നവൻ.

83 കൃതിഃ - ക്രിയാസ്വരൂപൻ.

84 ആത്മവാൻ - സ്വന്തം മഹിമയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 10

85 സുരേശഃ - ദേവകളുടെ ഈശ്വരൻ.

86 ശരണം - (ആർത്തന്മാർക്ക്) രക്ഷാസ്ഥാനമായവൻ.

87 ശർമ്മ - പരമാനന്ദസ്വരൂപൻ.

- 88 വിശ്വരേതാഃ - വിശ്വോൽപത്തിക്കു കാരണഭൂതൻ.
 89 പ്രജാഭവഃ - പ്രജകളുടെ ഉദ്ഭവസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളവൻ.
 90 അഹഃ - പ്രകാശസ്വരൂപൻ.
 91 സംവത്സരഃ - കാലാത്മാവ്.
 92 വ്യാലഃ - (അഭക്തന്മാർക്ക്) അടുത്തുകൂടാത്തവൻ.
 വ്യാലം - സർപ്പം.
 93 പ്രത്യയഃ - വിജ്ഞാനസ്വരൂപൻ.
 94 സർവ്വദർശനഃ - ഏതിടത്തും ഏതിന്റെയും കാഴ്ചയുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 11

- 95 അജഃ - ജനനമില്ലാത്തവൻ.
 96 സർവ്വേശ്വരഃ - എല്ലാ ഈശ്വരന്മാരുടെയും ഈശ്വരൻ.
 97 സിദ്ധഃ - നിത്യസിദ്ധസ്വരൂപൻ.
 98 സിദ്ധഃ - മോക്ഷസ്വരൂപൻ.
 99 സർവ്വാദിഃ - എല്ലാറ്റിന്റെയും ആദികാരണമായിട്ടുള്ളവൻ.
 100 അച്യുതഃ - വീഴ്ച പറ്റാത്തവൻ.
 101 വൃഷാകപിഃ - ധർമ്മസ്വരൂപനും വരാഹമൂർത്തിയുമായവൻ.
 102 അമേയാത്മാ - അളക്കാനാവാത്ത ആത്മാവോടു കൂടിയവൻ.
 103 സർവ്വയോഗവിനിസ്സൃതഃ - സകലബന്ധങ്ങളിൽനിന്നും വേർപെട്ടവൻ.

ശ്ലോകം 12

- 104 വസുഃ - ലോകത്തിന്നിരിപ്പിടമായിട്ടുള്ളവൻ.
 105 വസുമനഃ - (രാഗദ്വേഷാദികളാൽ കലുഷമാവാത്ത) ശോഭനമായ മനസ്സുള്ളവൻ.
 106 സത്യഃ - സത്യസ്വരൂപൻ.
 107 സമാത്മാ - എല്ലാവരിലും സമഭാവനയോടുകൂടിയ മനസ്സുള്ളവൻ.
 108 അസമ്മിതഃ - ഇന്നവിധമെന്ന് കണക്കാക്കാനാവാത്തവൻ.
 109 സമഃ - എന്നും ഒരുപോലെയിരിക്കുന്നവൻ.

- 110 അമോഘഃ - (ഭക്തന്മാരുടെ ആഗ്രഹത്തെ) സഫലമാക്കുന്നവൻ.
 111 പുണ്ഡരീകാക്ഷഃ - ഹൃദയത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നവൻ.
 112 വൃഷകർമ്മാ - ധർമ്മപരങ്ങളായ കർമ്മങ്ങളുള്ളവൻ
 113 വൃഷാകൃതിഃ - (ധർമ്മരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി) ശരീരം ധരിച്ചവൻ.

ശ്ലോകം 13

- 114 രുദ്രഃ - (പ്രളയകാലത്ത് പ്രജകളെ) കരയിക്കുന്നവൻ.
 115 ബഹുശിരാഃ - വളരെ ശിരസ്സുകളുള്ളവൻ.
 116 ബഭ്രുഃ - (ലോകത്തെ) ഭരിക്കുന്നവൻ.
 117 വിശവയോനിഃ - പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉദ്ഭവസ്ഥാനമായവൻ.
 118 ശുചിശ്രവാഃ - പവിത്രങ്ങളായ പേരുകളുള്ളവൻ.
 119 അമൃതഃ - മരണമില്ലാത്തവൻ.
 120 ശാശ്വതസ്ഥാണുഃ - പണ്ടുപണ്ടേ ഉള്ളവനും ഒരേ നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നവനും.
 121 വരാഭരോഹഃ - നല്ല മടിത്തട്ടുള്ളവൻ; അല്ലെങ്കിൽ നല്ല ലോകമുള്ളവൻ.
 122 മഹാതപാഃ - ശ്രേഷ്ഠമായ തപസ്സുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 14

- 123 സർവ്വഗഃ - സർവ്വവ്യാപി.
 124 സർവ്വവിത് - എല്ലാം അറിയുന്നവൻ.
 125 ഭാനുഃ - ശോഭിക്കുന്നവൻ.
 126 വിഷ്വക്സേനഃ - നാലുദിക്കിലേക്കും പേടിച്ചോടുന്ന ശത്രു സേനയോടു കൂടിയവൻ.
 127 ജനാർദ്ദനഃ - (ദുർജ്ജനങ്ങളെ) പീഡിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 128 വേദഃ - വേദസ്വരൂപൻ.
 129 വേദവിത് - വേദത്തെയും വേദാർത്ഥത്തെയും അറിയുന്നവൻ.
 130 അവ്യങ്ഗഃ - ഒരു കുറവും ഇല്ലാത്തവൻ.
 131 വേദാങ്ഗഃ വേദങ്ങളാകുന്ന അംഗങ്ങളോടു കൂടിയവൻ.
 132 വേദവിത് - വേദങ്ങളെ വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നവൻ.
 133 കവിഃ - കടന്ന കാഴ്ചപ്പാടുള്ളവൻ. (ക്രാന്തദർശി).

ശ്ലോകം 15

- 134 ലോകാധ്യക്ഷഃ - ലോകങ്ങളെ നേരിട്ടു നോക്കിക്കാണുന്നവൻ.
 135 സുരാധ്യക്ഷഃ - ദേവന്മാരുടെ സ്വാമി.
 136 ധർമ്മാധ്യക്ഷഃ - ധർമ്മത്തെ വകതിരിച്ചുകാണുന്നവൻ.
 137 കൃതാകൃതഃ - പ്രപഞ്ചസ്വരൂപനും പ്രപഞ്ചകാരണനുമായവൻ.
 138 ചതുരാത്മാ - നന്നാലു വിഭുതിയുള്ളവൻ.
 139 ചതുർവ്യൂഹഃ - വാസുദേവൻ, സങ്കർഷണൻ, പ്രദ്യു മ്നൻ, അനിരുദ്ധൻ എന്ന നാലു മുർത്തികളുള്ളവൻ.
 140 ചതുർദംഷ്ട്രഃ - നാലു ദംഷ്ട്രകളുള്ളവൻ.
 141 ചതുർഭുജഃ - നാലു കൈകളുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 16

- 142 ഭ്രോജിഷ്ണുഃ - പ്രകാശസ്വരൂപൻ.
 143 ഭോജനം - മായാസ്വരൂപൻ.
 144 ഭോക്താ - (മായയെ) അനുഭവിക്കുന്നവൻ.
 145 സഹിഷ്ണുഃ - (ഭക്തന്മാരുടെ കുറ്റത്തെ) പൊറുക്കുന്നവൻ.
 146 ജഗദാദിജഃ - സൃഷ്ടിയുടെ ആദിയിൽ ഹിരണ്യരൂപനായി ജനിച്ചവൻ.
 147 അനഘഃ - പാപമില്ലാത്തവൻ.
 148 വിജയഃ - (ജ്ഞാനവൈരാഗ്യാദികളാൽ) ലോകത്തെ ജയിച്ചവൻ.
 149 ജേതാ - പ്രകൃത്യാ ജയശീലൻ.
 150 വിശ്വയോനിഃ - പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉദ്ഭവസ്ഥാനമായവൻ.
 151 പുനർവ്വസുഃ - ശരീരങ്ങളിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും വസിക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 17

- 152 ഉപേന്ദ്രഃ - ഇന്ദ്രന്റെ അനുജൻ. (വാമനമൂർത്തി)
 153 വാമനഃ - (മഹാബലിയോടു യാചിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ) കുറിയവൻ.
 154 പ്രാംശുഃ - (മഹാബലി കൊടുത്ത ഭൂമിയെ അളക്കുന്ന അവസരത്തിൽ) പൊക്കം കുടിയവൻ.

- 155 അമോഘഃ - ഒരു പ്രവൃത്തിയും വിഫലമാവാത്തവൻ.
 156 ശുചിഃ - (ഭക്തരെ) പരിശുദ്ധരാക്കുന്നവൻ.
 157 ഉരർജ്ജിതഃ - ബലിഷ്ഠൻ.
 158 അതീന്ദ്രഃ - (ജ്ഞാനൈശ്വര്യാദികളാൽ) ഇന്ദ്രനെക്കാളും കവിഞ്ഞവൻ.
 159 സംഗ്രഹഃ - (പ്രളയകാലത്തു) ലോകത്തെ സംഗ്രഹിക്കുന്നവൻ.
 160 സർഗ്ഗഃ - സൃഷ്ടികർത്താവ്
 161 ധൃതാത്മാ - മാറ്റംവരാത്ത സ്വരൂപം ധരിക്കുന്നവൻ.
 162 നിയമഃ - (പ്രജകളെ) അതത് അധികാരത്തിൽ നിയമിക്കുന്നവൻ.
 163 യമഃ - (പ്രപഞ്ചത്തെ) ചൊല്പിടിക്കു നിർത്തുന്നവൻ.
 ശ്ലോകം 18
 164 വേദഃ - (മോക്ഷാർത്ഥികൾക്ക്) അറിയപ്പെടേണ്ടവൻ.
 165 വൈദ്യഃ - എല്ലാ വിദ്യകളും അറിയുന്നവൻ.
 166 സദായോഗീ - എപ്പോഴും യോഗിയായവൻ.
 167 വീരഹാ - (ധർമ്മരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി) ദുഷ്ടന്മാരായ വീരന്മാരെ വധിക്കുന്നവൻ.
 168 മാധവഃ - ലക്ഷ്മിയുടെ നാഥൻ.
 169 മധുഃ - മധുപോലെ മധുരിക്കുന്നവൻ. മധു = അമൃത് അല്ലെങ്കിൽ തേൻ.
 170 അതീന്ദ്രിയഃ - ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു വിഷയമാവാത്തവൻ.
 171 മഹാമായഃ - മായാവികളെപ്പോലും മയക്കുന്നവൻ.
 172 മഹോത്സാഹഃ - വലിയ ഉത്സാഹമുള്ളവൻ.
 173 മഹാബലഃ - അതിശക്തിമാൻ.
 ശ്ലോകം 19
 174 മഹാബുദ്ധിഃ - ബുദ്ധിമാന്മാരിൽവെച്ചു ബുദ്ധിമാൻ
 175 മഹാവീര്യഃ - മഹത്തായ വീര്യമുള്ളവൻ.
 176 മഹാശക്തിഃ - അതിശക്തിമാൻ.
 177 മഹാദൃതിഃ - വലിയ തേജസ്സുള്ളവൻ.
 178 അനിർദ്ദേശ്യവപുഃ - ഇന്നവിധമെന്നു പറയാനാവാത്ത ശരീരത്തോടുകൂടിയവൻ.
 179 ശ്രീമാൻ - ഐശ്വര്യരൂപമായ ശ്രീയുള്ളവൻ.

- 180 'അമേയാത്മാ' - ആരാലും അനുമാനിക്കാനാവാത്ത ആത്മാവോടുകൂടിയവൻ.
 181 മഹാദ്രിധൂക് - മന്ദരപർവ്വതത്തെയും ഗോവർദ്ധനപർവ്വതത്തെയും ചുമന്നവൻ.

ശ്ലോകം 20

- 182 മഹേഷ്വാസഃ - അസ്പ്രപ്രയോഗത്തിൽ അതിനിപുണൻ.
 183 മഹീഭർത്താ - ഭൂമിയെ ഭരിക്കുന്നവൻ.
 184 ശ്രീനിവാസഃ - ശ്രീഭഗവതിക്കു വാസസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളവൻ.
 185 സതാംഗതിഃ - സത്തുകൾക്കു ശരണമായിട്ടുള്ളവൻ.
 186 അനിരുദ്ധഃ - എങ്ങും തടവറ്റവൻ.
 187 സുരാന്തഃ - ദേവന്മാർക്ക് ആനന്ദമായിട്ടുള്ളവൻ.
 188 ഗോവിന്ദഃ - ഭൂമിയെ വീണ്ടെടുത്തവൻ, പശുക്കളെ നേടിയവൻ, കാമധേനു അഭിഷേകം ചെയ്തവൻ.
 189 ഗോവിദാം പതിഃ - വേദാർത്ഥത്തെ അറിയുന്നവരിൽ വെച്ചു ശ്രേഷ്ഠൻ.

ശ്ലോകം 21

- 190 മരീചിഃ - (തേജസ്വികൾക്കും) തേജസ്സായവൻ.
 191 ദമനഃ - (തന്റെ വരുതിയിൽനിന്നു വഴുതിപ്പോകുന്നവരെ) അടക്കിനിർത്തുന്നവൻ.
 192 ഹംസഃ - പരമാത്മസ്വരൂപൻ.
 193 സുപർണ്ണഃ - ധർമ്മസ്വരൂപങ്ങളായ ചിറകുകൾ ഉള്ളവൻ (ഗരുഡസ്വരൂപൻ)
 194 ഭുജഗോത്തമഃ - അനന്തസ്വരൂപൻ.
 195 ഹിരണ്യനാഭഃ - പ്രശസ്തമായ പൊക്കിൾ ഉള്ളവൻ.
 196 സുതപഃ - ശോഭനമായ തപസ്സുള്ളവൻ
 197 പദ്മനാഭഃ - താമരപ്പൂവു നാഭിയിലുള്ളവൻ.
 198 പ്രജാപതിഃ - പ്രജകളുടെ പിതാവ്.

ശ്ലോകം 22

- 199 അമൃത്യു - നാശമില്ലാത്തവൻ.
 200 സർവ്വഭൂക്സിംഹഃ - (പ്രാണികളുടെ) കർമ്മാകർമ്മങ്ങളെല്ലാം കാണുന്നവരിൽവെച്ചു മുഖ്യൻ.

- 201 സന്ധാതാ - (ജീവികളെ അവരവരുടെ കർമ്മഫലങ്ങളോടു) കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നവൻ.
 202 സന്ധിമാൻ - (കർമ്മഫലങ്ങളോടു) ചേർച്ചയുള്ളവൻ.
 203 സ്ഥിരഃ - എപ്പോഴും ഒരേ നിലയിലിരിക്കുന്നവൻ.
 204 അജഃ - ജനിക്കാത്തവൻ (ധാതുസ്വരൂപൻ).
 205. ദുർമ്മർഷണഃ - ആർക്കും എതിർക്കാനാവാത്തവൻ.
 206 ശാസ്താ - (കൃത്യാകൃത്യങ്ങളിൽ എല്ലാവരെയും) ശാസിക്കുന്നവൻ.
 207 വിശ്രുതാത്മാ - പരമാത്മസ്വരൂപൻ.
 208 സുരാരിഹാ - ദേവന്മാരുടെ വൈരികളെ കൊല്ലുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 23

- 209 ഗുരുഃ - എല്ലാവരുടെയും പിതാവും എല്ലാവരുടെയും ആചാര്യനുമായവൻ.
 210 ഗുരുതമഃ - ബ്രഹ്മാവു മുതലായവരുടെ കൂടി ഗുരു.
 211 ധാമ - തേജസ്വരൂപൻ.
 212 സത്യഃ - സത്യസ്വരൂപൻ.
 213 സത്യപരാക്രമഃ - നിഷ്ഫലമാവാത്ത പരാക്രമമുള്ളവൻ.
 214 നിമിഷഃ - (യോഗനിദ്രയിൽ) കണ്ണടച്ചിരിക്കുന്നവൻ.
 215 അനിമിഷഃ - നിത്യപ്രബുദ്ധൻ.
 216 സ്രഗ്ധീ - (പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ) തന്മാത്രാരൂപമായ വൈജയന്തി എന്ന മാലയണിഞ്ഞവൻ.
 217 വാചസ്പതിഃ ഉദാരധീഃ - വിദ്യാപ്രവർത്തകനും ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യമുള്ളവനും.

ശ്ലോകം 24

- 218 അഗ്രണീഃ - (മുമുക്ഷുക്കളെ) ഉത്തമമായ പദത്തിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ.
 219 ഗ്രാമണീഃ - ജീവജാലങ്ങളെ വേണ്ടവഴിക്കു കൊണ്ടു നടത്തുന്നവൻ.
 220 ശ്രീമാൻ - സർവ്വാതിശായിയായ കാന്തിയുള്ളവൻ.
 221 ന്യായഃ - ന്യായസ്വരൂപൻ.
 222 നേതാ - (ജഗത്തിനെ) നയിക്കുന്നവൻ.

223 സമീരണം - (ശ്വാസരൂപത്തിൽ) പ്രാണനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നവൻ.

224 സഹസ്രമൂർദ്ധാ - ആയിരമായിരം ശിരസ്സുകളുള്ളവൻ.

225 വിശ്വാത്മാ - പ്രപഞ്ചസ്വരൂപൻ.

226 സഹസ്രാക്ഷഃ - ആയിരക്കണക്കിനു കണ്ണുകളുള്ളവൻ.

227 സഹസ്രപാത് - അനേകായിരം കാലുകളുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 25

228 ആവർത്തനഃ - (സംസാരചക്രത്തെ) തിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ.

229 നിവൃത്താത്മാ - (സംസാരബന്ധത്തിൽനിന്ന്) വേർപെട്ട ആത്മാവോടുകൂടിയവൻ.

230 സംവൃതഃ - (മായകൊണ്ട്) മറയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ.

231 സംപ്രമർദ്ദനഃ - (പാപികളെ) നല്ലവണ്ണം മർദ്ദിക്കുന്നവൻ.

232 അഹസ്തംവർത്തകഃ - രാപ്പകലുകളെ വേണ്ടതുപോലെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നവൻ.

233 വഹ്നിഃ - അഗ്നിസ്വരൂപൻ.

234 അനിലഃ - വായുസ്വരൂപൻ.

235 ധരണീധരഃ - ഭൂമിയെ ധരിക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 26

236 സുപ്രസാദഃ - (അപകാരികളിൽ കൂടി) ശോഭനമായ പ്രസാദം (അനുഗ്രഹം) വർഷിക്കുന്നവൻ.

237 പ്രസന്നാത്മാ - (രജസ്സമോഗുണങ്ങളാൽ) കലങ്ങാത്ത അന്തഃകരണത്തോടുകൂടിയവൻ.

238 വിശ്വധൂക് - വിശ്വത്തെ മിടുകുറ്റതാക്കുന്നവൻ.
(ധരിക്കുന്നവൻ)

239 വിശ്വഭൂക് - വിശ്വത്തെ പരിപാലിക്കുന്നവൻ.

240 വിഭൂഃ - പലപ്രകാരത്തിൽ ഭവിക്കുന്നവൻ.

241 സത്കർത്താ - (സജ്ജനങ്ങളെ) ആദരിക്കുന്നവൻ.

242 സത്കൃതഃ - (സർവ്വരാലും) ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവൻ.

243 സാധുഃ - ന്യായമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ.

244 ജഹ്നുഃ - (ദുർജ്ജനങ്ങളെ) ഉപേക്ഷിക്കുകയും
(സജ്ജനങ്ങളെ) പരമപദത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

- 245 നാരായണഃ - വെള്ളത്തിൽ പള്ളികൊള്ളുന്നവൻ.
 246 നരഃ - ജീവികളെ നയിക്കുന്നവൻ. (സനാതനനായ പരമാത്മാവ്.)

ശ്ലോകം 27

- 247 അസംഖ്യേയഃ - കണക്കാക്കാൻ കഴിയാത്തവൻ.
 248 അപ്രമേയാത്മാ - (പ്രമാണങ്ങളാൽ) ഇന്നവിധമെന്നു ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയാത്തവൻ.
 249 വിശിഷ്ടഃ - അതിശ്രേഷ്ഠൻ.
 250 ശിഷ്ടകൃത് - (കൃത്യാകൃത്യങ്ങളിൽ) ശാസിക്കുന്നവൻ.
 251 ശുചിഃ - അഴുക്കു പുറളാത്തവൻ.
 252 സിദ്ധാർത്ഥഃ - കൃതാർത്ഥൻ (എല്ലാം തികഞ്ഞവൻ.)
 253 സിദ്ധസങ്കല്പഃ - ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം നിറവേറിയവൻ.
 254 സിദ്ധിദഃ - (കർമ്മാനുസാരം) ഫലം കൊടുക്കുന്നവൻ.
 255 സിദ്ധിസാധനഃ - (ഭക്തജനങ്ങളുടെ ക്രിയകൾക്ക്) ഫലംവരുത്തിക്കൊടുക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 28

- 256 വൃഷാഹീ - പുണ്യപ്രധാനങ്ങളായ ദിവസങ്ങളുള്ളവൻ.
 257 വൃഷഭഃ - (ഭക്തജനങ്ങൾക്ക്) എല്ലാ അഭീഷ്ടങ്ങളെയും വർഷിക്കുന്നവൻ.
 258 വിഷ്ണുഃ - ലോകമൊട്ടുക്കു വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നവൻ.
 259 വൃഷപർവ്വാ - (പരമപദത്തിലേക്കു കയറുവാനുള്ള) പുണ്യമാകുന്ന ഒരുക്കായിട്ടുള്ളവൻ. (പടിയായിട്ടുള്ളവൻ)
 260 വൃഷോദരഃ - (കല്പാദിയിൽ ജീവജാലങ്ങളെ) ഉള്ളിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കു വിടുന്നവൻ.
 261 വർദ്ധനഃ (ഭക്തജനങ്ങളുടെ ശ്രേയസ്സിനെ) വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 262 വർദ്ധമാനഃ - (പ്രപഞ്ചതുപേന്ന) വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ.
 263 വിവിക്തഃ - ഒന്നിലും ബന്ധപ്പെടാതെ വേറിട്ടുനില്ക്കുന്നവൻ.
 264 ശ്രുതിസാഗരഃ - വേദങ്ങൾക്കു സമുദ്രമായിട്ടുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 29

- 265 സുഭുജഃ - (ലോകരക്ഷയിൽ പ്രവൃത്തങ്ങളായ) നല്ല കൈകളുള്ളവൻ.
 266 ദുർദ്ധരഃ - എളുപ്പത്തിൽ ഹൃദയത്തിൽ ധരിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവൻ.
 267 വാഗ്മീ - (വേദരൂപമായ) പ്രശസ്തവാക്ക് ഉള്ളവൻ.
 268 മഹേന്ദ്രഃ - ഈശ്വരന്മാർക്കും ഈശ്വരനായിട്ടുള്ളവൻ.
 269 വസുദഃ - ധാരാളം ധനം ദാനം ചെയ്യുന്നവൻ.
 270 വസുഃ - സമ്പത്സ്വരൂപൻ അല്ലെങ്കിൽ മായകൊണ്ടു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ.
 271 നൈകരൂപഃ - അനേകം രൂപങ്ങളുള്ളവൻ.
 272 ബൃഹദ്രൂപഃ - വളരെ വലിയ രൂപമുള്ളവൻ.
 273 ശിപിവിഷ്ടഃ - ജീവജാലങ്ങളിൽ യജ്ഞരൂപത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ.
 274 പ്രകാശനഃ - സ്വയം പ്രകാശിക്കുകയും മറ്റുള്ളവയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 30

- 275 ഓജസ്തേജോദ്യുതിധരഃ - ഓജസ്സും തേജസ്സും കാന്തിയുമുള്ളവൻ.
 276 പ്രകാശാത്മാ - പ്രകാശരൂപമായ ആത്മാവോടുകൂടിയവൻ.
 277 പ്രതാപനഃ - (വിശ്വത്തെ) നന്നായി തപിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 278 ജുദ്ധഃ - (ജ്ഞാനവൈരാഗ്യാദികളാൽ) സമ്പന്നൻ.
 279 സ്പഷ്ടാക്ഷരഃ - സ്പഷ്ടമായ ഓങ്കാരസ്വരൂപൻ.
 280 മന്ത്രഃ - മന്ത്രസ്വരൂപൻ.
 281 ചന്ദ്രാംശുഃ - (സംസാരസന്തപ്തന്മാർക്കു) ചന്ദ്രകിരണങ്ങൾപോലെ ആഹ്ലാദകാരിയായവൻ.
 282 ഭാസ്കരദ്യുതിഃ - സൂര്യന്റെ തേജസ്സുപോലെയുള്ള തേജസ്സുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 31

- 283 അമൃതാംശുർഭവഃ - ചന്ദ്രന്റെ ഉദ്ഭവസ്ഥാനമായവൻ.

- 284 ഭാനുഃ - തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ. (ആദിത്യസ്വരൂപൻ)
 285 ശശബിന്ദുഃ - ശശാങ്കസ്വരൂപൻ.
 286 സുരേശ്വരഃ - ദേവന്മാരുടെ ഈശ്വരൻ.
 287 ഔഷധം - (സംസാരമാകുന്ന മഹാവ്യാധിക്ക്) ഔഷധമായിട്ടുള്ളവൻ.
 288 ജഗതഃ സേതുഃ - ലോകർക്കു (സംസാരസാഗരം കടക്കുവാൻ) ചിറവരമ്പായിട്ടുള്ളവൻ.
 289 സത്യധർമ്മപരാക്രമഃ - യഥാർത്ഥമായ ജ്ഞാനവും പരാക്രമവുമുള്ളവൻ.
 ശ്ലോകം 32
 290 ഭൂതഭവ്യഭവന്നാമഃ - ഭൂതഭാവിവർത്തമാനകാലങ്ങളിലെ ജീവജാലങ്ങളുടെ നാഥൻ.
 291 പവനഃ - ശുദ്ധമാക്കുന്നവൻ. (വായുസ്വരൂപൻ)
 292 പാവനഃ - (വായുരൂപേണ) ചലിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 293 അനലഃ - അഗ്നിസ്വരൂപൻ.
 294 കാമഹാ - (മോക്ഷേച്ഛുക്കളുടെ) ഭൗതികകാമങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 295. കാമകൃത് - (ഭക്തന്മാരുടെ) ആഗ്രഹത്തെ പൂരിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 296 കാന്തഃ - അതിസുന്ദരൻ.
 297 കാമഃ - (ഭക്തന്മാരാൽ) ആഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നവൻ.
 298 കാമപ്രദഃ - (ഭക്തജനങ്ങൾക്ക്) അഭിലാഷങ്ങൾ എല്ലാം നൽകുന്നവൻ.
 299 പ്രഭുഃ - ചെയ്യാനും ചെയ്യാതിരിക്കാനും മറ്റു വിധത്തിൽ ചെയ്യാനും കഴിവുള്ളവൻ.
 ശ്ലോകം 33
 300 യുഗാദികൃത് - യുഗങ്ങളുടെ ആരംഭത്തെ കുറിച്ചവൻ.
 301 യുഗാവർത്തഃ - യുഗങ്ങളെ വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 302 നൈകമായഃ - അനേകം മായകളുള്ളവൻ.

303 മഹാശനഃ - (പ്രളയകാലത്ത്) എല്ലാം വിഴുങ്ങുന്നവൻ.

304 അദൃശ്യഃ - കാണപ്പെടാൻ കഴിയാത്തവൻ.

305 വ്യക്തരൂപഃ - (യോഗികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ) സ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെടുന്നവൻ.

306 സഹസ്രജിത് - ആയിരക്കണക്കായി ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുന്നവൻ.

307 അനന്തജിത് - ജയത്തിന്നവസാനമില്ലാത്തവൻ.

ശ്ലോകം 34

308 ഇഷ്ടഃ - (പരമാനന്ദസ്വരൂപനാകയാൽ) എല്ലാവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവൻ.

309 അവിശിഷ്ടഃ - എല്ലാറ്റിലും ഒരുപോലെ വർത്തിക്കുന്നവൻ.

310 ശിഷ്ടേഷ്ടഃ - ശിഷ്ടന്മാർക്ക് ഇഷ്ടനായിട്ടുള്ളവൻ.

311 ശിഖണ്ഡീ - മയിലിപ്പി ചാർത്തിയവൻ.

312 നഹുഷഃ - (മായകൊണ്ടു സർവ്വത്തെയും) ബന്ധിക്കുന്നവൻ.

313 വൃഷഃ - ധർമ്മസ്വരൂപൻ.

314 ക്രോധഹാ - (സജ്ജനങ്ങളുടെ) കോപത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നവൻ.

315 ക്രോധകൃത് - (ദുഷ്ടന്മാരോട്) കോപിക്കുന്നവൻ.

316 കർത്താ - എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചവൻ.

317 വിശ്വബാഹുഃ - ലോകങ്ങൾക്കൊക്കെ താങ്ങും തണലുമായുള്ളവൻ.

318 മഹീധരഃ - ഭൂമിയെ ധരിക്കുന്നവൻ, പർവ്വതസ്വരൂപൻ, പുജാർഹൻ.

ശ്ലോകം 35

319 അച്യുതഃ - (ജനിക്കുക, വളരുക മുതലായ) മാറ്റങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തവൻ.

320 പ്രഥിതഃ - പ്രസിദ്ധൻ.

321 പ്രാണഃ - ജീവാത്മാവായി വർത്തിക്കുന്നവൻ.

322 പ്രാണഃ - (സകലത്തിനും) ബലം നല്കുന്നവൻ.

- 323 വാസവാനുജഃ - ഇന്ദ്രന്റെ അനുജൻ (വാമനമൂർത്തി)
 324 അപാം നീധിഃ - സമുദ്രസ്വരൂപൻ.
 325 അധിഷ്ഠാനം - (ഏല്യാറ്റിന്നും) ഇരിപ്പിടമായിട്ടുള്ളവൻ.
 326 അപ്രമത്തഃ - (കർമ്മാനുസാരം ഫലം കൊടുക്കുന്നതിൽ) തെറ്റുപറ്റാത്തവൻ.

327 പ്രതിഷ്ഠിതഃ - സ്വന്തം മഹിമയിൽ നിലനിൽക്കുന്നവൻ.
 ശ്ലോകം 36

- 328 സ്കന്ദഃ - സുബ്രഹ്മണ്യസ്വരൂപൻ.
 329 സ്കന്ദധരഃ - ധർമ്മമാർഗ്ഗത്തെ നിലനിർത്തുന്നവൻ.
 330 ധൂര്യഃ - (സമസ്തഭൂതജാലങ്ങളുടെയും) ഭാരം വഹിക്കുന്നവൻ.
 331 വരദഃ - അഭീഷ്ടദാതാവ്.
 332 വായുവാഹനഃ - (ആവഹം, പ്രവഹം മുതലായ) വായുക്കളെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 333 വാസുദേവഃ - (സർവ്വഭൂതങ്ങൾക്കും) ഇരിപ്പിടമായും (സർവ്വഭൂതങ്ങളെയും) മായകൊണ്ടു മറച്ചും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 334 ബൃഹദ്ഭാനുഃ - (സൂര്യപ്രസന്നമാരിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന) അതിമഹത്തുക്കളായ രശ്മികളുള്ളവൻ.
 335 ആദിദേവഃ - (സർവ്വത്തിനും) കാരണഭൂതനായ ദേവൻ.
 336 പൂരന്തരഃ - (അസൂരന്മാരുടെ) പൂരങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 37

- 337 അശോകഃ - ശോകമോഹാദികളില്ലാത്തവൻ.
 338 താരണഃ - (ഭക്തന്മാരെ സംസാരസാഗരത്തിൽനിന്നു) കരകയറ്റുന്നവൻ.
 339 താരഃ - (ജനനമരണാദിരൂപമായ കഷ്ടപ്പാടിൽനിന്നു) കരകയറ്റുന്നവൻ.
 340 ശൂരഃ - പരാക്രമശാലി.
 341 ശൗരിഃ - ശൂരസേനന്റെ വംശത്തിൽ പിറന്നവൻ.
 (ശ്രീകൃഷ്ണൻ)

- 342 ജനേശ്വരഃ - ജീവജാലങ്ങളുടെ നാഥൻ.
 343 അനുകൂലഃ - (ആത്മാവെന്നനിലയിൽ സമസ്തജീവികൾക്കും) അനുകൂലനായവൻ.
 344 ശതാവർത്തഃ (ധർമ്മരക്ഷാർത്ഥം) അനേകം ആവൃത്തി അവതാരം ചെയ്തവൻ.
 345 പദ്മീ - കൈയിൽ താമര ധരിച്ചവൻ.
 346 പദ്മനിഭേക്ഷണഃ - താമരപ്പൂവിന്റെ ഇതളുപോലെയുള്ള കണ്ണുകളുള്ളവൻ.
 ശ്ലോകം 38
 347 പദ്മനാഭഃ - (യോഗികളുടെ) ഹൃദയമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്നവൻ.
 348 അരവിന്ദാക്ഷഃ - അരവിന്ദംപോലെയുള്ള കണ്ണുകളുള്ളവൻ.
 349 പദ്മഗർഭഃ - (ഉപാസകരാൽ) ഹൃദയമദ്ധ്യത്തിൽ ധ്യാനിക്കപ്പെടുന്നവൻ.
 350 ശരീരഭൃത് - (അന്നരൂപത്തിലും പ്രാണരൂപത്തിലും പോഷിപ്പിച്ച്) ശരീരങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നവൻ.
 351 മഹർദ്ധിഃ - മഹത്തായ ഐശ്വര്യമുള്ളവൻ.
 352 ഋദ്ധഃ - (പ്രപഞ്ചരൂപേണ) പെരുകിയവൻ.
 353 വൃദ്ധാത്മാ - പുരാതനമായ ആത്മാവുള്ളവൻ.
 354 മഹാക്ഷഃ - ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുള്ളവൻ.
 355 ഗരുഡധാജഃ - ഗരുഡൻ കൊടിയടയാളമായവൻ.

ശ്ലോകം 39

- 356 അതുലഃ - അനുപമൻ.
 357 ശരഭഃ - ജീവാത്മാവായി ശോഭിക്കുന്നവൻ.
 358 ഭീമഃ - (ദൃഷ്ടന്മാർക്ക്) ഭയങ്കരൻ.
 359 സമയജ്ഞഃ - സമഭാവനയെ പൂജയായി കരുതുന്നവൻ.
 360 ഹവിർഹരിഃ - ഹവിസ്സിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ.
 361 സർവ്വലക്ഷണലക്ഷണ്യഃ - എല്ലാ പ്രമാണത്താലും അറിയപ്പെടുന്ന ജ്ഞാനസ്വരൂപൻ

- 362 ലക്ഷ്മീവാൻ - (മാറിടത്തിൽ) ലക്ഷ്മീഭഗവതിയുള്ളവൻ.
 363 സമിതിഞ്ജയഃ - യുദ്ധത്തിൽ വിജയം വരിക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 40

- 364 വിക്ഷരഃ - നാശമറ്റവൻ.
 365 രോഹിതഃ - രക്തവർണ്ണൻ (ത്രേതായുഗത്തിൽ) അല്ലെങ്കിൽ മത്സ്യമൂർത്തി.
 366 മാർഗ്ഗഃ - (മോക്ഷാർത്ഥികളാൽ) അന്വേഷിക്കപ്പെടുന്നവൻ.
 367 ഹേതുഃ - (ജഗത്തിന്നു) കാരണമായവൻ.
 368 ദാമോദരഃ - (യശോദ) കയറുകൊണ്ട് വയറ്റത്തു കെട്ടിയവൻ.
 369 സഹഃ - (ഭക്തജനങ്ങളുടെ അപരാധങ്ങളെല്ലാം) പൊറുക്കുന്നവൻ.
 370 മഹീധരഃ - ഭൂമിയെ ധരിക്കുന്നവൻ.
 371 മഹാഭാഗഃ - പരമമായ ഐശ്വര്യത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവൻ.
 372 വേഗവാൻ - അത്യധികമായ വേഗമുള്ളവൻ.
 373 അമിതാശനഃ - (പ്രളയകാലത്ത്) എല്ലാം വിഴുങ്ങുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 41

- 374 ഉദ്ഭവഃ - (പ്രപഞ്ചോൽപ്പത്തിക്ക്) കാരണമായിട്ടുള്ളവൻ.
 375 ക്ഷോഭണഃ - (പ്രകൃതിപുരുഷന്മാരെ) ക്ഷോഭിപ്പിച്ചവൻ.
 376 ദേവഃ - (സൃഷ്ട്യാദികളായ വ്യാപാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു) ക്രീഡിക്കുന്നവൻ.
 377 ശ്രീഗർഭഃ - ഉദരത്തിൽ (സംസാരരൂപമായ) വിഭൂതിയുള്ളവൻ.
 378 പരമേശ്വരഃ - പരമോത്കൃഷ്ടനായ ഈശ്വരൻ.
 379 കരണം - (ജഗദ്ഗുൽപ്പത്തിക്ക്) പ്രധാനസാധനമായിട്ടുള്ളവൻ.
 380 കാരണം - (ജഗത്തിന്റെ) കാരണമായിട്ടുള്ളവൻ.

- 381 കർത്താ - പരാപേക്ഷ കൂടാതെ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുന്നവൻ.
- 382 വികർത്താ - വിചിത്രങ്ങളായ സൃഷ്ടികൾ ചെയ്യുന്നവൻ.
- 383 ഗഹനഃ - (സ്വരൂപത്തെക്കുറിച്ചോ സാമർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചോ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചോ) ആർക്കും ഒരേത്തും പിടിയും കിട്ടാത്തവൻ.
- 384 ഗുഹഃ - (മായകൊണ്ടു രൂപം മുതലായവയെ) മറയ്ക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 42

- 385 വ്യവസായഃ - പരമാർത്ഥജ്ഞാനസ്വരൂപൻ.
- 386 വ്യവസ്ഥാനഃ - (വർണ്ണാശ്രമങ്ങൾക്കുള്ള ചട്ടങ്ങളെ) ചിട്ടപ്പെടുത്തിയവൻ.
- 387 സംസ്ഥാനഃ - (പ്രളയകാലത്ത്) ജീവികൾക്ക് ഇരിക്കാൻ പറ്റിയ സ്ഥലം.
- 388 സ്ഥാനഃ - (ഭക്തജനങ്ങൾക്ക്) അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം നൽകുന്നവൻ.
- 389 ധ്രുവഃ - മാറ്റമില്ലാതെ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവൻ.
- 390 പരർദ്ധിഃ - ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ വിഭൂതികളുള്ളവൻ.
- 391 പരമസ്തഷ്ടഃ - സർവ്വശ്രേഷ്ഠനും സ്തഷ്ടനുമായവൻ.
- 392 തുഷ്ടഃ - പരമാനന്ദസ്വരൂപൻ.
- 393 പുഷ്ടഃ - എങ്ങും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ.
- 394 ശുഭേഷണഃ - മംഗളകരമായ ദർശനമുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 43

- 395 രാമഃ - നിത്യാനന്ദസ്വരൂപൻ (ശ്രീരാമൻ)
- 396 വിരാമഃ - മോക്ഷസ്വരൂപൻ.
- 397 വിരതഃ - (വിഷയരസത്തിൽ) വൈരാഗ്യം വന്നവൻ.
- 398 മാർഗ്ഗോ നേയഃ - ആത്മജ്ഞാനസ്വരൂപനും ജീവാത്മാവുമായവൻ.
- 399 നയഃ - (ജീവാത്മാവിനെ പരമാത്മാവിലേക്കു) നയിക്കുന്നവൻ.

- 400 അനയഃ - നേതാവായി മറ്റൊരുത്തനില്ലാത്തവൻ.
 401 വീരഃ - വിക്രമശാലി.
 402 ശക്തിമതാം ശ്രേഷ്ഠഃ - ശക്തിമാന്മാരിൽപെച്ച് ശ്രേഷ്ഠൻ.
 403 ധർമ്മഃ - (സകലഭൂതങ്ങളെയും) ധരിക്കുന്നവൻ.
 404 ധർമ്മവിദൂത്തമഃ - ധർമ്മജ്ഞന്മാരിൽപെച്ച് ഉത്തമൻ.
ശ്ലോകം 44
 405 വൈകുണ്ഠഃ - (സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിൽ ചിന്നിച്ചിതറി കിടന്നിരുന്ന ഭൂതങ്ങളെ ഇണക്കിച്ചേർത്ത് അവയുടെ) ഗതിയെ തടഞ്ഞവൻ.
 406 പുരുഷഃ - ജഗദ്യുക്തത്തിക്കു മുമ്പുള്ളവനും സർവ്വ പാപങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്നവനും.
 407 പ്രാണഃ - പ്രാണവായുവായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ.
 408 പ്രാണഃ - (കല്പാരംഭത്തിൽ) പ്രാണനെ നൽകുന്നവനും, (കല്പാന്തത്തിൽ) പ്രാണനെ നശിപ്പിക്കുന്നവനും.
 409 പ്രണവഃ - നന്നായി സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവൻ.
 410 പൃഥുഃ - പ്രപഞ്ചരുപേണ വ്യാപിച്ചവൻ. അല്ലെങ്കിൽ പൃഥുചക്രവർത്തി.
 411 ഹിരണ്യഗർഭഃ - ബ്രഹ്മമാണ്ഡസ്വരൂപൻ.
 412 ശത്രുഹ്നഃ - വൈരികളെ വധിക്കുന്നവൻ.
 413 വ്യാഘ്രഃ - (കാരണരുപേണ) സകലകാര്യങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചവൻ.
 414 വായുഃ - ഗന്ധത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ. (വായുസ്വരൂപൻ).
 415 അയോക്ഷജഃ - (തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽനിന്ന്) ഒരിക്കലും കീഴോട്ടു പോകാത്തവൻ; യോഗികളുടെ അന്തഃകരണത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നവൻ.
ശ്ലോകം 45
 416 ജുതഃ - കാലസ്വരൂപൻ.
 417 സുദർശനഃ - (ഭക്തന്മാർക്ക്) എളുപ്പത്തിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നവൻ; കാണാൻ കൗതുകമുള്ള കണ്ണുകളുള്ളവൻ.

- 418 കാലഃ - (ജീവികളുടെ സുകൃതദുഷ്ടകൃതങ്ങളെ) കണക്കാക്കുന്നവൻ.
 419 പരമേഷ്ഠീ - (സ്വമഹിമയാൽ) ഉത്കൃഷ്ടമായ പദത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ.
 420 പരിഗ്രഹഃ - എല്ലായിടത്തും അറിയപ്പെടുന്നവൻ; എളുപ്പത്തിൽ നേടാവുന്നവൻ.
 421 ഉഗ്രഃ - (ദുഷ്ടജനങ്ങൾക്ക്) ഭയങ്കരൻ.
 422 സംവത്സരഃ - (ജീവജാലങ്ങൾക്ക്) സുഖവാസസ്ഥലമായിട്ടുള്ളവൻ.
 423 ദക്ഷഃ - സമർത്ഥൻ.
 424 വിശ്രാമഃ - (സംസാരത്തിൽക്കിടന്നു നട്ടംതിരിയുന്നവർക്ക്) വിശ്രമിക്കുവാൻ പറ്റിയ സ്ഥലം.
 425 വിശ്വദക്ഷിണഃ - ആരെക്കാളും ശക്തനും കുശലനുമായവൻ.

ശ്ലോകം 46

- 426 വിസ്താരഃ - (സകല ചരാചരങ്ങൾക്കും തികിത്തിരക്കാതെ ഇരിക്കത്തക്ക) വിശാലമായ സ്ഥലം.
 427 സ്ഥാവരസ്ഥാണുഃ - ഇളക്കമറ്റവനും ഉറച്ച ഇരിപ്പിടമായവനും.
 428 പ്രമാണം - ഇണാനസ്വരൂപൻ.
 429 ബീജം അവ്യയം - നശിക്കാത്ത ബീജം.
 430 അർത്ഥഃ - (എല്ലാവരാലും) അർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നവൻ.
 431 അനർത്ഥഃ - (ആപ്തകാമനാകയാൽ) അർത്ഥിക്കാ നൊന്നുമില്ലാത്തവൻ.
 432 മഹാകോശഃ - (തന്നെ മറയ്ക്കുന്ന) അന്നമയാദി കോശങ്ങളുള്ളവൻ.
 433 മഹാഭോഗഃ - ഉത്കൃഷ്ടമായ സുഖാനുഭവമുള്ളവൻ.
 434 മഹാധനഃ - (ഭക്തന്മാർക്കു കൊടുപ്പാൻ) ആനന്ദരൂപമായ വലിയ ധനമുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 47

- 435 അനിർവ്വിണ്ണഃ - (ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ചവനാകയാൽ) മനം മടുപ്പില്ലാത്തവൻ.

- 436 സ്ഥവിഷ്ഠഃ - വിരാട്സ്വരൂപൻ.
 437 അഭുഃ - ജനനമരണമില്ലാത്തവൻ.
 438 ധർമ്മയുപഃ - ധർമ്മങ്ങൾക്കു കെട്ടുകുറ്റിയായവൻ.
 439 മഹാമഖഃ - ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ യാഗങ്ങളുള്ളവൻ.
 440 നക്ഷത്രനേമിഃ - നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു രക്ഷകനായിട്ടുള്ളവൻ.
 441 നക്ഷത്രീ - നക്ഷത്രനാഥൻ.
 442 ക്ഷമഃ - (സർവ്വകാര്യങ്ങളിലും) സാമർത്ഥ്യവും സഹനശക്തിയുമുള്ളവൻ.
 443 ക്ഷാമഃ - (ഏതിലും) സൂക്ഷ്മരൂപത്തിൽ പ്രവേശിച്ചവൻ.
 444 സമീഹനഃ - ഉചിതംപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ.
 ശ്ലോകം 48
 445 യജ്ഞഃ - യജ്ഞസ്വരൂപൻ.
 446 ഇജുഃ - യജിക്കപ്പെടേണ്ടവൻ.
 447 മഹേജുഃ - യജിക്കപ്പെടേണ്ടവരിൽവെച്ചു മുഖ്യൻ.
 448 ക്രതുഃ - യാഗസ്വരൂപൻ.
 449 സ്വത്രം - ഏറിയ നാൾ നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന യജ്ഞം സ്വരൂപമായിട്ടുള്ളവൻ.
 450 സതാം ഗതിഃ - സത്തുക്കൾക്ക് ആശ്രയമായവൻ.
 451 സർവ്വദർശീ - എല്ലാം കാണുന്നവൻ.
 452 വിമുക്താത്മാ - എല്ലാറ്റിൽനിന്നും അകന്നുനില്ക്കുന്ന ആത്മാവോടുകൂടിയവൻ.
 453 സർവ്വജ്ഞഃ - എല്ലാം അറിയുന്നവൻ.
 454 ജ്ഞാനം ഉത്തമം - ഉത്കൃഷ്ടമായ ജ്ഞാനം സ്വരൂപമായിട്ടുള്ളവൻ.
 ശ്ലോകം 49
 455 സുവ്രതഃ - ശോഭനമായ വ്രതാനുഷ്ഠാനമുള്ളവൻ.
 456 സുമുഖഃ - പ്രസന്നവദനൻ.
 457 സൂക്ഷുഃ - പരമാണുസ്വരൂപൻ.
 458 സുഘോഷഃ - വേദാത്മകവും ശോഭനവുമായ ശബ്ദമുള്ളവൻ.

- 459 സുഖദഃ - (സജ്ജനങ്ങൾക്ക്) സുഖം നൽകുന്നവൻ.
 460 സുഹൃത് - പ്രത്യുപകാരം പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ഹിതം ചെയ്യുന്നവൻ.
 461 മനോഹരഃ - നിരതിശയാനന്ദസ്വരൂപൻ; മനസ്സിനെ തന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നവൻ.
 462 ജിതക്രോധഃ - കോപത്തെ കീഴടക്കിയവൻ.
 463 വീരബാഹുഃ - (ധർമ്മം നിലനിർത്തുന്നതിൽ) മിടുക്കുറ്റ കൈകളുള്ളവൻ.
 464 വിദാരണഃ - (ദുഷ്ടന്മാരെ) പിളർക്കുന്നവൻ.
 ശ്ലോകം 50
 465 സ്വാപനഃ - (മായകൊണ്ട്) ജനങ്ങളെ മയക്കുന്നവൻ.
 466 സ്വവശഃ - തനിക്കുതാൻ പോന്നവൻ.
 467 വ്യാപീ - (ആകാശംപോലെ) വ്യാപിച്ചവൻ.
 468 നൈകാത്മാ - (അവസ്ഥാഭേദേന) അനേകരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവൻ.
 469 നൈകകർമ്മകൃത് - (ജഗത്തിന്റെ സൃഷ്ടി, രക്ഷണം മുതലായ) അനേകം കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവൻ.
 470 വത്സരഃ - (ലോകത്തിനെല്ലാം) ഇരിപ്പിടമായിട്ടുള്ളവൻ.
 471 വത്സലഃ - (സജ്ജനങ്ങളിൽ) വാത്സല്യമുള്ളവൻ.
 472 വത്സീ - കുട്ടികളും കന്നുകുട്ടികളുമുള്ളവൻ.
 473 രത്നാഗർഭഃ - രത്നാകരസ്വരൂപൻ.
 474 ധനേശ്വരഃ - ധനങ്ങളുടെയെല്ലാം നാഥൻ.
 ശ്ലോകം 51
 475 ധർമ്മഗുപ് - ധർമ്മത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ.
 476 ധർമ്മകൃത് - ധർമ്മത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.
 477 ധർമ്മീ - ധർമ്മങ്ങൾക്കെല്ലാം അവലംബമായിട്ടുള്ളവൻ.
 478 സത് - സത്സ്വരൂപൻ.
 479 അസത് - (മായകൊണ്ട്) ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്ന പ്രപഞ്ച സ്വരൂപൻ.
 480 ക്ഷരം - നശ്വരമായ പ്രപഞ്ചം.

- 481 അക്ഷരം - അനശ്വരമായ പരബ്രഹ്മം.
 482 അവിജ്ഞാത - (പരമാത്മാവ്) അറിയപ്പെടാത്തവൻ.
 483 സഹസ്രാംശുഃ - (സൂര്യനിലും മറ്റും കാണുന്ന) അനേകായിരം രശ്മികളുള്ളവൻ.
 484 വിധാതാ - (ഭൂമിയെ ധരിക്കുന്ന അനന്തൻ, ദിഗ്ഗുജങ്ങൾ മുതലായവരെക്കൂടി) ധരിക്കുന്നവൻ.
 485 കൃതലക്ഷണം - നിത്യസിദ്ധമായ ചൈതന്യമുള്ളവൻ; ശാസ്ത്രങ്ങളെ രചിച്ചവൻ.

ശ്ലോകം 52

- 486 ഗദസ്തീനേമിഃ - ആദിത്യസ്വരൂപൻ.
 487 സത്താസ്മിഃ - ശുദ്ധസത്താഗുണത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവൻ; സകലസത്താങ്ങളിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ.
 488 സിംഹഃ - പരാക്രമശാലി (നരസിംഹമൂർത്തി)
 489 ഭൂതമഹേശ്വരഃ - ഭൂതജാലങ്ങളുടെ ഈശ്വരൻ.
 490 ആദിദേവഃ - (സകലഭൂതങ്ങളെയും) ആദാനം ചെയ്യുന്നവനും ദേവനുമായവൻ.
 491 മഹാദേവഃ - പരമേശ്വരൻ.
 492 ദേവേശഃ - ദേവന്മാരുടെ നാഥൻ.
 493 ദേവഭൃദ്ഗുരുഃ - ദേവന്മാരുടെ രക്ഷിതാവും ആചാര്യനുമായവൻ.

ശ്ലോകം 53

- 494 ഉത്തരഃ - ഉത്കൃഷ്ടൻ; സംസാരബന്ധത്തിൽനിന്ന് മുക്തൻ.
 495 ഗോപതിഃ - ഗോക്കളെ പാലിക്കുന്നവൻ. (കൃഷ്ണൻ)
 496 ഗോപ്താ - (സകല ചരാചരങ്ങളെയും) സംരക്ഷിക്കുന്നവൻ.
 497 ജ്ഞാനഗമ്യഃ - ജ്ഞാനത്താൽ അറിയാവുന്നവൻ.
 498 പുരാതനഃ - പണ്ടുപണ്ടെ ഉള്ളവൻ.
 499 ശരീരഭൂതഭൂത് - ശരീരഘടനയ്ക്കുവേണ്ട പഞ്ചഭൂതങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നവൻ.

500 ഭോക്താ - (പ്രപഞ്ചത്തെ) പരിപാലിക്കുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

501 കപീന്ദ്രഃ - യജ്ഞവരാഹമുർത്തി.

502 ഭൂരിദക്ഷിണം - (യാഗങ്ങളിൽ) വളരെ ദക്ഷിണകളുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 54

503 സോമപഃ - (യാഗദേവതയായി) സോമലതാരസം പാനം ചെയ്യുന്നവൻ.

504 അമൃതപഃ - അമൃതം പാനം ചെയ്തവൻ.

505 സോമഃ - ചന്ദ്രസ്വരൂപൻ.

506 പുരുജിത് - വളരപ്പേരെ ജയിച്ചവൻ.

507 പുരുസത്തമഃ - ബഹുരുപനും അത്യുത്തമനുമായവൻ.

508 വിനയഃ - (അധർമ്മചാരികളെ) ശാസിക്കുന്നവൻ.

509 ജയഃ - (സമസ്തഭൂതങ്ങളെയും) ജയിക്കുന്നവൻ.

510 സത്യസന്ധഃ - സത്യസങ്കല്പൻ അഥവാ പ്രതിജ്ഞാപാലകൻ.

511 ദാശാർഹഃ - ദാനത്തെ അർഹിക്കുന്നവൻ, ദാശാർഹവംശത്തിൽ പിറന്നവൻ. (ശ്രീകൃഷ്ണൻ)

512 സാത്യാതാം പതിഃ - സാത്യാതന്മാരുടെ നാഥൻ.

ശ്ലോകം 55

513 ജീവഃ - ജീവാത്മാവ്.

514 വിനയീതാസാക്ഷീ - (ഭക്തജനങ്ങളുടെ) വിനയത്തെ നേരിട്ടു കാണുന്നവൻ.

515 മുകുന്ദഃ - മോക്ഷപ്രദൻ.

516 അമിതവിക്രമഃ - മഹാപരാക്രമശാലി.

517 അംഭോനിധിഃ - സമുദ്രസ്വരൂപൻ.

518 അനന്താത്മ - (ദേശകാലാദികളാൽ അപരിച്ഛേദ്യമായ) ആത്മാവോടുകൂടിയവൻ.

519 മഹോദധിശയഃ - പ്രളയസമുദ്രത്തിൽ ശയിക്കുന്നവൻ.

520 അന്തകഃ - (പ്രളയകാലത്ത്) എല്ലാറ്റിനും നാശം വരുത്തുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 56

- 521 അജഃ - (വിഷ്ണുവിൽനിന്നു) ജനിച്ചവൻ.
 522 മഹാർഹഃ - പൂജാർഹൻ.
 523 സ്വാഭാവ്യഃ - നിത്യനിഷ്പന്നൻ.
 524 ജിതാമിത്രഃ - ആഭ്യന്തരശത്രുക്കളെയും ബാഹ്യശത്രുക്കളെയും ജയിച്ചവൻ.
 525 പ്രമോദനഃ - ആനന്ദിക്കുകയും ആനന്ദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.
 526 ആനന്ദഃ - ആനന്ദസ്വരൂപൻ.
 527 നന്ദനഃ - (ഭക്തലോകത്തെ) ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 528 നന്ദഃ - സകലവിധ സിദ്ധികളുമുള്ളവൻ.
 529 സത്യധർമ്മാ - ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ ജ്ഞാനാദിധർമ്മങ്ങളുള്ളവൻ.
 530 ത്രിവിക്രമഃ - ലോകങ്ങളെ മൂന്നടിയായി അളന്നവൻ.
 (വാമനൻ)

ശ്ലോകം 57

- 531 മഹർഷിഃ കപിലാചാര്യഃ - കപിലമഹർഷി.
 532 കൃതജ്ഞഃ - കാര്യഭൂതമായ ജഗത്തും കാരണഭൂതമായ ആത്മാവുമായവൻ.
 533 മേദിനീപതിഃ - ഭൂമിയുടെ ഭർത്താവ്.
 534 ത്രിപദഃ - മൂന്നു കാൽവെപ്പുള്ളവൻ (ത്രിവിക്രമൻ)
 535 ത്രിദശാധ്യക്ഷഃ - (സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരരൂപങ്ങളായ) മൂന്നു ദശകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ.
 536 മഹാശൃംഗഃ - ഊക്കൻ കൊമ്പുള്ളവൻ. (മത്സ്യമൂർത്തി)
 537 കൃതാന്തകൃത് - അന്തകന്റെ അന്തകൻ.

ശ്ലോകം 58

- 538 മഹാവരാഹഃ - യജ്ഞമൂർത്തി.
 539 ഗോവിന്ദഃ - വേദവാക്യങ്ങളാൽ അറിയപ്പെടുന്നവൻ.
 540 സുഷേണഃ - പ്രശസ്തമായ സേനയോടുകൂടിയവൻ.
 541 കനകാങ്ഗദീ - കനകമയങ്ങളായ തോൾവളകളുള്ളവൻ.

- 542 ഗുഹ്യഃ - ഗുഹ്യമായ ഉപനിഷത്തുകൊണ്ട് അറിയേണ്ടവൻ.
 543 ഗഭീരഃ - (ജ്ഞാനൈശ്വര്യാദികളാൽ) ഗംഭീരൻ.
 544 ഗഹനഃ - (ഭക്തിയില്ലാത്തവർക്ക്) എത്തിക്കൂടുവാൻ എളുപ്പമില്ലാത്തവൻ.
 545 ഗുപ്തഃ - വാക്കിന്നും മനസ്സിനും വിഷയമാവാത്തവൻ.
 546 ചക്രഗദായരഃ - (മനസ്സത്താരൂപമായ) ചക്രവും (ബുദ്ധി തത്താരൂപമായ) ഗദയും ധരിക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 59

- 547 വേധാഃ - ബ്രഹ്മാവ്.
 548 സ്വാങ്ഗഃ - (ഏതിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിന്നും) താൻ തന്നെ സഹായമായിട്ടുള്ളവൻ.
 549 അജിതഃ - ആരാലും കീഴടക്കാൻ കഴിയാത്തവൻ.
 550 കൃഷ്ണഃ - കൃഷ്ണഭൈരവനൻ. (വേദവ്യാസൻ)
 551 ദൃഢഃ - (സ്വരൂപസാമർത്ഥ്യാദികളിൽ) ഒരിക്കലും ഒരു കുറവുമില്ലാത്തവൻ.
 552 സങ്കർഷണഃ അച്യുതഃ - (സംഹാരകാലത്ത്) എല്ലാം പിടിച്ചു വലിക്കുന്നവനും എന്നും മാറ്റമില്ലാത്തവനും.
 553 വരൂണഃ - അസ്തമയസൂര്യൻ.
 554 വാരുണഃ - വരൂണന്റെ പുത്രൻ (വസിഷ്ഠൻ അല്ലെങ്കിൽ അഗസ്ത്യൻ)
 555 വൃക്ഷഃ - വൃക്ഷംപോലെ അചഞ്ചലൻ.
 556 പുഷ്കരാക്ഷഃ - ആകാശം തിങ്ങിനില്ക്കുന്നവൻ.
 557 മഹാമനഃ - മഹാമനസ്കൻ.

ശ്ലോകം 60

- 558 ഭഗവാൻ - ഐശ്വര്യം മുതലായ ആറു ഭഗങ്ങളുള്ളവൻ.
 559 ഭഗഹ - (സംഹാരകാലത്ത്) ഐശ്വര്യാദികളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 560 ആനന്ദീ - നിത്യാനന്ദസ്വരൂപൻ.
 561 വനമാലീ - (പഞ്ചഭൂതതന്മാത്രകളാകുന്ന) വനമാല ധരിക്കുന്നവൻ.
 562 ഹലായുധഃ - കലപ്പ ആയുധമാക്കിയിട്ടുള്ളവൻ (ബലഭദ്രൻ)

- 563 ആദിത്യഃ - അദിതിയുടെ പുത്രൻ (വാമനൻ)
 564 ജ്യോതിരാദിത്യഃ - ജ്യോതിർമണ്ഡലത്തിൽ സൂര്യനായി വർത്തിക്കുന്നവൻ.
 565 സഹിഷ്ണുഃ - (ശീതോഷ്ണാദിദമ്പങ്ങളെ) സഹിക്കുന്നവൻ.
 566 ഗതിസത്തമഃ - (മുമുക്ഷുക്കൾക്ക്) ഉത്തമമായ പ്രാപ്യ സ്ഥാനവും പരമോത്കൃഷ്ടനുമായവൻ.
 ശ്ലോകം 61
 567 സുധന്വാ - ശോഭനമായ വില്ലുള്ളവൻ. (ശാരങ്ഗധരൻ)
 568 ഖണ്ഡപരശുഃ - (ശത്രുക്കളെ അരിഞ്ഞുതള്ളുന്ന) വെണ്മഴു ധരിച്ചവൻ.
 569 ദാരുണഃ - (ദുർമ്മാർഗ്ഗചാരികൾക്കു) ഭയങ്കരൻ.
 570 ദ്രവിണപ്രഭഃ - (ഭക്തന്മാർക്ക്) ഇഷ്ടംപോലെ ധനം കൊടുക്കുന്നവൻ.
 571 ദിവഃസ്വപ്തഃ - ആകാശം മുട്ടിനില്ക്കുന്നവൻ.
 572 സർവ്വഭൂഗ്വ്യാസഃ - സമ്പൂർണ്ണമായ ജ്ഞാനത്തെ പരത്തുന്നവൻ.
 573 വാചസ്പതിഃ അയോനിജഃ - അയോനിജനായ വാചസ്പതി. (അയോനിജൻ = അമ്മയിൽനിന്ന് പിറക്കാത്തവൻ.)
 ശ്ലോകം 62
 574 ത്രിസാമാ - മൂന്നു സാമഗാനങ്ങളാൽ സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ.
 575 സാമഗഃ - സാമഗാനം ചെയ്യുന്നവൻ.
 576 സാമ - സാമവേദസ്വരൂപൻ.
 577 നിർവ്വാണം - പരമാനന്ദസ്വരൂപൻ.
 578 ഭേഷജഃ - (പ്രാപഞ്ചിക രോഗത്തിന്) ഔഷധമായിട്ടുള്ളവൻ.
 579 ഭിഷക് - (സംസാരരൂപമായ രോഗത്തിന്) ചികിത്സി ക്കുന്നവൻ.
 580 സന്യാസകൃത് - സന്ന്യാസം നിർമ്മിച്ചവൻ.
 581 ശമഃ - ശമസ്വരൂപൻ.

- 582 ശാന്തഃ - (വിഷയസുഖങ്ങളിൽ) വിരക്തിവന്നവൻ.
 583 നിഷ്ഠാ - (പ്രളയകാലത്ത്) എല്ലാറ്റിന്നും ഇരിപ്പിടമായവൻ.
 584 ശാന്തിഃ - എല്ലാ അവിദ്യകളിൽനിന്നും ആത്യന്തികമായ നിവൃത്തിനേടിയവൻ.
 585 പരായണം - അത്യുത്തമമായ ആശ്രയസ്ഥാനം.

ശ്ലോകം 63

- 586 ശുഭാങ്ഗഃ - മംഗളകരങ്ങളായ അംഗങ്ങളുള്ളവൻ.
 587 ശാന്തിഭഃ - ശാന്തിയരുളുന്നവൻ.
 588 സ്രഷ്ടാ - സൃഷ്ടികർത്താവ്.
 589 കുമുദഃ - ഭൂമിയിൽ രമിക്കുന്നവൻ.
 590 കൂവലേശയഃ - അനന്തശയനൻ.
 591 ഗോഹിതഃ - ഭൂമിക്കും പശുക്കൾക്കും ഹിതൻ.
 592 ഗോപതിഃ - ഭൂമി, പശു, വാക്ക് എന്നിവയുടെ പതി.
 593 ഗോപ്താ - (ജഗത്തിന്റെ) രക്ഷകൻ; മായകൊണ്ടു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ.
 594 വൃഷഭാക്ഷഃ - ധർമ്മസ്വരൂപങ്ങളായ അക്ഷികളുള്ളവൻ.
 595 വൃഷപ്രിയഃ - ധർമ്മതത്പരൻ.

ശ്ലോകം 64

- 596 അനിവർത്തീ - (ഒരു കാര്യത്തിൽനിന്നും) പിൻമടങ്ങാത്തവൻ.
 597 നിവൃത്താത്മാ - (വിഷയങ്ങളിൽനിന്നും) വിരക്തമായ മനസ്സോടുകൂടിയവൻ.
 598 സംക്ഷേപ്താ - (പ്രളയകാലത്തു പ്രപഞ്ചത്തെ തന്നിലേക്കു) ചുരുക്കുന്നവൻ.
 599 ക്ഷേമകൃത് - (ആശ്രിതർക്ക്) ക്ഷേമം ചെയ്യുന്നവൻ.
 600 ശിവഃ - (സുരണമാത്രത്താൽ) ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവൻ.
 601 ശ്രീവത്സവക്ഷാഃ - മാറിടത്തിൽ ശ്രീവത്സം എന്ന മറു ഉള്ളവൻ.

602 ശ്രീവാസു - വിട്ടുപിരിയാത്ത ശ്രീഭഗവതിയോടുകൂടിയ വൻ.

603 ശ്രീപതിഃ - ലക്ഷ്മീപതി.

604 ശ്രീമതാം വരഃ - വേദനിപ്പുണൻമാരായ ബ്രഹ്മാവു മുതലായവരിൽ വെച്ചു ശ്രേഷ്ഠൻ.

ശ്ലോകം 65

605 ശ്രീദഃ - (ആശ്രിതൻമാർക്ക്) ഐശ്വര്യത്തെ ദാനം ചെയ്യുന്നവൻ.

606 ശ്രീശഃ - ശ്രീഭഗവതിയുടെ നാഥൻ.

607 ശ്രീനിവാസഃ - ശ്രീമാൻമാരിൽ വസിക്കുന്നവൻ.

608 ശ്രീനിധിഃ - ഐശ്വര്യത്തിന് ഇരിപ്പിടമായവൻ.

609 ശ്രീവിഭാവനഃ - (കർമ്മാനുസാരം സമസ്തജീവികൾക്കും) ഐശ്വര്യത്തെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നവൻ.

610 ശ്രീധരഃ - ശ്രീഭഗവതിയെ വക്ഷസ്സിൽ ധരിക്കുന്നവൻ.

611 ശ്രീകരഃ - (ഭക്തൻമാർക്ക്) ഐശ്വര്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ.

612 ശ്രേയഃ - ശ്രേയസ്സരുപൻ.

613 ശ്രീമാൻ - സകല വിധത്തിലുള്ള ശ്രീകളുമുള്ളവൻ.

614 ലോകത്രയാശ്രയഃ - മൂന്നു ലോകങ്ങൾക്കും ആശ്രയമായിട്ടുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 66

615 സ്വക്ഷഃ - അത്യന്തസുന്ദരങ്ങളായ കണ്ണുകളുള്ളവൻ.

616 സ്വഭഗഃ - അഴകുള്ള അവയവങ്ങളുള്ളവൻ.

617 ശതാനനഃ - (ഉപാധിഭേദംകൊണ്ടു) പല പ്രകാരത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്നവൻ.

618 നന്ദിഃ - ആനന്ദസ്വരൂപൻ.

619 ജ്യോതിർഗ്ഗണേശ്വരഃ - ജ്യോതിർഗ്ഗോളങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

620 വിജിതാത്മാ - ആത്മനിയന്ത്രണമുള്ളവൻ.

621 അവിധേയാത്മാ - ഇന്നവിധമെന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത സ്വരൂപമുള്ളവൻ.

- 622 സതകീർത്തിഃ - യഥാർത്ഥമായ കീർത്തിയുള്ളവൻ.
 623 ചിന്നസംശയഃ - ഒന്നിലും ഒരു സംശയവും ഇല്ലാത്തവൻ.
 സ്തോകം 67
 624 ഉദീർണ്ണഃ - ആരെക്കാളും ഉത്കൃഷ്ടൻ.
 625 സർവ്വതത്വക്ഷുഃ - ഏതുഭാഗത്തുനിന്നും ഏതു വസ്തുക്കളും കാണുന്നവൻ.
 626 അനീശഃ - മേലധികാരിയായി മറ്റൊരാളില്ലാത്തവൻ.
 627 ശാശ്വതസ്ഥിരഃ - ഒരു മാറ്റവുമില്ലാതെ ഒരേ നിലയിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവൻ.
 628 ഭൃശയഃ - ഭൂമിയിൽ ശയിച്ചവൻ.
 629 ഭൃഷണം - (ലോകത്തിന്നുതന്നെ) ആഭരണമായവൻ.
 630 ഭൃതിഃ - ഐശ്വര്യസ്വരൂപൻ.
 631 വിശോകഃ - (പരമാനന്ദസ്വരൂപനാകയാൽ) ശോകമില്ലാത്തവൻ.
 632 ശോകനാശനഃ - (ഭക്തജനങ്ങളുടെ) ശോകത്തെ അകറ്റുന്നവൻ.
 സ്തോകം 68
 633 അർച്ചിഷ്ഠാൻ - (സൂര്യൻ ചന്ദ്രൻ മുതലായവരെക്കൂടി) പ്രകാശമുള്ളവരാക്കുന്നവൻ.
 634 അർച്ചിതഃ - (എല്ലാവരാരും) അർച്ചിക്കപ്പെടുന്നവൻ.
 635 കുംഭഃ - (സമസ്തപദാർത്ഥങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനാൽ) കുംഭസദൃശൻ.
 636 വിശുദ്ധാത്മാ - (ത്രിഗുണങ്ങൾക്കതീതനാകയാൽ) ശുദ്ധമായ ആത്മാവോടുകൂടിയവൻ.
 637 വിശോധനഃ - (പാപം പോക്കി) പരിശുദ്ധനാക്കുന്നവൻ.
 638 അനിരൂഢഃ - എങ്ങും തടവില്ലാത്തവൻ.
 639 അപ്രതിരഥഃ - എതിരാളിയില്ലാത്തവൻ.
 640 പ്രദ്യുതഃ - പ്രകൃഷ്ടമായ ധനം - ജ്ഞാനൈശ്വര്യാദി ഉള്ളവൻ.
 641 അമിതവിക്രമഃ - മഹാപരാക്രമശാലി.

ശ്ലോകം 69

- 642 കാലനേമിനിഹാ - കാലനേമി എന്ന അസുരനെ കൊന്നവൻ.
 643 വീരഃ - വീരൻ.
 644 ശൗരിഃ - ശൂരസേനന്റെ വംശത്തിൽ പിറന്നവൻ.
 (ശ്രീകൃഷ്ണൻ)
 645 ശൂരജനേശ്വരഃ - ശൂരന്മാർക്ക് ആരാധ്യനായിട്ടുള്ളവൻ.
 646 ത്രിലോകാത്മാ - മൂന്നുലോകങ്ങളുടെയും ആത്മാവായവൻ.
 647 ത്രിലോകേശഃ - മൂന്നുലോകങ്ങളുടെയും സ്വാമി.
 648 കേശവഃ - ത്രിമൂർത്തിസ്വരൂപൻ.
 649 കേശിഹാ - കേശി എന്ന അസുരനെ കൊന്നവൻ.
 (കൃഷ്ണൻ)
 650 ഹരിഃ - ആകർഷിക്കുന്നവൻ; (പാപത്തെ) നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 70

- 651 കാമദേവഃ - (പുരുഷാർത്ഥങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാൽ) കാമിക്കപ്പെടുന്ന ദേവൻ; കാമദേവസ്വരൂപൻ.
 652 കാമപാലഃ - ബലഭദ്രൻ.
 653 കാമീ - പൂർണ്ണകാമൻ: ധാർമ്മികമായ കാമം ഉള്ളവൻ.
 654 കാന്തഃ - അതിസുന്ദരൻ.
 655 കൃതാഗമഃ - ആഗമങ്ങളെ രചിച്ചവൻ.
 656 അനിർദ്ദേശ്യവപുഃ - ഇന്ന മട്ടിലെന്നു പറയാനാവാത്ത ശരീരമുള്ളവൻ.
 657 വിഷ്ണുഃ - എങ്ങും പരന്ന പ്രകാശമുള്ളവൻ.
 658 വീരഃ - ഗതി, വ്യാപ്തി, കാന്തി മുതലായവയോടുകൂടിയവൻ.
 659 അനന്തഃ - അറ്റമില്ലാത്ത വിഭൂതികളുള്ളവൻ.
 660 ധനഞ്ജയഃ - ധനത്തെ ജയിച്ചവൻ (അർജ്ജുനൻ)
 ശ്ലോകം 71
 661 ബ്രഹ്മണ്യഃ - തപസ്സ്, വേദം മുതലായവയിൽ പ്രിയമുള്ളവൻ.

- 662 ബ്രഹ്മകൃത് - തപസ്സുചെയ്യുന്നവൻ.
 663 ബ്രഹ്മാ - ബ്രഹ്മാവ്.
 664 ബ്രഹ്മ - ബ്രഹ്മസ്വരൂപൻ.
 665 ബ്രഹ്മവിവർദ്ധനഃ - തപസ്സ്, ജ്ഞാനം മുതലായവയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 666 ബ്രഹ്മവിത് - വേദത്തെയും വേദാർത്ഥത്തെയും അറിയുന്നവൻ.
 667 ബ്രാഹ്മണഃ - ബ്രഹ്മജ്ഞാനി.
 668 ബ്രഹ്മീ - തപസ്സു മുതലായതുളളവൻ.
 669 ബ്രഹ്മജ്ഞഃ - ബ്രഹ്മത്തെ അറിയുന്നവൻ.
 670 ബ്രാഹ്മണപ്രിയഃ - ബ്രാഹ്മണർക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവൻ.
- ശ്ലോകം 72**
- 671 മഹാക്രമഃ - മഹത്തായ പദവിന്യാസമുളളവൻ.
 672 മഹാകർമ്മാ - മഹത്തായ പ്രവൃത്തിയുളളവൻ.
 673 മഹാതേജഃ - മഹത്തായ തേജസ്സുളളവൻ.
 674 മഹോരഗഃ - അനന്തസ്വരൂപൻ അല്ലെങ്കിൽ വാസുകി സ്വരൂപൻ.
 675 മഹാക്രതുഃ - മഹത്തായ ക്രതു - അശ്വമേധം - സ്വരൂപൻ.
 676 മഹായജാ - വലിയ വലിയ യാഗങ്ങൾ ചെയ്തവൻ
 677 മഹായജ്ഞഃ - ജപയജ്ഞസ്വരൂപൻ.
 678 മഹാഹവിഃ - യജ്ഞസാധനസ്വരൂപൻ.
- ശ്ലോകം 73**
- 679 സ്തവ്യഃ - സ്തുതിയർഹിക്കുന്നവൻ.
 680 സ്തവപ്രിയഃ - സ്തുതിയിഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ.
 681 സ്തോത്രം - സ്തോത്രസ്വരൂപൻ.
 682 സ്തുതിഃ - സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവൻ.
 683 സ്തോതാ - സ്തുതിക്കുന്നവൻ (ഭക്തസ്വരൂപൻ)
 684 രണപ്രിയഃ - (ധർമ്മരക്ഷക്കുവേണ്ടി) യുദ്ധം ചെയ്യാനി ഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ.
 685 പൂർണ്ണഃ - (സകലകാമങ്ങളാലും സകല ശക്തികളാലും) സമ്പൂർണ്ണൻ.

686 പൂരയിതാ - ഭക്തന്മാരുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ പൂരിപ്പിക്കുന്നവൻ.

687 പുണ്യഃ - പുണ്യസ്വരൂപൻ.

688 പുണ്യകീർത്തിഃ - പുണ്യശ്ലോകൻ.

689 അനാമയഃ - ആന്തരങ്ങളോ ബാഹ്യങ്ങളോ ആയ രോഗങ്ങളില്ലാത്തവൻ.

ശ്ലോകം 74

690 മനോജവഃ - മനസ്സിനെക്കാൾ വേഗമുള്ളവൻ.

691 തീർത്ഥകരഃ - വിദ്യകളെ നിർമ്മിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

692 വസുരേതാഃ - സ്വർണ്ണമയമായ വീര്യമുള്ളവൻ.

693 വസുപ്രഭഃ - ഭക്തന്മാർക്കു മോക്ഷം കൊടുക്കുന്നവൻ.

694 വസുപ്രഭഃ - ധനത്തെ ധാരാളം ദാനം ചെയ്യുന്നവൻ.

695 വാസുദേവഃ - വസുദേവന്റെ പുത്രൻ.

696 വസുഃ - മായകൊണ്ടു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ.

697 വസുമനഃ - സകല ജീവജാലങ്ങളെയും ഒരുപോലെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവൻ.

698 ഹവിഃ - ഹവിഃസ്വരൂപൻ.

ശ്ലോകം 75

699 സദ്ഗതിഃ - ആസ്തികന്മാർക്ക് പ്രാപ്യസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളവൻ.

700 സത്കൃതിഃ - (ജഗദ്രക്ഷണരൂപമായ) നല്ല പ്രവൃത്തിയുള്ളവൻ.

701 സത്താ - ഭേദമൊന്നും കൂടാതെ ഒരേ നിലയിലിരിക്കുന്നവൻ.

702 സദ്ഭൂതിഃ - ഉൽകൃഷ്ടമായ ഐശ്വര്യമുള്ളവൻ.

703 സത്പരായണഃ - സത്തുക്കൾക്കു ശ്രേഷ്ഠമായ ആശ്രയമായവൻ.

704 ശൂരസേനഃ - പരാക്രമശാലിയായ സേനയുള്ളവൻ.

705 യദുശ്രേഷ്ഠഃ - യാദവശ്രേഷ്ഠൻ.

706 സന്നിവാസഃ - സത്തുക്കൾക്കു വാസസ്ഥലമായിട്ടുള്ളവൻ.

707 സുയാമുനഃ - യമുനയെയും തൽപരിസരത്തെയും
ശോഭനമാക്കിയവൻ.

ശ്ലോകം 76

708 ഭൂതാവാസഃ - സകല ജീവജാലങ്ങൾക്കും വാസസ്ഥാ
നമായിട്ടുള്ളവൻ.

709 വാസുദേവഃ - മായകൊണ്ടു ലോകത്തെ മറയ്ക്കുന്നവൻ.

710 സർവാസുനിലയഃ - എല്ലാ പ്രാണങ്ങളും ചെന്നുചേരുന്ന
സ്ഥലമായവൻ.

711 അനലഃ - അളവറ്റ ശക്തിയും സമ്പത്തുമുള്ളവൻ.

712 ദർപ്പഹാ - (അധർമ്മചാരികളുടെ) അഹങ്കാരത്തെ
നശിപ്പിക്കുന്നവൻ.

713 ദർപ്പഭഃ - (ധർമ്മിഷ്ഠന്മാർക്കു) ഗൗരവത്തെ ഉണ്ടാക്കി
ക്കൊടുക്കുന്നവൻ.

714 ദൃഢഃ - നിത്യസന്തുഷ്ടൻ.

715 ദുർദ്ധരഃ - ധ്യാനിച്ചുറപ്പിക്കാൻ വിഷമമുള്ളവൻ.

716 അപരാജിതഃ - ആരിൽനിന്നും ഒരിക്കലും പരാജയം
പറ്റാത്തവൻ.

ശ്ലോകം 77

717 വിശ്വമൂർത്തിഃ - വിശ്വമാകുന്ന മൂർത്തിയോടുകൂടി
യവൻ.

718 മഹാമൂർത്തിഃ - അതിമഹത്തായ മൂർത്തിയുള്ളവൻ.

719 ദീപ്തമൂർത്തിഃ - തേജോമയമായ മൂർത്തിയുള്ളവൻ.

720 അമൂർത്തിമാൻ - (കർമ്മനിബദ്ധമായ) മൂർത്തിയില്ലാ
ത്തവൻ.

721 അനേകമൂർത്തിഃ - (ധർമ്മത്തെ നിലനിർത്താൻവേണ്ടി)
അനേകം ശരീരങ്ങളെ ധരിച്ചവൻ.

722 അവ്യക്തഃ - (എന്നാലും) ഇന്നതരത്തിലെന്നു വെളി
വാകാത്തവൻ

723 ശതമൂർത്തിഃ - (വികല്പജന്യങ്ങളായ) നൂറുനൂറു മൂർ
ത്തികളുള്ളവൻ.

724 ശതാനനഃ - അനേകം മുഖങ്ങളുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 78

725 ഏകഃ - അദിതീയൻ.

726 നൈകഃ - (മായയെ അവലംബിച്ച്) പലതായി ഭവിച്ചവൻ.

727 സവഃ - യജ്ഞസ്വരൂപൻ.

728 കഃ - ആനന്ദസ്വരൂപൻ.

729 കിം - ബ്രഹ്മസ്വരൂപൻ.

730 യത് - (നിത്യവും സത്യവുമായ) ബ്രഹ്മം.

731 തത് - (അനിർദ്ദേശ്യമായ) ബ്രഹ്മം.

732 പദം അനുത്തമം - (മോക്ഷച്ഛേദകൾക്ക്) അത്യുത്തമമായ പ്രാപ്യസ്ഥാനം.

733 ലോകബന്ധഃ - സമസ്തജീവജാലങ്ങളുടെയും ബന്ധം.

734 ലോകനാഥഃ - ലോകങ്ങളുടെ നാഥൻ.

735 മായവഃ - മധുവംശത്തിൽ ജനിച്ചവൻ.

736 ഭക്തവത്സലഃ - ഭക്തന്മാരിൽ വാത്സല്യമുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 79

737 സുവർണ്ണവർണ്ണഃ - സ്വർണ്ണത്തിന്റെ നിറം പോലെയുള്ള നിറമുള്ളവൻ.

738 ഹേമാംഗഃ - സ്വർണ്ണപോലെയുള്ള അംഗങ്ങളുള്ളവൻ.

739 വരാംഗഃ - ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ അംഗങ്ങളുള്ളവൻ.

740 ചന്ദനാംഗഭീ - ആസ്താദകാരികളായ അംഗങ്ങളുള്ളവൻ.

741 വീരഹാ - രാഗദേഷാദികളെ ഹനിക്കുന്നവൻ.

742 വിഷമഃ - തുല്യനായി മറ്റൊരാളില്ലാത്തവൻ.

743 ശൂന്യഃ - (ജാതിക്രിയാദിശേഷങ്ങൾ) ഒന്നും ഇല്ലാത്തവൻ.

744 ഘൃതാശീഃ - (ആപ്തകാമനാകയാൽ) പ്രാർത്ഥനകളൊന്നുമില്ലാത്തവൻ.

745 അചലഃ - (ജ്ഞാനം, ശക്തി മുതലായവയിൽനിന്ന്) വ്യതി ചലിക്കാത്തവൻ.

746 ചലഃ - (വായുരൂപത്തിൽ) ചലിക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 80

747 അമാനീ - (അനാത്മവസ്തുക്കളിൽ) ആത്മാഭിമാനമില്ലാത്തവൻ.

- 748 മാനദഃ - (മായകൊണ്ട്) ആത്മാഭിമാനത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ.
 749 മാനുഃ - (സർവ്വരാലും) ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവൻ.
 750 ലോകസ്വാമീ - എല്ലാ ലോകങ്ങളുടെയും നായകൻ.
 751 ത്രിലോകധ്യക് - മൂന്നു ലോകങ്ങളെയും ധരിക്കുന്നവൻ.
 752 സുമേധാഃ - ശോഭനമായ മേധയുള്ളവൻ. മേധ = കേട്ടുധരിക്കാനുള്ള ബുദ്ധിശക്തി.
 753 മേധജഃ - യാഗത്തിൽനിന്നു ഫലരൂപത്തിൽ ഉൽപന്നനായവൻ.
 754 ധന്യഃ - എല്ലാം സിദ്ധിച്ചവൻ. (കൃതാർത്ഥൻ)
 755 സത്യമേധാഃ - സഫലമായ മേധയോടുകൂടിയവൻ.
 756 ധരാധരഃ - ഭൂമിയെ ധരിക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 81

- 757 തേജോവൃഷഃ - തേജസ്സു വർഷിക്കുന്നവൻ (ആദിത്യൻ)
 758 ദ്യുതിധരഃ - ശരീരകാന്തിയുള്ളവൻ.
 759 സർവ്വശസ്ത്രഭൂതാംവരഃ - എല്ലാ ആയുധധാരികളിലും വെച്ചു ശ്രേഷ്ഠൻ.
 760 പ്രഗ്രഹഃ - (ഭക്തന്മാർ നൽകുന്നതെന്തും) സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ.
 761 നിഗ്രഹഃ - (എല്ലാറ്റിനെയും) തന്റെ പാട്ടിലാക്കുന്നവൻ.
 762 വ്യഗ്രഃ - (ഭക്തന്മാരുടെ ആഗ്രഹം നിറവേറ്റുന്നതിൽ) ഉത്കണ്ഠപ്പെടുന്നവൻ - വ്യാകുലപ്പെടുന്നവൻ.
 763 നൈകശൂൺഃ - ഒന്നിലധികം കൊമ്പുകളുള്ളവൻ (വൃഷഭരൂപൻ)
 764 ഗദാഗ്രജഃ - (രോഹിണീപുത്രനായ) ഗദന്റെ അഗ്രജൻ (ശ്രീകൃഷ്ണൻ)

ശ്ലോകം 82

- 765 ചതുർമൂർത്തിഃ - (കൃതാദിയുഗങ്ങളിൽ വെളുപ്പ് ചുവപ്പ് കറുപ്പ് നീലം എന്നീ നിറത്തിൽ) നാലു ശരീരം ധരിച്ചവൻ.
 766 ചതുർബാഹുഃ - നാലു കൈകളുള്ളവൻ.

- 767 ചതുർവ്യൂഹഃ - (ശരീരപുരുഷൻ, ഛന്ദഃപുരുഷൻ, വേദപുരുഷൻ, മഹാപുരുഷൻ എന്ന) നാലു വ്യൂഹങ്ങളോടു കൂടിയവൻ.
- 768 ചതുർഗുതിഃ - (ബ്രഹ്മചാരി, ഗൃഹസ്ഥൻ മുതലായ) നാല് ആശ്രമികൾക്ക് ആശ്രയമായിട്ടുള്ളവൻ.
- 769 ചതുരാത്മാ - രാഗദ്വേഷാദിരഹിതമായ ആത്മാവുള്ളവൻ.
- 770 ചതുർഭാവഃ - (ധർമ്മം, അർത്ഥം, കാമം, മോക്ഷം എന്ന)നാലു പുരുഷാർത്ഥങ്ങൾക്ക് ഉദ്ഭവസ്ഥാനമായവൻ.
- 771 ചതുർവേദവിത് - നാലു വേദത്തിന്റെയും അർത്ഥം അറിയുന്നവൻ.
- 772 ഏകപാത് - (സമസ്തപ്രപഞ്ചരൂപമായ) ഒരു കാലംശത്തോടു കൂടിയവൻ.

ശ്ലോകം 83

- 773 സമാവർത്തഃ - (സംസാരചക്രത്തെ) വേണ്ടതുപോലെ ചുറ്റിത്തിരിക്കുന്നവൻ.
- 774 അനിവൃത്താത്മാ - (ഏതിൽനിന്നും) പിൻമടങ്ങാത്ത ആത്മാവോടുകൂടിയവൻ.
- 775 ദുർജ്ജയഃ - ആർക്കും കീഴടക്കാൻ കഴിയാത്തവൻ.
- 776 ദുരിതക്രമഃ - ആർക്കും തട്ടിനടക്കാൻ കഴിയാത്തവൻ.
- 777 ദുർല്ലഭഃ - നേടാൻ പ്രയാസമുള്ളവൻ.
- 778 ദുർഗ്ഗമഃ - വളരെ ക്ലേശിച്ചാൽമാത്രം അറിയാൻ കഴിയുന്നവൻ.
- 779 ദുർഗ്ഗഃ - എളുപ്പത്തിൽ കടന്നുചെല്ലാൻ പറ്റാത്തവൻ.
- 780 ദുരാവാസഃ - വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാൽമാത്രം കൂടീയിരുത്താനാവുന്നവൻ.
- 781 ദുരാരിഹാ - ദുർമ്മാർഗ്ഗചാരികളെ ഹനിക്കുന്നവൻ

ശ്ലോകം 84

- 782 ശുഭാങ്ഗഃ - ശുഭങ്ങളായ അംഗങ്ങളുള്ളവൻ.
- 783 ലോകസാരങ്ഗഃ - ലോകരുടെ നന്മയെ ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ.
- 784 സുതന്തുഃ - (പ്രപഞ്ചസ്വരൂപമായ) വംശപരമ്പരയോടു കൂടിയവൻ.

- 785 തന്തുവർദ്ധനഃ - (പ്രപഞ്ചമാകുന്ന) വംശത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവൻ.
- 786 ഇന്ദ്രകർമ്മാ - അതിശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവൻ.
- 787 മഹാകർമ്മാ - ആകാശാദി മഹാഭൂതങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ.
- 788 കൃതകർമ്മാ - കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞവൻ.
- 789 കൃതാഗമഃ - ആഗമങ്ങളെല്ലാം രചിച്ചു പ്രതിഷ്ഠിച്ചവൻ.
- ശ്ലോകം 85
- 790 ഉദ്ഭവഃ - ഉത്കൃഷ്ടങ്ങളായ അവതാരങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടവൻ.
- 791 സുന്ദരഃ - ലോകാതിശായിയായ സൗന്ദര്യമുള്ളവൻ.
- 792 സുന്ദഃ - ദയാർദ്രൻ
- 793 രത്നനാഭഃ - രത്നപോലെ സുന്ദരമായ നാഭിയുള്ളവൻ.
- 794 സുലോചനഃ - നല്ല കണ്ണും നല്ല അറിയും ഉള്ളവൻ.
- 795 അർക്കഃ - (ബ്രഹ്മാവു മുതലായവരാൽക്കൂടി) അർച്ചിക്കപ്പെടുന്നവൻ.
- 796 വാജസനഃ - അന്നം കൊടുക്കുന്നവൻ.
- 797 ശൃങ്ഗീ - ശൃംഗമുള്ളവൻ (മത്സ്യമൂർത്തി)
- 798 ജയന്തഃ - (ശത്രുക്കളെ) ജയിക്കുന്നവൻ.
- 799 സർവ്വവിജ്ജയീ - സർവ്വജ്ഞനും ജയശീലനുമായവൻ.
- ശ്ലോകം 86
- 800 സുവർണ്ണബിന്ദുഃ - അഴകുള്ള അവയവങ്ങളുള്ളവൻ.
- 801 അക്ഷോഭ്യഃ - ആർക്കും ക്ഷോഭിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവൻ.
- 802 സർവ്വവാഗീശാരേശ്വരഃ - (ബ്രഹ്മാവ്, ബുഹസ്സതി മുതലായ) എല്ലാ വാഗീശ്വരന്മാർക്കും ഈശ്വരനായിട്ടുള്ളവൻ.
- 803 മഹാഹ്രദഃ - (സംസാരസന്തപ്തന്മാർക്ക്) ശീതളമായ ആശ്വാസകേന്ദ്രമായവൻ.
- 804 മഹാഗർത്തഃ - (മായയാൽ) വലിയ കിടങ്ങുപോലെ അനഭിഗമ്യൻ.

- 805 മഹാഭൂതഃ - കാലദേശാദികളിൽ ഒരുങ്ങാത്തവൻ.
 806 മഹാനിധിഃ - ഭൂതങ്ങൾക്കെല്ലാം അധിവാസസ്ഥലമായവൻ.
ശ്ലോകം 87
 807 കുമുദഃ - (ഭാരം തീർത്ത്) ഭൂമിയെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 808 കുമരഃ - (ഭക്തന്മാർക്ക്) ശുദ്ധമായ കർമ്മഫലങ്ങളെ കൊടുക്കുന്നവൻ.
 809 കുമുദഃ - കുറുകുത്തിമുല്ലപോലെ സുന്ദരങ്ങളായ അംഗങ്ങളുള്ളവൻ.
 810 പർജ്ജന്യഃ - (ഭക്തന്മാർക്ക് അഭീഷ്ടങ്ങൾ വർഷിക്കുന്നതിനാൽ) കാർമേഘതുല്യൻ.
 811 പാവനഃ - (സ്മരണകൊണ്ടുപോലും) ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവൻ.
 812 അനിലഃ - നിത്യപ്രബുദ്ധൻ.
 813 അമൃതാംശഃ - (സ്വാത്മാനന്ദരൂപമായ) അമൃതത്തെ അശിക്കുന്നവൻ.
 814 അമൃതവപുഃ - നിത്യാനന്ദസ്വരൂപൻ.
 815 സർവ്വജ്ഞഃ - എല്ലാം അറിയുന്നവൻ.
 816 സർവ്വതോമുഖഃ - സർവ്വദിക്കിലേക്കും മുഖമുള്ളവൻ.
ശ്ലോകം 88
 817 സുലഭഃ - (ഭക്തന്മാർക്കു പത്രം, പുഷ്പം മുതലായതു കൊണ്ടുകൂടി) എളുപ്പത്തിൽ സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ കഴിയുന്നവൻ.
 818 സുവ്രതഃ - ഭക്തരക്ഷണരൂപമായ വ്രതമുള്ളവൻ.
 819 സിദ്ധഃ - എല്ലാം സിദ്ധിച്ചവൻ (സ്വായത്തസിദ്ധി)
 820 ശത്രുജിത് - ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുന്നവൻ.
 821 ശത്രുതാപനഃ - ശത്രുക്കളെ തപിപ്പിക്കുന്നവൻ.
 822 നൃഗ്രോധഃ - (പ്രപഞ്ചരൂപേണ) കീഴ്പ്പോട്ടു വളരുന്നവൻ. (പരമാത്മാവ്) നൃഗ്രോധം - പേരാല്.
 823 ഉദുംബരഃ - ആകാശത്തെയും കവിഞ്ഞു പൊന്തി നില്ക്കുന്നവൻ. (പരമാത്മാവ്) ഉദുംബരം - അത്തി.
 824 അശ്വത്ഥഃ - നാളേക്കു നില്ക്കാത്തത് (നശ്വരമായ പ്രപഞ്ചം) അശ്വത്ഥം - അരയാല്.

825 ചാണുരാന്ധ്രനിഷ്ഠനഃ - ചാണുരൻ എന്ന മല്ലനെ കൊന്നവൻ.

ശ്ലോകം 89

826 സഹസ്രാർച്ചിഃ - അനേകായിരം രശ്മികളുള്ളവൻ.

827 സപ്തജിഹ്വഃ - ഏഴു നാവുള്ളവൻ (അഗ്നിസ്വരൂപൻ)

828 സപ്തൈശ്വരഃ - ഏഴു തരം പ്രകാശനാളുള്ളവൻ.
(അഗ്നിസ്വരൂപൻ)

829 സപ്തവാഹനഃ - ഏഴു കുതിരകൾ വാഹനമായിട്ടു
ഉള്ളവൻ (സൂര്യഭഗവാൻ)

830 അമൃതത്തിഃ - കരചരണാദ്യവയവങ്ങളോടുകൂടിയ
മുതത്തിയില്ലാത്തവൻ.

831 അനഘഃ - പാപമോ താപമോ ഇല്ലാത്തവൻ.

832 അചിന്ത്യഃ - ഇന്നവിധമെന്നു സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയാ
ത്തവൻ.

833 ഭയകൃത് - (അധർമ്മചാരികൾക്കു) ഭയത്തെ ഉണ്ടാക്കു
ന്നവൻ.

834 ഭയനാശനഃ - (ധർമ്മനിഷ്ഠന്മാരുടെ) ഭയത്തെ ദൂരീകരി
ക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 90

835 അണുഃ - അത്യധികം സൂക്ഷ്മസ്വരൂപൻ.

836 ബൃഹത് - ഏറ്റവും വലിയവൻ.

837 കൃശഃ - ഏറ്റവും മെലിഞ്ഞവൻ.

838 സ്മിഃ - ഏറ്റവും തടിച്ചവൻ (പ്രപഞ്ചസ്വരൂപൻ).

839 ഗുണഭൃത് - സത്താരജസ്സമോഗുണങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നവൻ.

840 നിർഗുണഃ - സത്താദിഗുണങ്ങളോടു ബന്ധമില്ലാത്ത
വൻ.

841 മഹാൻ - നിത്യവും ശുദ്ധനും സർവ്വഗതനുമായവൻ.

842 അധൃതഃ - (മറ്റൊന്നിനാൽ) ധരിക്കപ്പെടാത്തവൻ.

843 സ്വാധൃതഃ - (മറ്റൊന്നിൽ) ധരിക്കപ്പെടാത്തവൻ.

844 സ്വാസൃഃ - അതിസുന്ദരമായ മുഖമുള്ളവൻ.

845 പ്രാഗ്ഗാഃ - ആദ്യം പ്രതിഷ്ഠിച്ച വംശത്തോടുകൂടി
യവൻ.

846 വംശവർദ്ധന - (പ്രപഞ്ചരൂപമായ) വംശത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 91

847 ഭാരഭൃത് - (ഭൂമിയുടെ) ഭാരത്തെ വഹിക്കുന്നവൻ.

848 കഥിതഃ - (വേദശാസ്ത്രാദികളിൽ) കീർത്തിക്കപ്പെട്ടവൻ.

849 യോഗീ - ജ്ഞാനത്താൽ പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുന്നവൻ.

850 യോഗീശഃ - യോഗികളിൽവെച്ചു ശ്രേഷ്ഠൻ.

851 സർവ്വകാമദഃ - (ഭക്തജനങ്ങൾക്ക്) ഇച്ഛിച്ചതെല്ലാം കൊടുക്കുന്നവൻ.

852 ആശ്രമഃ - (സംസാരാരണ്യത്തിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നവർക്ക്) ആശ്രയിക്കാൻ പറ്റിയവൻ.

853 ശ്രവണഃ - (ദുഷ്ടന്മാരെ) കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവൻ.

854 ക്ഷാമഃ - (സംഹാരകാലത്ത്) സർവ്വത്തെയും ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നവൻ.

855 സുപർണ്ണഃ - ഛന്ദോരൂപങ്ങളായ ചിറകുകളുള്ളവൻ. (ഗരുഡൻ)

856 വായുവാഹനഃ - വായുവിനെക്കൊണ്ടു പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 92

857 ധനുർദ്ധരഃ - വിശിഷ്ടമായ വില്ലു ധരിച്ചവൻ (ദാശരഥി)

858 ധനുർവ്വേദഃ - ധനുർവ്വേദസ്വരൂപൻ.

859 ദണ്ഡഃ - ദണ്ഡിനീതിസ്വരൂപൻ.

860 ദമയീതാ - കുറ്റം ചെയ്തവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നവൻ.

861 ദമഃ - ദമസ്വരൂപൻ. ദമം - മനോനിയന്ത്രണം.

862 അപരാജിതഃ - പരാജയം പറ്റാത്തവൻ.

863 സർവ്വസഹഃ - എല്ലാറ്റിലും സമർത്ഥൻ, എന്തും സഹിക്കാൻ കഴിവുള്ളവൻ.

864 നിയന്താ - (എല്ലാവരെയും) അതതു കൃത്യങ്ങളിൽ നിയമിക്കുന്നവൻ.

865 അനിയമഃ - ആരുടെയും ചൊല്ലടിയില്ലാത്തവൻ.

866 അയമഃ - മരണമില്ലാത്തവൻ.

ശ്ലോകം 93

- 867 സത്ത്വാവാൻ - ശൗര്യം, വീര്യം മുതലായ ഗുണങ്ങളുള്ളവൻ.
 868 സാത്തികഃ - സത്ത്വഗുണത്തിൽ പ്രധാനമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവൻ.
 869 സത്യഃ - സത്യസ്വരൂപൻ.
 870 സത്യധർമ്മപരായണഃ - സത്യത്തിലും ധർമ്മത്തിലും ഊർച്ചയിലുള്ളവൻ.
 871 അഭിപ്രായഃ - (പുരുഷാർത്ഥങ്ങളെ ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്ക്) നേരിട്ടു പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുന്നവൻ.
 872 പ്രിയാർഹഃ - പ്രിയത്തെ അർഹിക്കുന്നവൻ.
 873 അർഹഃ - പുജയെ അർഹിക്കുന്നവൻ
 874 പ്രിയകൃത് - (ഭക്തന്മാർക്ക്) ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ.
 875 പ്രീതിവർദ്ധനഃ - (ഭക്തജനങ്ങൾക്കു) പ്രീതിയെ വളർത്തുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 94

- 876 വിഹായസഗതിഃ - ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവൻ.
 (ആദിത്യസ്വരൂപൻ)
 877 ജ്യോതിഃ - ജ്യോതിഃസ്വരൂപൻ.
 878 സൂരൂചിഃ - നല്ല ശോഭയും നല്ല ഇച്ഛയുമുള്ളവൻ.
 879 ഹൃതഭൂക് - ഹോമിക്കുന്നതു ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.
 880 വിഭൂഃ - (മൂന്നു ലോകങ്ങളുടെയും) പ്രഭു.
 881 രവിഃ - രസങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ (സൂര്യൻ)
 882 വിരോചനഃ - പല പ്രകാരത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്നവൻ.
 883 സൂര്യഃ - പ്രകാശത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നവൻ (ആദിത്യൻ)
 884 സവിതാ - (ചരാചരങ്ങളെ) സൃഷ്ടിക്കുകയും ഭക്ഷിക്കുകയും സംഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.
 885 രവിലോചനഃ - സൂര്യനാകുന്ന ലോചനത്തോടുകൂടിയവൻ.

ശ്ലോകം 95

- 886 അനന്തഃ - നിത്യനും സർവ്വവ്യാപിയുമായവൻ.
 887 ഹൃതഭൂക് - ഹോമിച്ചതിനെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ.

888 ഭോക്താ - (ജഗത്തിനെ) പാലിക്കുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

889 സുഖദഃ - (ഭക്തന്മാർക്കു മോക്ഷരൂപമായ) സുഖം കൊടുക്കുന്നവൻ.

890 നൈകജഃ - (ധർമ്മരക്ഷാർത്ഥം) പലതവണ ജനിക്കുന്നവൻ.

891 അഗ്രജഃ - ആദ്യം ജനിച്ചവൻ. (ഹിരണ്യഗർഭൻ)

892 അനിർവിണ്ണഃ - (ആപ്തകാമനാകയാൽ) നിർവ്വേദമല്ലാത്തവൻ.

893 സദാമർഷി - (സത്തുക്കളുടെ കുറ്റം) പൊറുക്കുന്നവൻ. (ക്ഷമാശീലൻ)

894 ലോകാധിഷ്ഠാനം - ലോകങ്ങൾക്കെല്ലാം താങ്ങായിട്ടുള്ളവൻ.

895 അദ്ഭുതഃ - (സ്വരൂപം, ശക്തി, വ്യവഹാരം മുതലായവയാൽ) ആശ്ചര്യരൂപൻ.

ശ്ലോകം 96

896 സനാത് - അനാദികാലസ്വരൂപൻ.

897 സനാതനതമഃ - ഏറ്റവും മുമ്പുള്ളവൻ.

898 കപിലഃ - ബലവാനലസ്വരൂപൻ അല്ലെങ്കിൽ കപിലമഹർഷി.

899 കപിഃ - (രശ്മികളാൽ) ജലംപാനം ചെയ്യുന്നവൻ. (സൂര്യൻ)

900 അപ്യയഃ - (പ്രളയകാലത്ത്) എല്ലാം അടങ്ങുന്നവൻ.

901 സാസ്തിദഃ - (ഭക്തന്മാർക്കു) മംഗളം അരുളുന്നവൻ.

902 സാസ്തികൃത് - (ഭക്തന്മാർക്ക്) മംഗളം ചെയ്യുന്നവൻ.

903 സാസ്തി - മംഗളസ്വരൂപൻ.

904 സാസ്തിഭുക് - (ആനന്ദരൂപമായ) മംഗളം അനുഭവിക്കുന്നവൻ.

905 സാസ്തിദക്ഷിണഃ - മംഗളം വരുത്തുന്നതിൽ കൃശലൻ.

ശ്ലോകം 97

906 അരൗദ്രഃ - (രാഗദ്വേഷാദികളില്ലാത്തവൻ) സൗമ്യൻ

907 കൗണ്ഡലീ - കൗണ്ഡലങ്ങൾ ധരിക്കുന്നവൻ.

- 908 ചക്രീ - സുദർശനചക്രം ധരിക്കുന്നവൻ.
 909 വിക്രമീ - പരാക്രമശാലി.
 910 ഊർജ്ജിതശാസനഃ - തളിക്കളയാൻ വയ്യാത്തവിധം
 ശാസിക്കുന്നവൻ.
 911 ശബ്ദാതിശഃ - വാക്കുകൊണ്ടു വിവരിക്കാനാവാത്തവൻ.
 912 ശബ്ദസഹഃ - വേദങ്ങളുടെ പൊരുളായിട്ടുള്ളവൻ.
 913 ശിശിരഃ - (സംസാരസന്തപ്തന്മാർക്കു) കുളുർമ്മയായ
 വൻ. (സാന്ത്വനമരുളുന്നവൻ)
 914 ശർവ്വരീകരഃ - (ജ്ഞാനികൾക്കും അജ്ഞാനികൾക്കും)
 രാത്രിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 98

- 915 അക്രൂരഃ - ക്രൂരനല്ലാത്തവൻ.
 916 പേശലഃ - (ശരീരവും വാക്കും പ്രവൃത്തിയും) സുന്ദര
 മായവൻ.
 917 ദക്ഷഃ - നിപുണൻ.
 918 ദക്ഷിണഃ - സർവ്വവ്യാപി.
 919 ക്ഷമിണാം വരഃ - ക്ഷമാശീലരിൽവെച്ചു ശ്രേഷ്ഠൻ.
 920 വിദ്വത്തമഃ - ആരിലും കവിഞ്ഞ അറിവുള്ളവൻ.
 921 വീരഭയഃ - ഭയമില്ലാത്തവൻ.
 922 പുണ്യശ്രവണകീർത്തനഃ - കേൾക്കലും സ്തുതിക്കലും
 പുണ്യമായിട്ടുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 99

- 923 ഉത്താരണഃ - (ഭക്തന്മാരെ സംസാരസാഗരത്തിൽനിന്ന്)
 കരകയറ്റുന്നവൻ.
 924 ദുഷ്കൃതിഹാ - പാപികളെ ഹനിക്കുന്നവൻ.
 925 പുണ്യഃ - പുണ്യസ്വരൂപൻ.
 926 ദുഃസ്വപ്നനാശനഃ - ദുഃസ്വപ്നം ഇല്ലാതാക്കുന്നവൻ.
 927 വീരഹാ - (സംസാരികളുടെ) പല വഴിക്കുള്ള പോക്കി
 നെ തടയുന്നവൻ.
 928 രക്ഷണഃ - ലോകത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നവൻ.
 929 സന്തഃ - സന്തോഷങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നവൻ.

930 ജീവനഃ - (പ്രാണികളെ പ്രാണരൂപത്തിൽ) ജീവിപ്പിക്കുന്നവൻ.

931 പര്യവസ്ഥിതഃ - സർവ്വത്ര വ്യാപിച്ചു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 100

932 അനന്തരൂപഃ - ആദിശേഷരൂപത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ പ്രപഞ്ച രൂപത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നവൻ.

933 അനന്തശ്രീഃ - അവസാനമില്ലാത്ത ശ്രീയുള്ളവൻ.

934 ജിതമന്യുഃ - കോപത്തെ കീഴടക്കിയവൻ.

935 ഭയാപഹഃ - (സാധുജനങ്ങളുടെ) സംസാരഭയത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നവൻ.

936 ചതുരശ്രഃ - നാലുഭാഗത്തേക്കും ഒരുപോലെ ദൃഷ്ടിയുള്ളവൻ. (ജീവികൾക്കു കർമ്മാനുരൂപമായ ഫലം കൊടുക്കുന്നവൻ.)

937 ഗഭീരാത്മാ - ഗംഭീരമായ ആത്മാവോടുകൂടിയവൻ.

938 വിദിശഃ - യോഗ്യതാനുസാരം ഫലം കൊടുക്കുന്നവൻ.

939 വ്യാദിശഃ - (ഇന്ദ്രൻ മുതലായവരെ അതതു കാര്യങ്ങളിൽ)

പ്രത്യേകം ചുമതലപ്പെടുത്തിയവൻ.

940 ദിശഃ - (കർമ്മഫലങ്ങളെ) ദാനം ചെയ്യുകയും

(ധർമ്മധർമ്മങ്ങളെ) ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 101

941 അനാദിഃ - ആദിയില്ലാത്തവൻ. ആദി = കാരണം.

942 ഭൂർഭുവഃ - ഭൂമിക്കു താങ്ങായവൻ.

943 ലക്ഷ്മീഃ - അധ്യാത്മവിദ്യാസ്വരൂപൻ.

944 സുവീരഃ - നല്ല വീരൻ; മനോഹരങ്ങളായ പലതരം ഗതികളുള്ളവൻ.

945 രൂപിരാങ്ഗദഃ - ഭംഗിയുള്ള തോൾവളകൾ ഉള്ളവൻ.

946 ജനനഃ - (പ്രപഞ്ചത്തിന്നു) കാരണഭൂതൻ.

947 ജനജന്മാദിഃ - ജനങ്ങളുടെ ജന്മത്തിന്നു മൂലകാരണമായവൻ.

948 ഭീമഃ - (ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു) ഭയങ്കരൻ.

949 ഭീമപരാക്രമഃ - ഭയങ്കരമായ പരാക്രമമുള്ളവൻ.

ശ്ലോകം 102

950 ആധാരനിലയഃ - ഭൂമി മുതലായവക്ക് ആശ്രയസ്ഥാനമായവൻ.

951 അധാതാ - തന്നെത്താൻ ധരിക്കുന്നവൻ.

952 പുഷ്പഹാസഃ - പു വിടരുന്നതുപോലെ പ്രപഞ്ചമായി വികസിച്ചവൻ.

953 പ്രജാഗതഃ - എന്നും ഉണർന്നിരിക്കുന്നവൻ. (നിത്യ പ്രബുദ്ധൻ)

954 ഊർധ്വഗഃ - ആരെക്കാളും ഉയർന്നുനിൽക്കുന്നവൻ.

955 സത്പഥാചാരഃ - സർവ്വജനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തെ പിന്തുടരുന്നവൻ.

956 പ്രാണദഃ - പ്രാണനെ കൊടുക്കുന്നവൻ.

957 പ്രണവഃ - ഓങ്കാരസ്വരൂപൻ.

958 പണഃ - (പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാര രൂപമായ) വ്യവഹാരം ചെയ്യുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 103

959 പ്രമാണം - പരമാർത്ഥജ്ഞാനസ്വരൂപൻ.

960 പ്രാണനിലയഃ - ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവുമായവൻ.

961 പ്രാണഭൃത് - (അന്നരൂപേണ) പ്രാണനെ പോറ്റുന്നവൻ.

962 പ്രാണജീവനഃ - പ്രാണനും പ്രാണനായവൻ.

963 തത്ത്വം - പരമാർത്ഥസ്വരൂപൻ.

964 തത്ത്വവിത് - തത്ത്വമറിയുന്നവൻ.

965 ഏകാത്മാ - തന്നിൽനിന്നു ഭിന്നമായി മറ്റൊന്നില്ലാത്തവൻ.

966 ജന്മമൃത്യുജരാതിഗഃ - ജനനമോ മരണമോ ജരയോ തീണ്ടാത്തവൻ.

ശ്ലോകം 104

967 ഭൂർഭുവസ്വസ്കരഃ - ഭൂർലോകത്തും ഭുവർലോകത്തും

- സ്വർഗ്ഗലോകത്തും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ.
- 968 താരഃ - (ജീവരാശിയെ സംസാരസാഗരത്തിൽനിന്ന്) കരകയറ്റുന്നവൻ.
- 969 സവിതാ - (ഏല്ല്യാ ലോകങ്ങളുടെയും) ജനയിതാവും രക്ഷിതാവുമായവൻ.
- 970 പ്രപിതാമഹഃ - പിതാമഹനും പിതാവായിട്ടുള്ളവൻ.
- 971 യജ്ഞഃ - ഫലേച്ഛകുടാതെ കർമ്മം ചെയ്യുന്നവൻ അല്ലെങ്കിൽ യജ്ഞസ്വരൂപൻ.
- 972 യജ്ഞപതിഃ - യജ്ഞങ്ങളുടെ പാലകനും ഭോക്താവുമായവൻ.
- 973 യജാ - വിധിപ്രകാരം യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.
- 974 യജ്ഞാങ്ഗഃ - യജ്ഞത്തിന്റെ അവയവങ്ങളായിട്ടുള്ളവൻ. (യജ്ഞവരാഹമൂർത്തി)
- 975 യജ്ഞവാഹനഃ - യജ്ഞത്തെ നിറവേറ്റുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 105

- 976 യജ്ഞഭൃത് - യജ്ഞത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവൻ.
- 977 യജ്ഞകൃത് - യജ്ഞം ചെയ്യുന്നവൻ.
- 978 യജ്ഞീ - യജ്ഞങ്ങളുള്ളവൻ.
- 979 യജ്ഞഭൃക് - യജ്ഞത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവൻ.
- 980 യജ്ഞസാധനഃ - യജ്ഞംകൊണ്ടു പ്രാപിക്കാവുന്നവൻ.
- 981 യജ്ഞാന്തകൃത് - യജ്ഞത്തിന്റെ ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാക്കുന്നവൻ.
- 982 യജ്ഞഗുഹ്യം - യജ്ഞങ്ങളിൽവെച്ചു ഗോപ്യമായ ജപയജ്ഞം അല്ലെങ്കിൽ ഫലേച്ഛകുടാതെ ചെയ്യുന്ന യജ്ഞം.
- 983 അന്നം - ഭക്ഷണപദാർത്ഥസ്വരൂപൻ.
- 984 അന്നാദഃ - (പ്രപഞ്ചരൂപമായ) അന്നത്തെ ഭുജിക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 106

- 985 ആത്മയോനിഃ - തന്നത്താൻ ഉണ്ടായവൻ.
- 986 സ്വയംജാതഃ - സ്വയംഭൂ

- 987 വൈഖാനഃ - ശ്രീവരാഹമൂർത്തി
 988 സാമഗായനഃ - സാമവേദം ഗാനം ചെയ്യുന്നവൻ.
 989 ദേവകീനന്ദനഃ - ദേവകിയുടെ നന്ദനൻ.(ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻ)
 990 സ്രഷ്ടാ - സൃഷ്ടികർത്താവ്.
 991 ക്ഷിതീശഃ - രാജാവ് (ശ്രീരാമൻ)
 992 പാപനാശനഃ - പാപം പോക്കുന്നവൻ.

ശ്ലോകം 107

- 993 ശംഖഭൂത് - (പാഞ്ചജന്യം എന്ന) ശംഖു ധരിക്കുന്നവൻ.
 994 നന്ദകീ - നന്ദകം എന്ന വാളുടയവൻ.
 995 ചക്രീ - (സുദർശന) ചക്രമുള്ളവൻ.
 996 ശാർങ്ഗധന്വാ - ശാർങ്ഗം എന്ന വില്ലുള്ളവൻ.
 997 ഗദാധരഃ - (കൗമോദകി എന്ന) ഗദ ധരിക്കുന്നവൻ.
 998 രഥാങ്ഗപാണിഃ - ചക്രപാണി.
 999 അക്ഷോഭ്യഃ - ആരാലും ക്ഷോഭിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്തവൻ.
 1000 സർവ്വപ്രഹരണായുധഃ - പ്രഹരിക്കാനുതകുന്ന എല്ലാ ആയുധങ്ങളുമുള്ളവൻ.

സർവ്വപ്രഹരണായുധഃ എന്നു വീണ്ടും പറഞ്ഞത് സമാപ്തിയെ കാണിക്കാനും ഓങ്കാരം മംഗളത്തിനുവേണ്ടി യുമാണ്.

ശ്രീ

ശ്രീവിഷ്ണുസഹസ്രനാമാവലി

ഓം

ഓം വിശ്വൈസ്വ	നമഃ	ഓം പ്രധാനപുരുഷേ	
" വിഷ്ണവേ	"	ശ്വരായ	നമഃ 20
" വഷ്ട്കാരായ	"	" നരസിംഹവപുഷേ	"
" ഭൂതഭവ്യഭവേ -	"	" ശ്രീമതേ	"
പ്രഭവേ	"	" കേശവായ	"
" ഭൂതകൃതേ	"	" പുരുഷോത്തമായ	"
" ഭൂതഭൂതേ	"	" സർവ്വൈസ്വ	"
" ഭാവായ	"	" ശർവായ	"
" ഭൂതാത്മനേ	"	" ശിവായ	"
" ഭൂതഭാവനായ	"	" സ്ഥാനവേ	"
" പുതാത്മനേ	" 10	" ഭൂതാദയേ	"
" പരമാത്മനേ	"	" നിധ്യേവ്യായ	30
" മൂക്താനാപരമാ	"	" സംഭവായ	"
ഗതയേ	"	" ഭാവനായ	"
" അവ്യായ	"	" ഭർത്രേ	"
" പുരുഷായ	"	" പ്രഭവായ	"
" സാക്ഷിനേ	"	" പ്രഭവേ	"
" ക്ഷേത്രജ്ഞായ	"	" ഈശ്വരായ	"
" അക്ഷരായ	"	" സ്വയംഭവേ	"
" യോഗായ	"	" ശംഭവേ	"
" യോഗവിദാംനേത്രേ	"	" ആദിത്യായ	"

ഓം പുഷ്കരാക്ഷായ നമഃ	40	ഓം ഭൂഗർഭായ	നമഃ
മഹാസ്വനായ	"	മാധവായ	"
അനാദിനിധനായ	"	മധുസൂദനായ	"
ധാത്രേ	"	ഈശ്വരായ	"
വിധാത്രേ	"	വിക്രമിണേ	"
ധാതുരുത്തമായ	"	ധനീനേ	"
അപ്രമേയായ	"	മേധാവിനേ	"
ഹൃഷീകേശായ	"	വിക്രമായ	"
പദ്മനാഭായ	"	ക്രമായ	"
അമരപ്രഭവേ	"	അനുത്തമായ	" 80
വിശ്വകർമ്മണേ	50	ദുരായർഷായ	"
മനവേ	"	കൃതജ്ഞായ	"
ത്വഷ്ടേ	"	കൃതയേ	"
സ്ഥവിഷ്ഠായ	"	ആത്മവതേ	"
സ്ഥവീരായധ്രുവായ	"	സുരേശായ	"
അഗ്രാഹ്യായ	"	ശരണായ	"
ശാശ്വതായ	"	ശർമണേ	"
കൃഷ്ണായ	"	വിശ്വരേതസേ	"
ലോഹിതാക്ഷായ	"	പ്രജാഭവായ	"
പ്രതർദനായ	"	അഹ്നേ	" 90
പ്രഭുതായ	60	സംവത്സരായ	"
ത്രികുബ്ധാഞ്ജേ	"	വ്യാലായ	"
പവിത്രായ	"	പ്രത്യയായ	"
മങ്ഗലായ പരസ്മൈ	"	സർവ്വദർശനായ	"
ഈശാനായ	"	അജായ	"
പ്രാണദായ	"	സർവ്വേശ്വരായ	"
പ്രാണായ	"	സിദ്ധായ	"
ജ്യേഷ്ഠായ	"	സിദ്ധയേ	"
ശ്രേഷ്ഠായ	"	സർവ്വാദയേ	"
പ്രജാപതയേ	"	അച്യുതായ	" 100
ഹിരണ്യഗർഭായ	70		

ഓം വൃഷാകപയേ	നമഃ	ഓം വേദവിദേ	നമഃ
" അമേയാത്മനേ	"	" കവയേ	"
" സർവ്വയോഗവിനിഃ -	"	" ലോകാദ്ധ്യക്ഷായ	"
സൂതായ	"	" സുരാദ്ധ്യക്ഷായ	"
" വസവേ	"	" ധർമ്മാദ്ധ്യക്ഷായ	"
" വസുമനസേ	"	" കൃതാകൃതായ	"
" സത്യായ	"	" ചതുരാത്മനേ	"
" സമാത്മനേ	"	" ചതുർവ്യൂഹായ	"
" അസംമിതായ	"	" ചതുർദംഷ്ട്രായ	"
" സമായ	"	" ചതുർഭുജായ	" 140
" അമോഘായ	" 110	" ഭ്രോജിഷ്ണവേ	"
" പുണ്ഡരീകാക്ഷായ	"	" ഭോജനായ	"
" വൃഷകർമ്മണേ	"	" ഭോക്ത്രേ	"
" വൃഷാകൃതയേ	"	" സഹിഷ്ണവേ	"
" രുദ്രായ	"	" ജഗദാദിജായ	"
" ബഹുശിരസേ	"	" അനഘായ	"
" ബഭ്രവേ	"	" വിജയായ	"
" വിശ്വയോനയേ	"	" ജേത്രേ	"
" ശുചിശ്രവസേ	"	" വിശ്വയോനയേ	"
" അമൃതായ	"	" പുനർവസവേ	" 150
" ശാശ്വതസ്ഥാണവേ	" 120	" ഉപേന്ദ്രായ	"
" വരാഭോഹായ	"	" വാമനായ	"
" മഹാതപസേ	"	" പ്രാംശവേ	"
" സർവഗായ	"	" അമോഘായ	"
" സർവവിദ്ഭാനവേ	"	" ശുചയേ	"
" വിഷ്വക്സേനായ	"	" ഊർജ്ജിതായ	"
" ജനാർദ്ദനായ	"	" അതീന്ദ്രായ	"
" വേദായ	"	" സംഗ്രഹായ	"
" വേദവിദേ	"	" സർഗായ	"
" അവ്യങ്ഗായ	"	" ധൃതാത്മനേ	" 160
" വേദാങ്ഗായ	" 130		

ഓം നിയമായ	നമഃ	ഓം ഹംസായ	നമഃ
യമായ	"	സുപർണായ	"
വേദ്യായ	"	ഭുജഗോത്തമായ	"
വൈദ്യായ	"	ഹിരണ്യനാഭായ	"
സദായോഗിനേ	"	സുതപസേ	"
വീരഘ്നേ	"	പദ്മനാഭായ	"
മാധവായ	"	പ്രജാപതയേ	"
മധവേ	"	അമൃത്യവേ	"
അതീന്ദ്രിയായ	"	സർവഭൂശേ	"
മഹാമായായ	" 170	സിംഹായ	" 200
മഹോത്സാഹായ	"	സംധാത്രേ	"
മഹാബലായ	"	സംധിമതേ	"
മഹാബുദ്ധയേ	"	സ്ഥിരായ	"
മഹാവീര്യായ	"	അജായ	"
മഹാശക്തയേ	"	ദുർമർഷണായ	"
മഹാദ്യുതയേ	"	ശാസ്ത്രേ	"
അനിർദ്ദേശ്യവപുഷേ	"	വിശ്രുതാത്മനേ	"
ശ്രീമതേ	"	സുരാരിഘ്നേ	"
അമേയാത്മനേ	"	ഗുരവേ	"
മഹാദ്രിഡ്യതേ	" 180	ഗുരുതമായ	" 210
മഹേഷ്വസായ	"	ധാമ്നേ	"
മഹീഭർത്രേ	"	സത്യായ	"
ശ്രീനിവാസായ	"	സത്യപരാക്രമായ	"
സതാംഗതയേ	"	നിമിഷായ	"
അനിരുദ്ധായ	"	അനിമിഷായ	"
സുരാനന്ദായ	"	സ്രഗിണേ	"
ഗോവിന്ദായ	"	വാചസ്പതയേ	"
ഗോവിദാംപതയേ	"	ഉദാരധിയേ	"
മരീചയേ	"	അഗ്രണ്യേ	"
ദമനായ	" 190	ഗ്രാമണ്യേ	"
		ശ്രീമതേ	" 220

ഓം ന്യായായ	നമഃ	ഓം ശുചയേ	നമഃ
നേത്രേ	"	സിദ്ധാർഥായ	"
സമീരണായ	"	സിദ്ധസംകല്പായ	"
സഹസ്രമൂർധ്വനേ	"	സിദ്ധിദായ	"
വിശ്വാത്മനേ	"	സിദ്ധിസാധനായ	"
സഹസ്രാക്ഷായ	"	വൃഷാഹിണേ	"
സഹസ്രപദേ	"	വൃഷഭായ	"
ആവർത്തനായ	"	വിഷ്ണവേ	"
നിവൃത്താത്മനേ	"	വൃഷപർവണേ	"
സംവൃതായ	" 230	വൃഷോദരായ	" 260
സംപ്രമർദ്ദനായ	"	വർധനായ	"
അഹഃസംവർതകായ	"	വർധമാനായ	"
വഹ്നയേ	"	വിവിക്തായ	"
അനിലായ	"	ശ്രുതിസാഗരായ	"
ധരണീധരായ	"	സുഭുജായ	"
സുപ്രസാദായ	"	ദുർധരായ	"
പ്രസന്നാത്മനേ	"	വാഗ്മിനേ	"
വിശ്വധൃഷേ	"	മഹേന്ദ്രായ	"
വിശ്വഭുജേ	"	വസുദായ	"
വിഭവേ	" 240	വസവേ	" 270
സത്കർത്രേ	"	നൈകരുപായ	"
സത്കൃതായ	"	ബൃഹദ്രൂപായ	"
സാധവേ	"	ശിപിവിഷ്ടായ	"
ജഹ്നവേ	"	പ്രകാശനായ	"
നാരായണായ	"	ഓജസ്തോജോദ്യുതി	"
നരായ	"	ധരായ	"
അസംഖ്യേയായ	"	പ്രകാശാത്മനേ	"
അപ്രമേയാത്മനേ	"	പ്രതാപനായ	"
വിശിഷ്ടായ	"	ഋദ്ധായ	"
ശിഷ്ടകൃതേ	" 250	സ്പഷ്ടാക്ഷരായ	"
		മന്ത്രായ	" 280

ഓം ചന്ദ്രാംശവേ	നമഃ	ഓം ശിവണ്ഡിനേ	നമഃ
" ഭാസ്കരദ്യുതയേ	"	" നഹുഷായ	"
" അമൃതാംശുദ്ഭവായ	"	" വൃഷായ	"
" ഭാനവേ	"	" ക്രോധഘ്നേ	"
" ശശബിന്ദവേ	"	" ക്രോധകൃതകർത്രേ	"
" സുരേശ്വരായ	"	" വിശ്വബാഹവേ	"
" ഔഷധായ	"	" മഹീധരായ	"
" ജഗതഃ സേതവേ	"	" അച്യുതായ	"
" സത്യധർമ്മപരാക്രമായ്	"	" പ്രഥിതായ	"
" ഭുതഭവ്യഭവന്നാമായ്	" 290	" പ്രാണായ	" 320
" പവനായ	"	" പ്രാണദായ	"
" പാവനായ	"	" വാസവാനുജായ	"
" അനലായ	"	" അപാഘ്നിയയേ	"
" കാമഘ്നേ	"	" അധിഷ്ഠാനായ	"
" കാമകൃതേ	"	" അപ്രമത്തായ	"
" കാന്തായ	"	" പ്രതിഷ്ഠിതായ	"
" കാമായ	"	" സ്കന്ദായ	"
" കാമപ്രദായ	"	" സ്കന്ദധരായ	"
" പ്രഭവേ	"	" ധൂരായ	"
" യുഗാദികൃതേ	" 300	" വരദായ	" 330
" യുഗാവർതായ	"	" വായുവാഹനായ	"
" നൈകമായായ	"	" വാസുദേവായ	"
" മഹാശനായ	"	" ബൃഹദ്ഭാനവേ	"
" അദ്യശ്ചായ	"	" ആദിദേവായ	"
" വൃക്തരുപായ	"	" പുരന്ദരായ	"
" സഹസ്രജിതേ	"	" അശോകായ	"
" അനന്തജിതേ	"	" താരണായ	"
" ഇഷ്ടായ	"	" താരായ	"
" അവിശിഷ്ടായ	"	" ശൂരായ	"
" ശിഷ്ടേഷ്ടായ	" 310	" ശൗരയേ	" 340

ഓം ജനേശ്വരായ	നമഃ	ഓം വേഗവതേ	നമഃ
" അനുകൂലായ	"	" അമിതാശനായ	"
" ശതാവർതായ	"	" ഉദ്ഭവായ	"
" പദ്മിനേ	"	" ക്ഷോഭണായ	"
" പദ്മനിഭേക്ഷണായ	"	" ദേവായ	"
" പദ്മനാഭായ	"	" ശ്രീഗർഭായ	"
" അരവിന്ദാക്ഷായ	"	" പരമേശ്വരായ	"
" പദ്മഗർഭായ	"	" കരണായ	"
" ശരീരഭൃതേ	"	" കാരണായ	"
" മഹർദ്ധയേ	" 350	" കർത്രേ	" 380
" ജ്വലായ	"	" വികർത്രേ	"
" വൃദ്ധാത്മനേ	"	" ഗഹനായ	"
" മഹാക്ഷായ	"	" ഗുഹായ	"
" ഗരുഡധാജായ	"	" വ്യവസായായ	"
" അതുലായ	"	" വ്യവസ്ഥാനായ	"
" ശരഭായ	"	" സംസ്ഥാനായ	"
" ഭീമായ	"	" സ്ഥാനദായ	"
" സമയജ്ഞായ	"	" ധ്രുവായ	"
" ഹവിർഹരയേ	"	" പരർദ്ധയേ	"
" സർവ്വലക്ഷണ	"	" പരമസ്തഷ്ടായ	" 390
ലക്ഷണായ	" 360	" തുഷ്ടായ	"
" ലക്ഷ്മീവതേ	"	" പുഷ്ടായ	"
" സമിതിഞ്ജയായ	"	" ശുഭേക്ഷണായ	"
" വിക്ഷരായ	"	" രാമായ	"
" രോഹിതായ	"	" വിരാമായ	"
" മാർഗായ	"	" വിരജായ	"
" ഹേതവേ	"	" മാർഗായ	"
" ദാമോദരായ	"	" നേയായ	"
" സഹായ	"	" നയായ	"
" മഹീധരായ	"	" അനയായ	" 400
" മഹാഭാഗായ	" 370		

ഓം വീരായ	നമഃ	ഓം അനർത്ഥമായ	നമഃ
" ശക്തിമതാം	"	" മഹാകോശായ	"
ശ്രേഷ്ഠായ	"	" മഹാഭോഗായ	"
" ധർമായ	"	" മഹാധനായ	"
" ധർമവിദുത്തമായ	"	" അനിർവിണ്ണായ	"
" വൈകുണ്ഠായ	"	" സ്ഥവിഷ്ടായ	"
" പുരുഷായ	"	" അഭുവേ	"
" പ്രാണായ	"	" ധർമയുപായ	"
" പ്രാണദായ	"	" മഹാമഖായ	"
" പ്രണവായ	"	" നക്ഷത്രനേമയേ	" 440
" പൃഥവേ	" 410	" നക്ഷത്രിണേ	"
" ഹിരണ്യഗർഭായ	"	" ക്ഷമായ	"
" ശത്രുഘ്നായ	"	" ക്ഷമായ	"
" വ്യാഘ്രായ	"	" സമീഹനായ	"
" വായവേ	"	" യജ്ഞായ	"
" അധോക്ഷജായ	"	" ഇജ്യായ	"
" ഋതവേ	"	" മഹേജ്യായ	"
" സുദർശനായ	"	" ക്രതവേ	"
" കാലായ	"	" സത്ത്രായ	"
" പരമേഷ്ഠിനേ	"	" സതാംഗതയേ	" 450
" പരിഗ്രഹായ	" 420	" സർവദർശിനേ	"
" ഉഗ്രായ	"	" വിമുക്താത്മനേ	"
" സംവത്സരായ	"	" സർവ്വജ്ഞായ	"
" ദക്ഷായ	"	" ജ്ഞാനായോത്തമായ	"
" വിശ്രമായ	"	" സുവ്രതായ	"
" വിശ്വദക്ഷിണായ	"	" സുമുഖായ	"
" വിസ്താരായ	"	" സൂക്ഷ്മായ	"
" സ്ഥാവരസ്ഥാണവേ	"	" സുഘോഷായ	"
" പ്രമാണായ	"	" സുഖദായ	"
" ബീജായാവ്യയായ	"	" സുഹൃദേ	" 460
" അർത്ഥമായ	" 430		

ഓം മനോഹരായ	നമഃ	ഓം മഹാദേവായ	നമഃ
ജിതക്രോധായ	"	ദേവേശായ	"
വീരബാഹവേ	"	ദേവഭൃദ്ഗുരവേ	"
വിദാരണായ	"	ഉത്തരായ	"
സ്വാപനായ	"	ഗോപതയേ	"
സ്വവശായ	"	ഗോപത്രേ	"
വ്യാപിനേ	"	ജ്ഞാനഗമ്യായ	"
നൈകാത്മനേ	"	പുരാതനായ	"
നൈകകർമ്മകൃതേ	"	ശരീരഭൂതഭൂതേ	"
വത്സരായ	" 470	ഭോക്തൃതേ	" 500
വത്സലായ	"	കപീന്ദ്രായ	"
വത്സിനേ	"	ഭൂരിദക്ഷിണായ	"
രത്നഗർഭായ	"	സോമപായ	"
ധനേശ്വരായ	"	അമൃതപായ	"
ധർമഗുപേ	"	സോമായ	"
ധർമകൃതേ	"	പുരുജിതേ	"
ധർമിണേ	"	പുരുസത്തമായ	"
സതേ	"	വിനയായ	"
അസതേ	"	ജയായ	"
ക്ഷരായ	" 480	സത്യസംധായ	" 510
അക്ഷരായ	"	ദാശാർഹായ	"
അവിജ്ഞാത്രേ	"	സാത്യാതാപതയേ	"
സഹസ്രാംശവേ	"	ജീവായ	"
വിധാത്രേ	"	വിനയിതാസാക്ഷിണേ	"
കൃതലക്ഷണായ	"	മുകുന്ദായ	"
ഗഭസ്തിനേമയേ	"	അമിതവിക്രമായ	"
സത്യാസ്ഥായ	"	അംഭോനീധ്യേ	"
സിംഹായ	"	അനന്താത്മനേ	"
ഭൂതമഹേശ്വരായ	"	മഹോദധിശയായ	"
ആദിദേവായ	" 490	അന്തകായ	" 520

ഓം അജായ	നമഃ	ഓം ദൃഢായ	നമഃ
▪ മഹാർഹായ	▪	▪ സംകർഷണേഽ	▪
▪ സ്വാഭാവായ	▪	▪ ച്യുതായ	▪
▪ ജിതാമിത്രായ	▪	▪ വരുണായ	▪
▪ പ്രമോദനായ	▪	▪ വാരുണായ	▪
▪ ആനന്ദായ	▪	▪ വൃക്ഷായ	▪
▪ നന്ദനായ	▪	▪ പുഷ്കരാക്ഷായ	▪
▪ നന്ദായ	▪	▪ മഹാമനസേ	▪
▪ സത്യധർമിണേ	▪	▪ ഭഗവതേ	▪
▪ ത്രിവിക്രമായ	▪ 530	▪ ഭഗവേ	▪
▪ മഹർഷയേ കപി -	▪	▪ ആനന്ദിനേ	▪ 560
ലാചാര്യായ	▪	▪ വനമാലിനേ	▪
▪ കൃതജ്ഞായ	▪	▪ ഹലായുധായ	▪
▪ മേദിനീപതയേ	▪	▪ ആദിത്യായ	▪
▪ ത്രിപദായ	▪	▪ ജ്യോതിരാദിത്യായ	▪
▪ ത്രിദശാദ്ധ്യക്ഷായ	▪	▪ സഹിഷ്ണവേ	▪
▪ മഹാശൂൺഗായ	▪	▪ ഗതിസത്തമായ	▪
▪ കൃതാന്തകൃതേ	▪	▪ സുധന്വനേ	▪
▪ മഹാവരാഹായ	▪	▪ ഖണ്ഡപരശവേ	▪
▪ ഗോവിന്ദായ	▪	▪ ദാരുണായ	▪
▪ സുഷേണായ	▪ 540	▪ ദ്രവിണപ്രദായ	▪ 570
▪ കനകാൺഗദിനേ	▪	▪ ദിവഃസ്പൃശേ	▪
▪ ഗുഹ്യായ	▪	▪ സർവ്വഭൂഗ്വ്യാസായ	▪
▪ ഗഭീരായ	▪	▪ വാചസ്പതയേഽ	▪
▪ ഗഹനായ	▪	യോനിജായ	▪
▪ ഗുപ്തായ	▪	▪ ത്രിസാമ്നേ	▪
▪ ചക്രഗദായരായ	▪	▪ സാമഗായ	▪
▪ വേധസേ	▪	▪ സാമ്നേ	▪
▪ സ്വാൺഗായ	▪	▪ നിർവ്വാണായ	▪
▪ അജിതായ	▪	▪ ഭേഷജായ	▪
▪ കൃഷ്ണായ	▪ 550	▪ ഭിഷജേ	▪
		▪ സന്യാസകൃതേ	▪ 580

ഓം ശമായ	നമഃ	ഓം ശ്രീകരായ	നമഃ
" ശാന്തായ	"	" ശ്രേയസേ	"
" നിഷ്ഠായൈ	"	" ശ്രീമതേ	"
" ശാന്തൈ	"	" ലോകത്രയാശ്രയായ	"
" പരായണായ	"	" സ്വക്ഷായ	"
" ശുഭാങ്ഗായ	"	" സ്വദ്ഗായ	"
" ശാന്തിദായ	"	" ശതാനന്ദായ	"
" സ്രഷ്ട്രേ	"	" നന്ദയേ	"
" കുമുദായ	"	" ജ്യോതിർഗണേശവായ"	"
" കുവലേശയായ	" 590	" വിജിതാത്മനേ	" 620
" ഗോഹിതായ	"	" അവിധേയാത്മനേ	"
" ഗോപതയേ	"	" സത്കീർതയേ	"
" ഗോപ്തേ	"	" ഛിന്നസംശയായ	"
" വൃഷഭാക്ഷായ	"	" ഉദീർണായ	"
" വൃഷപ്രിയായ	"	" സർവതശ്ചക്ഷുഷേ	"
" അനിവർതിനേ	"	" അനീശായ	"
" നിവൃത്താത്മനേ	"	" ശാശ്വതസ്ഥിരായ	"
" സംക്ഷേപ്തേ	"	" ഭൃശയായ	"
" ക്ഷേമകൃതേ	"	" ഭൃഷണായ	"
" ശിവായ	" 600	" ഭൃതയേ	" 630
" ശ്രീവത്സവക്ഷസേ	"	" വിശോകായ	"
" ശ്രീവാസായ	"	" ശോകനാശനായ	"
" ശ്രീപതയേ	"	" അർചിഷ്ഠതേ	"
" ശ്രീമതാംവരായ	"	" അർചിതായ	"
" ശ്രീദായ	"	" കുംഭായ	"
" ശ്രീശായ	"	" വിശുദ്ധാത്മനേ	"
" ശ്രീനിവാസായ	"	" വിശോധനായ	"
" ശ്രീനിയയേ	"	" അനിരുദ്ധായ	"
" ശ്രീവിഭാവനായ	"	" അപ്രതിരഥായ	"
" ശ്രീധരായ	" 610	" പ്രദ്യുമ്നായ	" 640

ഓം അമിതവിക്രമായ നമഃ	ഓം മഹാക്രമായ നമഃ
കാലനേമിനിപ്പേ	മഹാകർമ്മണേ
വീരായ	മഹാതേജസേ
ശൗരയേ	മഹോരഗായ
ശൂരജനേശ്വരായ	മഹാക്രതവേ
ത്രിലോകാത്മനേ	മഹായജനേ
ത്രിലോകേശായ	മഹായജ്ഞായ
കേശവായ	മഹാഹവിഷേ
കേശിപ്പേ	സ്തവ്യായ
ഹരയേ 650	സ്തവപ്രിയായ 680
കാമദേവായ	സ്തോത്രായ
കാമപാലായ	സ്തൂതയേ
കാമിനേ	സ്തോത്രേ
കാന്തായ	രണപ്രിയായ
കൃതാഗമായ	പൂർണായ
അനിർദ്ദേശ്യവപുഷേ	പുരയിത്രേ
വിഷ്ണവേ	പുണ്യായ
വീരായ	പുണ്യകീർത്തയേ
അനന്തായ	അനാമയായ
ധനഞ്ജയായ 660	മനോജവായ 690
ബ്രഹ്മണ്യായ	തീർത്ഥകരായ
ബ്രഹ്മകൃതേ	വസുരേതസേ
ബ്രഹ്മണേ	വസുപ്രദായ
ബ്രഹ്മണേ	വസുപ്രദായ
ബ്രഹ്മവിവർദ്ധനായ	വാസുദേവായ
ബ്രഹ്മവിദേ	വസവേ
ബ്രഹ്മണായ	വസുമനസേ
ബ്രഹ്മിണേ	ഹവിഷേ
ബ്രഹ്മജ്ഞായ	സദ്ഗതയേ
ബ്രഹ്മണപ്രിയായ 670	സത്കൃതയേ 700

ഓം സത്തായൈ നമഃ	ഓം തസ്മൈ നമഃ
സദ്ഭൂതയേ	പദയാനുത്തമായ
സത്പരായണായ	ലോകബന്ധവേ
ശൂരസേനായ	ലോകനാഥായ
യദുശ്രേഷ്ഠായ	മാധവായ
സന്നിവാസായ	ഭക്തവത്സലായ
സുയാമുനായ്	സുവർണ്ണവർണ്ണായ
ഭൂതാവാസായ	ഹേമാങ്ഗായ
വാസുദേവായ	വരാങ്ഗായ
സർവാസുനിലയായ	ചന്ദനാങ്ഗദിനേ
അനലായ	വീരഘ്നേ
ദർപഘ്നേ	വിഷമായ
ദർപദായ	ശൂന്യായ
ദൃഢായ	ഘൃതാശിഷേ
ദുർധരായ	അചലായ
അപരാജിതായ	ചലായ
വിശ്വമൂർതയേ	അമാനിനേ
മഹാമൂർതയേ	മാനദായ
ദീപ്തമൂർതയേ	മാന്യായ
അമൂർതിമതേ	ലോകസ്വാമിനേ
അനേകമൂർതയേ	ത്രിലോകധൃഷേ
അവ്യക്തായ	സുമേധസേ
ശതമൂർതയേ	മേധജായ
ശതാനനായ	ധന്യായ
ഏകൈസ്സ	സത്യമേധസേ
നൈകൈസ്സ	ധരായരായ
സവായ	തേജോവൃഷായ
കായ	ദൃതിധരായ
കൈസ്സ	സർവ്വശസ്ത്രഭൂതാം
യൈസ്സ	വരായ
	പ്രഗ്രഹായ

710

740

720

750

730

760

ഓം നിഗ്രഹായ	നമഃ	ഓം സുന്ദരായ	നമഃ
വ്യഗ്രായ	"	സുന്ദായ	"
നൈകശൃംഗായ	"	രത്നനാഭായ	"
ഗദാഗ്രജായ	"	സുലോചനായ	"
ചതുർമൂർത്തയേ	"	അർക്കായ	"
ചതുർബാഹവേ	"	വാജസനായ	"
ചതുർവ്യൂഹായ	"	ശൃംഗീണേ	"
ചതുർഗതയേ	"	ജയന്തായ	"
ചതുരാത്മനേ	"	സർവവിജ്ജയിനേ	"
ചതുർഭാവായ	"770	സുവർണ്ണബിന്ദവേ	"800
ചതുർവേദവിദേ	"	അക്ഷോഭ്യായ	"
ഏകപദേ	"	സർവവാഗീശ്വരേ	-
സമാവർത്തായ	"	ശ്വരായ	"
അനിവൃത്താത്മനേ	"	മഹാഹ്രദായ	"
ദുർജയായ	"	മഹാഗർഭായ	"
ദുരിതക്രമായ	"	മഹാഭൂതായ	"
ദുർലഭായ	"	മഹാനിധയേ	"
ദുർഗമായ	"	കുമുദായ	"
ദുർഗായ	"	കുന്ദരായ	"
ദുരാവാസായ	"780	കുന്ദായ	"
ദുരാഭിഷ്ഠനേ	"	പർജന്യായ	"810
ശുഭാങ്ഗായ	"	പാവനായ	"
ലോകസാരംഗായ	"	അനിലായ	"
സുതന്ത്രവേ	"	അമൃതാശായ	"
തന്തുവർധനായ	"	അമൃതവപുഷേ	"
ഇന്ദ്രകർമ്മണേ	"	സർവജ്ഞായ	"
മഹാകർമ്മണേ	"	സർവതോമുഖായ	"
കൃതകർമ്മണേ	"	സുലഭായ	"
കൃതാഗമായ	"	സുവ്രതായ	"
ഉദ്ഭവായ	"790	സിദ്ധായ	"
		ശത്രുജിതേ	"820

ഓം ശത്രുതാപനായ നമഃ	ഓം സർവകാമദായ നമഃ
" ന്യുഗോധായ	" ആശ്രമായ
" ഉദുംബരായ	" ശ്രമണായ
" അശ്വത്ഥായ	" ക്ഷാമായ
" ചാണൂരാന്ധ്ര -	" സുപർണായ
നഷ്ടദനായ	" വായുവാഹനായ
" സഹസ്രാർച്ചിഷേ	" ധനുർധരായ
" സപ്തജിഹ്വായ	" ധനുർവേദായ
" സപ്തൈധസേ	" ദണ്ഡായ
" സപ്തവാഹനായ	" ദമയിത്രേ
" അമൂർതയേ	" അപരാജിതായ
" അനഘായ	" സർവസഹായ
" അചിന്തായ	" നിയന്ത്രേ
" ഭയകൃതേ	" അനിയമായ
" ഭയനാശനായ	" അയമായ
" അണവേ	" സത്യാവതേ
" ബൃഹതേ	" സാതികായ
" കൃശായ	" സത്യായ
" സ്ഥൂലായ	" സത്യധർമ്മ -
" ഗുണഭൂതേ	പരായണായ
" നിർഗുണായ	" അഭിപ്രായായ
" മഹതേ	" പ്രിയാർഹായ
" അധ്യതായ	" അർഹായ
" സ്വധ്യതായ	" പ്രിയകൃതേ
" സ്വാസ്യതായ	" പ്രീതിവർദ്ധനായ
" പ്രാഗ്വംശായ	" വിഹായസഗതയേ
" വംശവർദ്ധനായ	" ജ്യോതിഷേ
" ഭാരഭൂതേ	" സുരുചയേ
" കമിതായ	" ഹൃതഭൂജേ
" യോഗിനേ	" വിഭവേ
" യോഗീശായ	

"830

"860

"840

"870

"850

"880

ഓം രവയേ	നമഃ	ഓം ശബ്ദാതിഗായനമഃ	
• വിരോചനായ	•	• ശബ്ദസഹായ	•
• സൂര്യായ	•	• ശിശിരായ	•
• സവിത്രേ	•	• ശർവരീകരായ	•
• രവിലോചനായ	•	• അക്രൂരായ	•
• അനന്തായ	•	• പേശലായ	•
• ഹുതഭുജേ	•	• ദക്ഷായ	•
• ഭോക്ത്രേ	•	• ദക്ഷിണായ	•
• സുഖദായ	•	• ക്ഷമിണാംവരായ	•
• നൈകജായ	*890	• വിദ്വത്തായ	*920
• അഗ്രജായ	•	• വീര്യയായ	•
• അനിർവിണ്ണായ	•	• പുണ്യശ്രവണ -	
• സദാമർഷിണേ	•	• കീർത്തനായ	•
• ലോകാധിഷ്ഠാനായ	•	• ഉത്താരണായ	•
• അദ്ഭുതായ	•	• ദുഷ്കൃതിഹ്നേ	•
• സനാതേ	•	• പുണ്യായ	•
• സനാതനതമായ	•	• ദുഃസ്വപ്നാശനായ	•
• കപിലായ	•	• വീരഘ്നേ	•
• കപയേ	•	• രക്ഷണായ	•
• അവ്യയായ	*900	• സദ്ഭ്യോ	•
• സ്വസ്തിദായ	•	• ജീവനായ	*930
• സ്വസ്തികൃതേ	•	• പര്യവസ്ഥിതായ	•
• സ്വസ്തയേ	•	• അനന്തരൂപായ	•
• സ്വസ്തിഭുജേ	•	• അനന്തശ്രിയേ	•
• സ്വസ്തിദക്ഷിണായ	•	• ജിതമന്യവേ	•
• അരൗദ്രായ	•	• ഭയാപഹായ	•
• കുണ്ഡലിനേ	•	• ചതുരശ്രായ	•
• ചക്രിണേ	•	• ഗഭീരാത്മനേ	•
• വിക്രമിണേ	•	• വിദിശായ	•
• ഊർജിതശാസനായ	*910	• വ്യാദിശായ	•
		• ദിശായ	*940

ഓം അനാദയേ	നമഃ	ഓം യജ്ഞായ	നമഃ
" ഭൂർഭുവേ	"	" യജ്ഞപതയേ	"
" ലക്ഷ്മ്യേ	"	" യജ്ഞേ	"
" സുവീരായ	"	" യജ്ഞാംഗായ	"
" രൂപിരാങ്ഗദായ	"	" യജ്ഞവാഹനായ	"
" ജനനായ	"	" യജ്ഞഭൂതേ	"
" ജനജന്മാദയേ	"	" യജ്ഞകൃതേ	"
" ഭീമായ	"	" യജ്ഞിനേ	"
" ഭീമപരാക്രമായ	"	" യജ്ഞഭൂജേ	"
" ആധാരനിലയായ	"950	" യജ്ഞസാധനായ	"980
" അധാത്രേ	"	" യജ്ഞാന്തകൃതേ	"
" പുഷ്പഹാസായ	"	" യജ്ഞഗുഹ്യായ	"
" പ്രജാഗരായ	"	" അന്നായ	"
" ഉന്മൂലഗായ	"	" അന്നാദായ	"
" സത്പഥാചാരായ	"	" ആത്മയോനയേ	"
" പ്രാണദായ	"	" സ്വയംജാതായ	"
" പ്രണവായ	"	" വൈഖാനായ	"
" പണായ	"	" സാമഗായനായ	"
" പ്രമാണായ	"	" ദേവകീനന്ദനായ	"
" പ്രാണനിലയായ	"960	" സ്രഷ്ടേ	"990
" പ്രാണഭൂതേ	"	" ക്ഷിതീശായ	"
" പ്രാണജീവനായ	"	" പാപനാശനായ	"
" തത്തായ	"	" ശംഖഭൂതേ	"
" തത്ത്വവിദേ	"	" നന്ദകിനേ	"
" ഏകാത്മനേ	"	" ചക്രിണേ	"
" ജന്മമൃത്യുജരാതിഗായ"	"	" ശാർങ്ഗധന്വനേ	"
" ഭൂർഭുവഃ സ്വസ്തരവേ"	"	" ഗദാധരായ	"
" താരായ	"	" രഥാങ്ഗപാണയേ	"
" സവിത്രേ	"	" അക്ഷോഭ്യായ	"
" പ്രപിതാമഹായ	"970	" സർവ്വപ്രഹരണാ -	"
		യുധായ	"1000

ഓം കേശവായ നമഃ

ഓം ത്രിവിക്രമായ നമഃ

▪ നാരായണായ നമഃ

▪ വാമനായ നമഃ

▪ മാധവായ നമഃ

▪ ശ്രീധരായ നമഃ

▪ ഗോവിന്ദായ നമഃ

▪ ഹൃഷീകേശായ നമഃ

▪ വിഷ്ണവേ നമഃ

▪ പദ്മനാഭായ നമഃ

▪ മധുസൂദനായ നമഃ

▪ ദാമോദരായ നമഃ

വനമാലീ ഗദീ ശാർങീ ശങ്ഖീ ചക്രീ ച നന്ദകീ
ശ്രീമാന്നാരായണോ വിഷ്ണുർ വാസുദേവേഴ്ഭിരക്ഷതു

കായേന വാചാ മനസേന്ദ്രിയൈർവാ
ബുദ്ധ്യാർത്ഥനാവാ പ്രകൃതേഃ സ്വഭാവാത്
കരോമി യദ്യത് സകലം പരസ്മൈ
നാരായണായേതി സമർപയാമി.

മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയമായ അഭിവൃദ്ധിക്ക് നാമുള്ളപ്പം, ജ്ഞന, സ്പോട്രപാഠായണം എന്നിവക്കുള്ള പ്രായാസം സുവിധിതമാണല്ലോ. ഇതിൽ സഹായിക്കുവാനായി ഇവിടെനിന്നും ലഭിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ

ജ്ഞനാവലി കാർഡ് ബയ്നീറ്റ്	36.00
കാലിക്കോ	45.00
അദ്ധ്യാത്മശാസ്ത്രം	4.00
മുകുന്ദമാല	10.00
നാരായണീയാമൃതം	12.00
വിഷ്ണുസഹസ്രനാമസ്മൃതം (നാമാവലി)	15.00
ഭക്തിസംവർദ്ധനരത്നം	16.00
വിഷ്ണുസഹസ്രനാമം - മൂലം	2.00
ശ്രീവിഷ്ണുപാദാഭികേരസ്മൃതം	8.00
ലളിതാസഹസ്രനാമസ്മൃതം (നാമാവലി)	9.00
ലളിതാസഹസ്രനാമസ്മൃതം (പോക്കറ്റ്)	9.00
ലളിതാസഹസ്രനാമസ്മൃതം (അർത്ഥം)	27.00
ദേവീമാഹാത്മ്യം (വ്യാഖ്യാനം)	48.00
ദേവീമാഹാത്മ്യം (മൂലം)	7.00
ദേവീമാഹാത്മ്യാമൃതം	9.00
സൗന്ദര്യലഹരി	45.00
ശിവാനന്ദലഹരി	25.00
ഹരിനാമകീർത്തനം	2.00
ശിവമഹിമസ്മൃതം	15.00
ശ്രീപുരസുന്ദരീമാനസപൂജാസ്മൃതം	12.00
അഞ്ചു സ്പോട്രങ്ങൾ	50.00

ശ്രീരാമകൃഷ്ണമഠം

പുറനാട്ടുകര, തൃശ്ശൂർ - 680 551.